

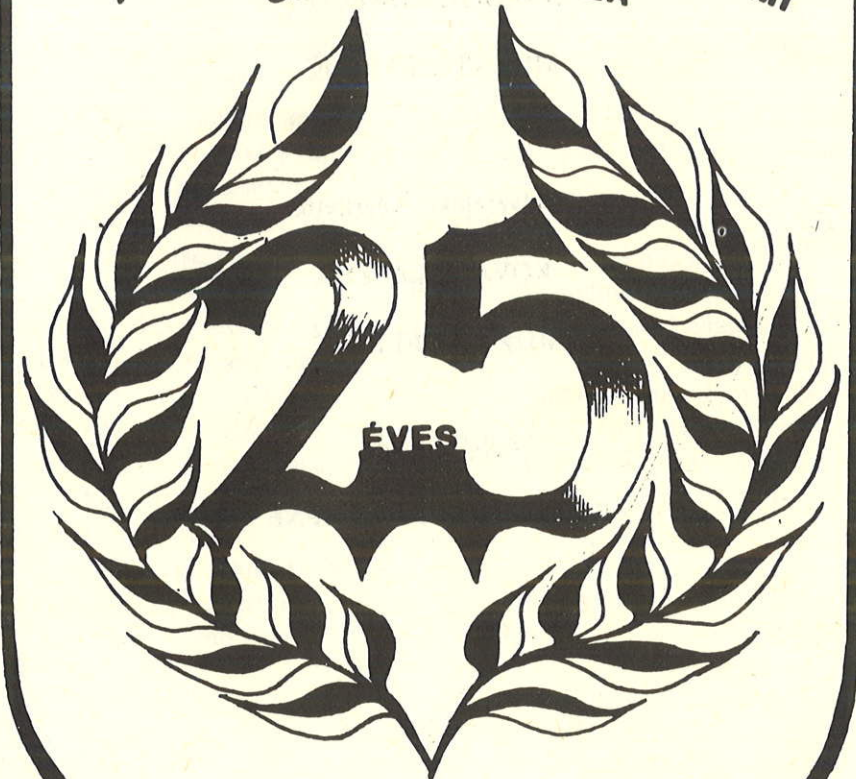


KOMAROV GIMNÁZIUM ÉS SZAKKÖZÉPISKOLA



KOMAROV

**GIMNÁZIUM
FÖLDMÉRÉSI ÉS POSTAFORGALMI
SZAKKÖZÉPISKOLA**



**PÉCS
1963 – 1988**

Szerkesztette:

BALOGH TIBORNÉ

MURÁTH FERENC

A felvételeket készítette:

KOVÁCS LÁSZLÓ

MURÁTH FERENC

Felelős kiadó:

SZENTIRÁNYI JÓZSEFNÉ

Mozi nyomda

Felelős vezető: Pozsgai Miklós

A SZERKESZTŐK BEVEZETŐJE

Nem új jelenség, hogy oktatási intézmények évkönyvet állítanak össze és jelentetnek meg.

Időnként ugyanis szükség van összegezésre, visszapillantásra, az emlékek, a sikerek felidézésére.

Az 1987–88-as tanév szinte kötelezettségként állította elénk, hogy a Komarov Gimnázium és Szakközépiskola is összeállítsa évkönyvét. Jubileumi tanév ez ugyanis!

Iskolánk 25 éves, a szakközépiskolai oktatás pontosan 20 évvel ezelőtt kezdődött el, az első tesznevelési speciális osztály 15 évvel ezelőtt indult.

Amikor a szerkesztők kézbe veszik a nyomdai munkára előkészített kéziratokat, nem feledkezhetnek meg arról, hogy köszönetet mondjanak azoknak a kollégáknak, akik összegyűjtötték a múlt dokumentumait, emlékeit, s megírták visszaemlékezéseket.

Gazdaságilag nehéz korszakunkban egyetlen oktatási intézmény nem képes arra, hogy előtermesse egy évkönyv kiadásához szükséges anyagi fedezetet.

Köszönjük a segítséget a TRITEX Kereskedelmi Vállalatnak, a Sellyei Agrokémia Ipari Szövetkezetnek, a Mecseki Ércbányászati Vállalatnak.

A Pécsi Postaigazgatóságnak és a Pécsi Geodéziai és Térképészeti Vállalatnak az anyagi támogatásért és a nyomdai kivitelezésért mondunk köszönetet.

25 év egy iskola életében hosszú idő. Jelenlegi tantestületünkben vannak olyan tanárok, akik a kezdeti lépéseknél is ott voltak már. Sokan vannak olyanok, akik 20 éve tagjai tantestületünknek. Szívesen segítettek az évkönyv összeállításában.

Reméljük, hogy tantestületünk fiatal tagjai közül is lesznek olyanok, akik a következő, az 50 éves jubileum alkalmából ugyanilyen lelkesedéssel fognak hozzá egy újabb összeállítás elkészítéséhez.

Pécs, 1988. február 15.

BALOGH TIBORNÉ
MURÁTH FERENC
igazgatóhelyettesek

„*En azt szeretem hinni: minden jobb lelkű ember bizonyos vágyódást hordoz szívében – habár sejtetlen is – magán, felebarátain s mindenben, ami őtet környezi, szüntelen javítani.*

Ezen a tökéletesbhez ellentállhatatlan vonzódás legszebb tulajdona az emberi léleknek;...

S e szüntelen vágyás következtében leend lassan – lassan a vad eszkimó emberre, azáltal emelkednek egész nemzetek előbb – utóbb tökéletesb, virágzóbb, boldogabb létre...

Előbbre s magasabbra törekedik az ember.”

(Széchenyi István: Hitel – Előszó)

KÖSZÖNTŐ

25 éves a Komarov Gimnázium és Szakközépiskola. Ott voltam az avatáson – a másik épületben –, valamiért mégis úgy érzem, hogy a kontinuitás később, 1967-től indult el az új iskola felépülésével és birtokba vételével. Itt indult el a hagyományteremtés gyönyörű és rögs útja, itt jöttek létre azok az első tanulóközösségek, amelyeknek „mi iskolánk”, „alma materre” vált az iskola, ebben kovácsolódott igazán össze az a tantestület, amely valóságos pedagógiai műhelyt tudott teremteni, ebben az épületben vette fel Komarov nevét, itt szerezte meg rangos helyét, jövője feltételeit a pécsi és a megyei középiskolák között.

Nem akartam megkerülni az emoncionális összefüggéseket, erre utal a – tényleges – 25 éves múlt részemről történt szubjektív szakaszolása is.

Az én tevékenységem a közoktatás szolgálatában főleg 1965-től esik egybe az intézmény fejlődésével, maivá válásával. Még egy nagyon fontos dolog számomra, a pécsi számára, – ez az első középiskola Pécsen, amelyik a felszabadulás után épült. Nyilvánvaló, hogy a mai Komarov Gimnázium és Szakközépiskola számára az eltelt negyedszázad alkot egészet, s fejlődése is ez időszak alatt mérhető valójában és egyértelműen.

Falait, berendezését megviselte a 25 év, bővítését is időszerré tette a szükség. A megkopott falakon belül azonban óriási pedagógiai szellemi érték halmozódott fel, amit az iskola volt s mai tanárai, volt s mai diákjai, szülők és pártfogók együtt hoztak létre.

Sokszor olvastam, magam is leírtam, hogy 25 év az ember életében jelentős idő, a történelemben csupán egy pillanat. Ma már elbizonytalanodtam a 25 évnyi idő és a történelem összefüggését illetően. Az emberiség létevel, szocializmust építő társadalmak fennmaradásával vagy bukásával összefüggő – mennyi minden történt az eltelt negyedszázadban. Ez nemcsak történelmi időszak volt, hanem valóságos történelem, – annyi történnel, amennyi korábban évszázadok alatt történt. Ezalatt a negyedszázad alatt vált a Komarov Gimnázium és Szakközépiskola Pécs és Baranya megye jelentős középiskolájává.

Az évforduló alkalmából sikereiben gazdag jövőt, az oktatás-nevelés területén kimagasló eredményeket kívánok az iskola tanulóinak, tanárainak és minden dolgozójának.

CSORBA TIVADAR
Pécs M. Város Tanácsa V. B.
Művelődési Osztálya
vezetője

ELŐSZÓ

*„Mindenben, amit az
ember alkotott és alkot,
benne van a lelke”.*
(Gorkij)

Az emberré formálás, a tudás igényének, önmagunk értékeinek, képességeinek felfedeztetése, kibontakoztatása nehéz, hivatásérzést, elkötelezettséget, felelősséget és emberséget kívánó munkálkodás. Olyan alkotás egy iskola tárgyi valóságának egyre több újabb és újabb, magasabb fokú feladatokra való építése, alakítása; tantestülete és ifjúsága hagyományteremtő arculatának megteremtése, melyben minden komarovistának „benne van a lelke”. Az erről szóló számvetést, volt kollégáink és tanítványaink visszaemlékezéseit tartalmazza a 25 évet áttekintő évkönyv.

Emlékeimben tallózva események, felejthetetlen találkozások, tenniakaró kollégák és diákok, segítő szülők képének sora merült fel.

Kezdetről fogva olyan egymásért, az iskoláért munkálkodás emléksora él bennem, melyre csak jóleső érzéssel emlékezhetek, s melyekről a könyv lapjainak olvasásakor Önök is meggyőződhetnek.

Néhányról szólok csak, hisz az előszó feladata nem a kifejtés.

Volt olyan érettségink, amikor az iskolaorvos előkészített injekcióval ült a vizsgaterem ajtaja előtt, hogy a súlyos cukorbeteg kislányunk segítségére siessen, ha a vizsgadrukk miatt veszélyesen megemelkedik a vércukra.

Mozgássérült, beszédhibás tanítványunk fejlődésében a magyar és idegen nyelvet tanító kollégánk, osztálytársai és tanárai embersége segített. Ma teljes emberként, több nyelvet beszélve dolgozik.

Iskolánkban többen érték igazi, módszerekben, osztályfőnöki nevelőmunkájukban magas szinten működő pedagógusokká, szakfelügyelőkkel (ma szaktanácsadók), volt tanítványok kollégává, vezetővé, tankönyvíróvá, lektorálási feladatot végzővé, tantervet íróvá. Egyéni problémájukban soha nem maradtak magukra a mi közösségünkben tanártársaink.

Az iskola visszahívó, visszaváró erejére jellemző, hogy vannak minden évben olyan osztályaink, kik fél, egy éves találkozókat is tartanak, mert távoli az 5. év Beszámolnak vizsgáikról, bemutatják menyasszonyukat – vőlegényüket, majd gyermeküket. Kérnek problémáik megoldására – a tőlünk megszokott segíteniakarást és igazságérzetet ismerve – tanácsot.

Munkánk, emberségünk, együttműködésünk elismerésének bizonyítéka az a ragaszkodás is, amikor egy-egy család harmadik gyermeke is tanítványunkként folytatja testvéreinek megkezdett útját. Úgy jön, tanul és kapcsolódik be életünkbe, mint aki otthon van.

Egyre több tanítványunk hozza az „alma materbe” középiskolás korú gyermekét, mert tudja, hogy tudásban, emberségben, helytállásban gyarapodva mit vitt magával. S vannak, akik máshol hiába próbálkoztak, fordulhattak hozzánk, mert tudták, hogy bennünk bízni lehet.

Voltak, akikért a szülők „ellenében” harcoltunk a középfok elvégzéséért, s a többség a maga erejéből szakvégzettséget, felsőfokú képzettséget szerzett.

Néhányért – halálos betegsége miatt – a szülőkkel összefogva a kórházi ágyhoz jártak a társak és tanárok az élet utolsó reményének megőrzéséért.

A kivételes tehetségek érdekében küzdöttünk azért, hogy a mindenkire kötelező – nem mindig reális, összehangolt és társadalmi megítélésben is ellentmondásos – elvárás teljesítésére felkészítve indíthassuk tanítványainkat. Nem féltünk tehát attól, hogy átlépjük a korlátozó megkötéseket, mert hivatásunk parancsára, emberségből születtek döntéseink, melyek minket igazoltak.

A felszabadulás után Pécsnek – a diákvárosnak – mi voltunk első gyermeke, kiknek meg kellett küzdeniük az előítéllettel, a tiszteletre méltó lokálpatriotizmussal, az alma materhez kötődéssel.

Megtanultuk saját gyötrődésünkön, hogy segíteni kell – amiben tudunk: irányítás, gazdálkodás, ifjúsági öntevékenység, óraadás – a nálunk fiatalabb intézményeknek tanítványaik érdekében.

Munkánkat a jelen ellentmondásaival együtt vállaltuk, vállaltuk, mert becsülettel tettük dolgainkat a kötelezően felül is.

Remélem, hogy összeállításunk meg fogja győzni az olvasót az Előszó igazáról, arról, hogy szép – bár rövid múltja van, jövője annál biztatóbb az alkotó korra érett iskolának.

A volt és jelenlegi Kollégáktól, Diákoktól búcsúzva:

SZENTIRÁNYI JÓZSEFNÉ
igazgató

ISKOLÁINK NEGYED SZÁZADA 1963–1988

Városunk, Pécs az 1950-es években rohamos fejlődésnek indult. Új üzemek létesültek és itt kezdődött meg a Jakabhegy oldalában a permi vörös homokkő uránérc tartalmának hasznosítása. Ehhez a nagy munkához az egész ország területén folyt a munkaerő toborozása. Új lakónegyedek, városrészek épültek. 1955–1956-ban a város nyugati részén kezdték építeni az uránbányászok lakótelepét, melyet a pécsiek máig is csak Uránvárosnak neveznek. A megnövekedett lakosság művelődési, tanulási igénye új oktatási intézmények létrehozását tette szükségessé, annál is inkább, mivel a már korábban meglévő középiskolák nem tudták befogadni a tanulni szándékozókat.

1963-ban ebből a megfontolásból határozott úgy Pécs M. J. Város Tanácsa, hogy az Uránvárosban – Újmecekalján – középiskolát is alapít. Az új intézménynek még neve sem volt. „GIMNÁZIUM PÉCS–ÚJMECEKALJA” olvasták az új iskola nevét a városban a figyelmes sajtószakértők, a mindennapos újságolvasók. Az iskola a Mecseki Ércbányászati Vállalat beruházásából épült, kétemeletes épületben kapott helyet a Karikás Frigyes és Bánki Donát utcák által határolt területen, a Karikás Frigyes utcai oldalon. Az iskola épülete nem középiskolának, hanem általános iskolának készült. Itt éltük le első négy tanévünket „albérletben”, kölcsönbe kapott tantermekben, az általános iskolával közös igazgatásban. Az épület szép és modern volt, éppen akkor készült el. Az üres tantermeket – szintén kölcsönbútorokkal mi magunk rendeztük be, mivel a megrendelt új bútorok nem érkeztek meg a tanév kezdetére. Ezeket a bútorokat a 39-es Dandár Úti Általános Iskolától kaptuk. Az osztályok és a tantestület első közös vállalkozása volt ez, és erre még ma is emlékezünk mindannyian.

Minden kezdet nehéz, a mi helyzetünk sem volt könnyű, a kis első osztályos középiskolásokat 13 főállású nevelő kezdte oktatni.

Alljon itt az ő nevük:

- | | |
|------------------------------------|--------------------------|
| 1. Szokolszky Oszkár igazgató | földrajz-történelem |
| 2. Szentirányi Józsefné igazgatóh. | magyar-történelem |
| 3. Balogh Tiborné | matematika-kémia |
| 4. Dr. Czirfusz János | latin-magyar-orosz |
| 5. Dr. Hartmann Gyuláné | magyar-történelem-testn. |
| 6. Kardos Istvánné | magyar-német |
| 7. Kovács László | matematika-fizika |
| 8. Morvay Dezső | testnevelés |
| 9. Pálfay Ágostonné | szabás-varrás szakos |
| 10. Sas Béláné | matematika-fizika |
| 11. Takács László | biológia-kémia |
| 12. Dr. Takáts Ágostonné | matematika-fizika |
| 13. Tóth János | történelem-földrajz |

A nevezetteken kívül még számosan tanítottak iskolánkban mint óraadó tanárok.

Az induláskor 270 tanuló iratkozott be. Képzésük, nevelésük nem volt könnyű feladat, mivel az első évfolyam indulásakor az általános iskolából hozott tanulmányi eredmény elég gyenge volt. Sok tanuló nem mérlegelte kellőképpen adottságait, és nem vizsgálta azt a fontos tényezőt, megfelel-e majd a középiskolai követelményeknek. Sokakban éltek vágyak, ábrándok, illúziók. A tanulóknak csaknem 40%-a volt vidékről bejáró, 60–70%-a pedig fizikai dolgozók gyermeke. Így több mint a fele már eleve hátrányos helyzetűnek számított. A szülők körében sem volt nagy a bizalom, egyszer „kültelki”, máskor „ki tudja, milyen lesz” jelzővel minősítettek bennünket.

Az első tanévben 7 első osztályunk indult, és 5+1-es rendszerben tanítottunk. A közismereti tárgyak mellett gyógyszerészetet, kertészetet, lakatos-műszerész ismereteket, műszaki rajzot és szabás-varrást tanultak gyakorlati foglalkozásként. Az idegen nyelvek közül másodiknak latint, olaszt, angolt, franciát és németet választhattak. Munkánkban kezdettől fogva igen fontosnak tartottuk a tanulókkal történő egyéni foglalkozást. Ezt szinte mindennapos gyakorlatunká, tettük. Egyéni és csoportos korrepetálásokat szerveztünk, majd hogyanem egész napunkat diákjainkkal töltöttük.

Az első tanév folyamán általános szakfelügyelői látogatást is kapott iskolánk, melynek során értékes tanácsokat kaptunk.

Tervszerűen fejlesztettük a szertárakat, a műhelyt, hogy így biztosítsuk a lehető leggyorsabb haladást. A megalakult KISZ-szervezet nagy lelkesedéssel irányította az ifjúsági munkát, politikai beszélgetéseket, kultúrműsorokat rendezett, részt vett a sportversenyek szervezésében és lebonyolításában.

A Városi KISZ-bizottság felhívására ifjúságunk is csatlakozott Pécs város szépítési programjához. Részt vettünk a Köztársaság téri szökőkút építésében és a Rókus domb rendezési munkálataiban, amiért aranyérmeket is kapott iskolánk.

Diákszociális viszonyaink gyengén álltak. Nem tudtuk megszervezni helyben a rászoruló tanulók önálló étkeztetését, így „albérlésbe” kényszerültünk, a MÜM 506-os számú Ipari Szakmunkásképző Intézetébe jártunk ebédelni. Jó kapcsolatot építettünk ki az ott tanító, dolgozó nevelőkkel, az iskola kultúr-csoportjával, közös irodalmi estet is rendeztünk.

Az 1964–65-ös tanévben váltunk önálló oktatási intézménnyé. Osztályaink száma 12-re emelkedett (6 első, 6 második osztály). Ekkor létesült az első szak-középiskolai osztály, a Kereskedelmi Szövetkezeti Felvásárló Szakközépiskola Zöldség- Gyümölcs Tagozata. Bázisüzemük a Mezőgazdasági Értékesítő Központ lett. Görcs Károly igazgató kérésére engedélyezte a Művelődésügyi Minisztérium és a SZÖVOSZ ezen osztálya szervezését. A MÉK így olyan érettségizett fiatalokhoz kívánt jutni, akik kereskedelmi, áruismereti, szállítási és raktározási ismeretekkel rendelkeznek, és alkalmasak a vállalatnál önálló munkakör betöltésére. Ők biztosították az oktató szaktanárokat is, akik valamennyien kiváló nevelők is voltak.

A tanév másik fontos új vonásaként jelentkezett az első egészségügyi osztály. Ezt is 5+1-es rendszerben kívántuk indítani, de a felsőbb szervek így nem engedélyezték, így mindössze 2 órás gyakorlat keretében kaptak egészségügyi oktatást a tanulók. Az osztály védnöke Dr. Zsolt Zsigmond iskolaorvos volt, aki maximális lelkesedéssel, ügybuzgalommal nevelte az osztály valamennyi növendékét az egészségügy munkásaivá. Az első „Vöröskeresztes Parlament”

szép sikere is ehhez az osztályhoz fűződött. (Ezt a rendezvényt a későbbi években és 1969-ben és 1970-ben megismételtük.)

A tanulók élelmezése még ebben az évben sem oldódott meg véglegesen. Az 506. sz. Ipari Szakmunkásképző Intézet szerződést bontott velünk, így kénytelenek voltunk az Építőipari Vállalat munkásétermébe járni ebédelni. A szerződésben a vállalat kikötötte, hogy minden nap mettől-meddig étkezhetnek ott diákok, valamint azt is, hogy minden nap tanári felügyelet legyen.

Az 1965–66-os tanév ismét sok változást hozott.

Iskolánk új igazgatót kapott Szentirányi Józsefné személyében. Osztályaink száma 14-re emelkedett (4 első, 5 második, 5 harmadik osztály). Az első és második osztályok vegyes összetételűek maradtak, de a harmadik osztályoknál szükséges volt az átcsoportosítás. Kettő fiú és három leány osztályt alakítottunk ki. Ezt több körülmény is indokolta. Nem állott rendelkezésünkre megfelelő számú osztályterem, és mivel egyes osztályok létszáma erősen lecsökkent, ez nagy gondokat okozott a testnevelési, a nyelvi és a gyakorlati órák tartásánál. Az átcsoportosítással – sajnos – megszűnt a gyógyszerészeti gyakorlat is. Ez a változás úgy következett be, hogy a Baranya megyei Gyógyszerügyi Központ – látva a gyógyszerészi pálya iránti közepes érdeklődést és tanulmányi eredményt – megszüntette a tanulók szakmai oktatását.

A változások következtében az új összetételű osztályok közösségeinek alakítását szinte az alapok megteremtésével kellett kezdeni. Ez a munka a leány osztályoknál kevesebb, a fiú osztályoknál több gondot, nehézséget okozott.

Egy gimnáziumi levelező osztályt indítottunk.

Az 1966–67-es tanév nagy fordulatot jelentett az iskola életében.

Megalakult iskolánk önálló pártszervezete.

KISZ-szervezetünk 1966. október 27-én vette fel az 1956-os ellenforradalom kiemelkedő mártírjának, Asztalos János ezredesnek nevét.

1967 januárjában tartottuk meg első szalagavató ünnepélyünket, május 8-án pedig első ballagásunkat, készülve a komoly megmérettetésre, az érettségi vizsgára. Az 1963-ban első osztályba lépő 270 tanulóbból 150 jutott el az érettségire jelentkezésig.

Ebben az évben a tanítási órákon, a szakkörökön kívül még speciális ismétlő, összefoglaló előkészítőket szerveztünk, hogy minél biztosabb legyen a jelöltek tudása. A sok munka és fáradság nem volt értelmetlen. A vizsgára engedettek legnagyobb része megállta a helyét. A legjobbak még egyetemi és főiskolai felvételi vizsgára is készültek.

Felvettek 24 tanulót, akik ma már komoly diplomás szakemberek, büszkeségei szakterületünknek, büszkeségei iskoláknak.

Ez volt az utolsó évünk a Bánki Donát utcai épületben. A zsúfoltság már akkora volt, hogy kénytelenek voltunk felvételi korlátokat szabni. Mindössze két első, négy második, öt harmadik és öt negyedik osztályt indítottunk, de a 16 tanulócsoport számára csak 12 tanterem állott rendelkezésre. Osztályt tettünk a tanári szobába, a tanári szobát pedig áthelyeztük az igazgatóhelyettesi szobába. Osztályokat helyeztünk az előadókba, így a meglévő szaktantermeket sem tudtuk használni.

1967 júniusában a tanév vége számunkra nem jelentette a szabadság megkezdését. Ennek oka egy örömteli változás volt, elkészült az új épület, a mi isko-

lánk, amely eredetileg a dr. Veress Endre út 8. sz., majd később az utca átszámozása miatt 15 szám alatt kapott helyet. A beruházó szerv Pécs M. J. Város Tanácsa, a kivitelező a Baranya Megyei Magas és Mélyépítő Ipari Vállalat volt. Az egész munka kivitelezése 1965 tavaszán kezdődött, melynek összköltsége 13 millió Ft-ot tett ki. Ebből 800 ezer Ft-ot jelentett az új beruházásra szánt összeg a már meglévő felszerelésen kívül. Az épületet Tillay Ernő Ybl-díjas építész-mérnök tervezte három szintes középfolyosós, 20 tantermes középiskolának. A tantermeken kívül épült még egy szép, de sajnos nem elég nagy tornaterem, szertár, fürdő és öltözőhelyiségek. Fizika, biológiai előadó, fotólabor, varroda, fémmunkás műhely, egy villanszerelő műhely és egy rajzterem segítette az oktatást.

A klubhelyiség, az önálló – saját üzemeltetésű – konyha és ebédlő, a házfelügyelői szolgálati lakás, a távfűtő berendezés a város legmodernebb középiskolájává avatta ezt a látványnak is szép létesítményt. Az épülethez még egy jelentős nagyságú gáz, elhanyagolt terület is kapcsolódott, amelyen később, hosszú évek fáradságos munkájával gyönyörű sportpálya és parkosított terület létesült. E területen a Városi Tanács egy általános iskolát akart létesíteni, de igazgatónőnk meggyőzte az illetékeseket arról, hogy erre nekünk nagyobb szükségünk van.

Az új iskoláról készült első fotók még egy fátlan, üres, szinte sivatagos területen mutatták az épületet. (Jelenleg egy szépen gondozott, pihenőhelynek is alkalmas környezet veszi körül, melyet a nevelők és diákok ültettek be fákkal és díszcserjékkel Pál József és Somkúti Ede irányításával.)

Az 1967/68-as tanévben az új épületben kényelmesen elfért 17 osztály. Hat első, két második, négy harmadik és öt negyedik. Ebben a tanévben indult a Földmérő Szakközépiskola. Arculatunk ezzel ismét változatosabb, színesebb lett. Az ide felvett tanulók a földmérés, a földrendezés és térképészet minden ágában kaptak képzést, és miután érettségit tettek, azonnal elhelyezkedhettek a Pécsi Geodéziai és Térképészeti Vállalat vagy az Állami Földmérési és Térképészeti Hivatal munkahelyein, illetve a városi és megyei földhivataloknál mint műszaki ügyintézők. Az iskolatípus megszervezését Boday Lajos a Pécsi Geodéziai és Térképészeti Vállalat igazgatója és Nagy Pál Jenő főmérnök kezdeményezte. (A Művelődésügyi Minisztérium, valamint a Mezőgazdasági és Élelmiszerügyi Minisztérium engedélyezte.) Az első földmérő osztályt a vállalat kiváló mérnökei és technikusai tanították, nemcsak a tanév folyamán, hanem a nyári kötelező egy hónapos termelési gyakorlaton is. Az első beiskolázás igen jól sikerült. Nagy többségben tehetséges és szorgalmas tanulók kerültek be az I. B osztályba, akik azután a következő négy év során tanulmányi eredményüket folyamatosan javítja, az iskola 25 éves történetének legjobb érettségi eredményét érték el.

1967. november 5-én a nagy októberi szocialista forradalom 50. évfordulója alkalmából rendezett ünnepélyünkön tartottuk a hivatalos iskolaavatást és névadást.

Intézményünket Vlagyimir Mihajlovics Komarov szovjet űrhajós ezredes repülőmérnökről neveztük el, aki ebben az évben a Szozuz-1 űrpilótájaként leszállás alkalmával életét vesztette. Az avatóbeszédet Horváth Lajos Pécs M. J. Város Tanácsának elnöke mondotta, és átadta Szentirányi Józsefné igazgatónőnek a „MŰKÖDÉSI OKMÁNY”-t. Elkészítettük és felavattuk Komarov űrhajós dombormű arcképét és őrizzük a Komarov-vitrint, ahol – többek között – abból a földből van egy maréknyi, ahol az űrhajós elhunyt.

Ennek a tanévnek másik jelentős eseménye volt a városi és megyei biológiai tanulmányi verseny megrendezése. A verseny érdekességének tekinthetjük azt a körülményt, hogy itt alkalmazták először középiskolás szinten a Multiple Choice módszert. A verseny zsűrijénél elnöke dr. Tigyi András, a Pécsi Orvostudományi Egyetem Biológiai Intézetének tanszékvezető professzora volt, szervező tanárai pedig Takács László és Zeiler Simon.

Ebben a tanévben az I. D osztály biológiai gyakorlatot kezdett tanulni, és filmesztétikai ismeretekkel kezdett foglalkozni. A biológiai gyakorlatot Takács László, a filmesztétikát Orlóci Istvánné vezette.

Ebben az évben kaptunk megbízást a „Kazinczy Ferenc Szép Magyar Beszéd és Kiejtési Verseny” Pécs városi és Baranya megyei fordulójának megrendezésére. A verseny zsűrijének tagjai a Pécsi Tanárképző Főiskola kiváló szaktekin-télyei voltak; (Gergely János, Bécsy Tamás, Kerekes László). Ezt a szép versenyt azóta hagyományosan a mi iskolánk rendezi. Kollégáink közül kezdetben különösen Gärtner Júlianna tanárnő dolgozott rengeteget az előzetes szervezés és a verseny lebonyolítása terén. Az utóbbi években Szentirányi Józsefné és a magyar munkaközösség tagjai szervezték a versenyt.

A szép új iskolában színesebb, elevenebb lett az élet. Több szakkört, tanulószobát nyithattunk és behatóbban foglalkozhattunk a segítségre szoruló és a tehetséges tanulókkal. A belső, tartalmi munkát kiegészítette a szép, virágokkal feldíszített környezet, az épület tisztasága és rendje, a tanulók által készített sok színvonalas, ötletes politikai és kulturális tartalmú dekoráció.

Az év végén átadtuk a Janus Pannonius Gimnázium és Szakközépiskolának a már másodikat is befejezett levelező gimnáziumi osztályt, ekkor érettségizett az első szakközépiskolás osztály.

Az 1968/69-es tanévben ismét új, postaforgalmi szakközépiskolai osztályt indítottunk. Az itt tanulók – túlnyomó többségükben leányok – a közismereti tantárgyak mellett a postai ügyintézővel kapcsolatos ismereteket tanulták és postahivatali gyakorlatot folytattak a kijelölt pécsi és baranyai hivatalokban.

Iskolatörténeti jelentőségű az a tény, hogy a kis postahivatal-vezető jelöltek milyen hallatlan szorgalommal tanultak, hogy szakismereti vonatkozásban milyen kiváló eredményeket értek el, milyen nagyszerű munkaerőkké váltak, kiérdemelve tanáraik, szaktanáraik és hivatali vezetőik elismerését és megbecsülését. 1969/70-től a távgépfűrés oktatása is megkezdődik. A postaforgalmi osztályon kívül 2 földmérő osztály, 4 gimnázium első, 5 második, 5 harmadik és 2 negyedik osztály indult. A tanév folyamán megszerveztük az országjáró diákok (ODK) körét és bekapcsolódtunk a túra versenyeibe. E terület vezető tanára Zeiler Simon lett.

Megkezdődött az oktatás a Pécsi Hőerőmű Vállalatnál épült bázisüzem tanműhelyében. A tanulók a fémek kézi megmunkálását tanulták üzemi keretek között. A tanulók vezető tanára Ladányi László volt.

Ebben az évben rendeztük meg másodszor a középiskolai biológia tanulmányi verseny városi és megyei döntőt. Az előkészítésben és lebonyolításban kiemelkedő munkát végzett Takács László és Zeiler Simon.

Az 1969/70-es tanévben kezdődött meg iskolánkban a világnézetünk alapjai tantárgy oktatása. A tárgyat akkor Zeiler Simon tanította, de a későbbi évek-

ben bekapcsolódott ebbe a munkába Vigvári Mihályné és Balogh Tiborné is.

A tantárgy tanításának feltétele volt, hogy az erre vállalkozó nevelők elvégezzék a Művelődésügyi Minisztérium és az Országos Pedagógiai Intézet előkészítő tanfolyamát.

A tavasz folyamán megrendítő esemény történt. Hosszú szenvedés után elhunyt iskolánk egyik alapító tagja, Pálfay Ágostonné, a kedves, mindig mindenkinek segítő Ilus néni. Emlékét a varroda fejlesztése, valamint az általa tanított leányok szakmai, népművészeti ismeretei és munkaszeretete őrizte meg. Utóda Nagy Józsefné lett, aki ezt a kis műhelyt és szakkört következetes, hozzáértő munkával országosan elismert és kitüntetett együttesé fejlesztette.

1971-ben megszűnt a Kereskedelmi Szövetkezeti Felvásárló Szakközépiskola Zöldség-Gyümölcs Tagozata. A négy végzett osztályban 71 tanuló szerzett érettségi bizonyítványt.

Az 1970/71-es tanévben kezdődött meg a tagozatos rendszerű oktatás. Az első ilyen jellegű szaktantárgy a német nyelv és irodalom volt az I. C osztályban.

Minden évfolyamon volt egy haladó és egy kezdő csoport. A tantárgyat kezdetben heti hat, később heti öt órában tanulták a tanulók.

Az utolsó tagozatos osztály 1984-ben érettségizett.

A tagozaton tanítottak: Orlóci Istvánné, Oszetzky Egonné, dr. Czirják Józsefné, akik mindhárman – egymást követően – a német nyelv megyei szakfelügyelői voltak. Tanított még dr. Wild Katalin, aki jelenleg a Janus Pannonius Tudományegyetem Német Tanszékének adjunktusa és Muráth Ferenc.

A tanulók sok pályázaton vettek részt, különösen az NDK budapesti Kulturális és Tájékoztató Központjának pályázatain értek el kiemelkedő sikereket. Dr. Wild Katalin irányításával sokat foglalkoztak néprajzi kutatásokkal. Eredményeikről, valamint az iskolai élet mozzanatairól sok cikk jelent meg német nyelven tanulóink tollából, a Neue Zeitung c. lapban. A tagozat életében kiemelkedő esemény volt a Heine-évforduló alkalmából a tanulók által összeállított ünnepi műsor és előadás 1972-ben. Az itt végzetek közül sokan hasznosították később nyelvtudásukat az egyetemeken és főiskolákon mint német szakosok, de többen szereztek szakfordítói diplomát közgazdasági egyetemen is. Voltak, akik a Külkereskedelmi Főiskolán, a Kereskedelmi és Vendéglátóipari Főiskolán, mások óvónőképzőkben tanultak tovább. Volt ösztöndíjasunk, aki az NDK-ban végzett mint építésmérnök. Hosszú évekig kapcsolatot tartottunk fenn a berlini Willi-Sänger-Oberschule tanáraival és diákjaival.

Néhány név a sok közül, akik tagozatos tanulóink voltak és szép eredményt értek el.

Síkfői Tamás, Hollenbach Ilona, Hollenbach Erzsébet, Brasch Bernadett, Beck Ildikó, Lingl Zsuzsa, Bach Teréz, Benkovics Abdrás, Glück Mária, Szili Csilla, Albrecht Éva, Arnold Zsuzsa, Perger Rita, Kóbor Annamária, Frang Emese, Krampol Andrea, Horváth Béla, Molich Kornélia, Dénes Ildikó, Dénes Zsuzsa, Mátyás Judit, Vida Mónika, Novotny László, Kotcián Andrea, Kupka Katalin, Löffler Angéla.

1971/72-ben újabb változás történt. Az I. D osztályban matematika tagozatot indítottunk. Itt az általános tantervű osztályokhoz képest magasabb óraszámú szívnál magasabb tananyagot tanítottunk. A szakköri foglalkozásokon versenyekre is felkészítettük a tanulókat. Ezekbe az osztályokba a matematikából

tehetséges tanulók jelentkeztek, akiknek többsége még ambíciózus, szorgalmas is volt. Így igen szép eredményeket értünk el. Az Arany Dániel Országos Matematika versenyen Lengvárszky Zsolt első helyezést ért el (tanára: Pfléger Ferenc). A megyei versenyeken is sikeresen szerepeltünk, pl. a Fejér Lipót versenyen 1978-ban Brenner Csaba második, Elmer György harmadik helyezett lett, a tagozatos csapatversenyben iskolánk második helyezést ért el. 1979-ben Pintér László második, Tóka Gábor harmadik helyezést, az iskola csapata szintén második helyezést ért el.

A választott pályán kiválóan megállják helyüket Kovács Zoltán, Balogh Tibor, Szentirányi Helga, Kardos Ágnes, Bisztricz Anikó, a később végzetek közül Hofmann Anna, Reich Livia, Csáki Gábor, Brenner Csaba, Elmer György, Papp Jenő, Takács Szilvia, Sebestyén Margit, Gerner Eleonóra, Győrvári Gábor, Friedszám Andrea, Farkas Judit, Farkas Imre, Molnár Ferenc, Hajdú Attila, Szeres Árpád, Pintér Béla, Szabó Gábor, Will Zoltán, Bácskai Csaba, Réti József, Berkes György, Loving Zsolt, Czeglédi Béla, Varga Judit, Pintér László, Kovács Gyula, Lengvárszky Zsolt.

A felvételi vizsgákon is sikeresen szerepeltek a tagozatos tanulók. Sokan végeztek műszaki egyetemen, a különböző egyetemek természettudományi karán, közgazdasági egyetemen, és ma elismert, kiváló szakemberekként dolgoznak a legkülönbözőbb területeken.

A tagozatos osztályokban folyó tanulmányi munka magas színvonalát bizonyította, hogy nemcsak a matematikát, hanem más tantárgyakat is igen eredményesen tanultak. Pl. 1979-ben a matematika tagozaton érettségizettek közül négy tanuló jelentkezett a Pécsi Orvostudományi Egyetemre, és mind eredményesen felvételizett. A tagozaton Egyedi Jánosné, Kárpáti Ferencné és Pfléger Ferenc tanított.

Igen szép eredmények születtek az 1971/72-es tanévben földméréstanból is. Az ekkor először megrendezett országos szakmai tanulmányi versenyen az első négy helyezett közül három komarovista volt. Ebben a Pécsi Geodéziai és Térképészeti Vállalat mérnökei kívül két kiválóan felkészült szaktanárunknak, Bornemisza Imrének és Kovács Lászlónak is döntő szerepe volt.

Iskolánk osztályainak száma ebben a tanévben emelkedett húszra (öt első, öt második, öt harmadik, öt negyedik). Ekkor érettségizett az első postaforgalmi osztály.

Az 1972/73-as tanévben kezdődött meg a földmérő szakközépiskolában a felnőtt levelező oktatása. Ide olyan hallgatók kerültek, akik már rendelkeztek érettségi bizonyítvánnyal, földmérő munkakörben dolgoztak, de középfokú szakmai végzettségük még nem volt. A levelező oktatás vezetője Kovács László lett.

1973-tól kezdődően iskolánkat jelölték ki országosan a földmérő technikusminősítő vizsga lebonyolítására és a technikus oklevél kiállítására. A vizsgák minden év december hónapjában vannak.

1973-tól tértünk át a kabinetrendszerű oktatásra. Szaktantermeket alakítottunk ki, és ezek felszerelését állandóan fejlesztettük audióvizuális berendezésekkel, speciális szemléltető eszközökkel. Az épület átadása, 1967 óta ez volt az első jelentős átalakítás a belső szerkezetben.

Az iskola II. emeletén hat nyelvoktatásra alkalmas kistermet alakítottunk ki, a 43, 44, 44/A, 45, 46, 46/A termeket. 1973-ban ismét változatosabb lett iskolánk arculata. Testnevelési tagozatot indítottunk az I. E osztályban. Ide azok a tanulók kerülhettek, akik már általános iskolai tanulmányaik során aktívan műveltek egy sportágat és egy sportegyesületben leigazolt versenyzőkként dolgoztak. Az osztály megalakítását az Országos Testnevelési és Sporthivatal, valamint a Baranya megyei Testnevelési és Sporthivatal is jelentősen támogatta. Az osztály indításának célja a magyar élsport szolgálata volt. Felgyorsult a már említett sportpálya építése, melynek földmérési kitűző munkáit még az első földmérő osztályok végezték el kitűnő minőségben. A testnevelési tagozat tanulói, versenyzői az elmúlt másfél évtized alatt igen szép eredményeket értek el a különböző sportágak városi, megyei, területi és országos bajnokságain, és ezzel jelentősen hozzájárultak iskolánk jó hírének kialakításához.

Az 1970-es évek elején – országosan elsőként – átszerveztük az iskola szülői munkaközösségének (SzM) működését. A tanév elején a megválasztott iskolai SzM-vezetőségen kívül önkéntes jelentkezőkből munkabizottságok alakulnak, melyeket egy megválasztott vagy önként jelentkező szülő és egy megbízott pedagógus vezet.

A munkabizottságok a következők: nevelési, társadalmi munka és rendezvény bizottság. Mivel azonban a nevelés területe igen nagy és szétágazó, itt még három albizottság is működik, a pályaválasztási, a szociális és ifjúságvédelmi, valamint a honvédelmi albizottság. A megszervezés óta eltelt másfél évtized alatt rengeteg figyelmes segítséget kaptunk a szülőktől, sokkal többen kapcsolódtak be a munkába, és mindenkinek abban lehetett része, amihez értett, amihez szinte hivatást érzett, amihez kedve volt. Így pezsgőbb, folyamatosabb lett kapcsolatunk a szülők többségével, jobban megismerhettük mi is a tanulók és szüleik otthoni körülményeit, és ha szükségesnek láttuk, segíthettük őket a családi nevelés is.

1973-ban 10 évesek lettünk. Az alapítás jubileumát szép ünnepélnyel, kiállítással, a Komarov-napok első megrendezésével és évkönyv kiadásával tettük emlékeztetéssé. A kis „ismeretlen”, „kültelki” gimnázium és szakközépiskola megnövekedett, sokoldalú oktatási intézménnyé vált. Már nem volt sem ismeretlen, sem kültelki. A tizedik évben 662 tanulója volt, akit 43 főhivatású és 16 óraadó nevelő irányított.

1974 februárjában iskolánk könyvtára felvette az ismert, kedvelt és szeretett pécsi irodalmi folyóirat, a „Jelenkor” nevét.

Közben – már évek óta – 1973-tól épült az új tornacsarnok, melynek avatására 1975. március 21-én kerül sor egy igen szép tornaünnepély keretében. Ezen az ünnepélyen megjelent Csanády Árpád, a Magyar Olimpiai Bizottság elnöke, a NOB tagja, valamint Baranya Megye és Pécs város párt-, állami és sportvezetői. Ismét egy nagyszerű létesítménnyel lettünk gazdagabbak. A remek, szép csarnok összeruházási költsége a felszereléssel együtt 7 millió Ft-ot tett ki.

A beruházó a városi tanács művelődésügyi osztálya volt, a kivitelező a Baranya Megyei Állami Építőipari Vállalat. A Baranya Megyei Moziüzemi Vállalat ezen a nyáron kertmozit nyitott az iskola szép udvarán.

Az 1970-es évek közepe óta több tantestületi tagunk kapott megbízatást a felsőoktatási intézmények felvételi vizsgáin való részvételre. Egyesek írásbeli

dolgozatok javító mások a szóbeli vizsgák kérdező tanári feladatát látták el. Tapasztalataikat, véleményüket az egyetemek, főiskolák és a megyei, városi tanácsi szervek köszönettel fogadták.

Az 1970-es évek közepén – 1974-ben – megváltozott az érettségi vizsga addigi rendje. A történelem tantárgy választható lett, az osztályzásban pedig bevezették a „kiválóan megfelelt”, „megfelelt”, „nem felelt meg” minősítést. A történelem „leminősítése” az első években még nem éreztette hatását, tömegesen jelentkeztek és vizsgáztak ebből a tantárgyból, de az 1970-es évek második felében ez az arány fokozatosan romlott, különösen a szakközépiskolai osztályokban esett vissza erősen a vizsgázók száma, a tudás pedig szinte katasztrofálisan alacsony szintű lett. Tisztelet és megbecsülés mindazon tanulóknak, akik viszont szépen felkészültek a vizsgára a nem kötelező időben is, és helytálltak az érettségien és a felvételi vizsgákon. Az értékelés hármas rendszerét a következő tanévben (1975) már törölték, de a történelem rangjának visszaállítása csak 1981-ben került sor, akkor lett imént mindenki számára kötelező vizsgatárgy.

1975 szeptemberében kezdődött meg a Postaforgalmi Szakközépiskola keretében a levelező oktatás. Ebben a formában azok képzését vállaltuk, akik postaforgalmi munkakörben dolgoztak, de nem rendelkeztek középfokú végzettséggel, nem volt érettségi bizonyítványuk.

A levelező oktatás vezetője Pál József lett. A közismereti tárgyakat iskolánk nevelői, a szaktárgyakat részben iskolánk szakmai tanárai, részben a pécsi postaigazgatóság kiválóan felkészült szakemberei tanították.

1976 január 22-én az iskola földmérési tagozatának KISZ szervezete együttműködési megállapodást kötött a Pécsi Geodéziai és Térképészeti Vállalat Pécs I. KISZ alapszervezetével.

A megállapodás célja: segítse elő az ifjúság eszmei – politikai nevelését, a mozgalmi tapasztalatátadást, valamint hatékony együttműködést szakmai és kulturális téren. A megállapodás 1976 december 31-ig volt érvényben. Az alapító okiratot Szentirányi Józsefné igazgató, Nagy Pál Jenő igazgató, Rózsás Ferenc KISZ-titkár és Tímár Márta alapszervi KISZ-titkár írta alá.

1976 tavasza óta évenként rendeztük az orosz tanulmányi verseny városi és megyei fordulóját dr. Szakály Sándorné irányításával, az orosz nyelvi munkaközösség aktív segítségével. Egy alkalommal a területi orosz tanulmányi versenyt is a mi iskolánk rendezte.

1977 júniusában tett először érettségi vizsgát az első testnevelés tagozaton végzett osztály.

Az 1978/79-es tanévben nagy eseményre készültünk. Oktatási reformtánc-terv jött létre. Ennek indulási feltételeit kellett megteremtünk. A nagy változásra a tanári testület és a tanulóifjúság egyaránt nagy buzgalommal készült. Tájékoztattuk a szülőket, a diákokat a reform lényegéről, az új és magasabb követelmények indokáról. Új fogalmakkal ismerkedtünk, felzárkózás, orientáció, fakultáció, és ezeket a szülőknak, a tanulóknak is elmagyaráztuk. Az új tanterv 1979 szeptemberében lépett életbe, a megjelent új tankönyvek új módszereket követeltek. Munkáltató órák, tanulókiérletek, az előbbieknél sokkal gazdagabb szemléltetés kezdett elterjedni, ismét mozgalmasabb, pezsgőbb, lendületesebb lett az iskolai élet. Már I. osztálytól érvényesültek a magasabb követelmények,

és már ekkor felhívtuk a tanulók figyelmét arra, gondolkozzanak azon, hogy a felzárkóztatás és orientáció éve után milyen két kötelező fakultációs tárgyat választanak.

A fakultáció iskolánkban 1981 szeptemberében kezdődött el.
Itt az alapelvek a következők voltak:

1. Van-e a tanulónak reális továbbtanulási alapja.
2. Melyik pályacsoportra készül fel, hol szeretne továbbtanulni.
3. Aki nem akar érettségi után felsőfokú tanintézetben továbbtanulni, az a gyakorlati jellegű fakultációt válassza.

Három sávot jelöltünk meg, a szülőket és a tanulókat tájékoztató körlevélben.

A) Kötelezően választható tantárgyak:

matematika–magyar
fizika–történelem
biológia–orosz

B) Német–Angol

C) Választható tantárgyak

földrajz
kémia
német
testnevelés
ábrázoló geometria

A munkába állni szándékozók második idegen nyelvet nem tanulnak, kötelezően választanak egy tárgyat az „A” sávból és egyet a gyakorlati tárgyak közül. Ezek a következők: néprajz, népi iparművészet és gépészeti műszaki rajz.

Ez a rendszer több változtatás után alakult ki 1985-re a gimnáziumi osztályokban.

A továbbtanulók számára összevont érettségi és felvételi vizsgákat tartanak.

A gimnáziumi és szakközépiskolai tanulók számára a kijelölt helyek a megszékelt helyek és Budapest felsőoktatási intézményei.

A földmérőknél 10 tanulónak azonos felsőoktatási intézménybe jelentkezése esetén K csoportot lehet szervezni és a közös érettségi – felvételi vizsgát az érdekelt középiskolában lehet lefolytatni. Ilyen vizsga a mi iskolánkban is volt, két alkalommal. De vittünk a Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Székesfehérvári Földmérési és Földrendezői Főiskolai Karára jelentkezőket Szombathelyre és Békéscsabára is, az ottani földmérő szakközépiskolába K csoportos vizsgára.

A postaforgalmi szakközépiskolások számára sajnos ilyen lehetőség nincs. Akik a győri főiskolára jelentkeznek, azok Budapesten kötelesek az összevont érettségi – felvételi vizsgát letenni.

Ezzel az intézkedés-sorozattal vissza akarták állítani a középiskolai érettségi vizsga megcsorbult tekintélyét.

A következő fontos változás az egyetemi – főiskolai felvételi rendszer reformja volt az 1980-as évek elején.

A gimnáziumi és szakközépiskolai osztályokban hat tantárgy III–IV. osztályban elért eredménye adhatott maximálisan 60 pontot, ehhez lehetett szerezni a felvételi vizsgákon még 60 pontot. Ezzel a rendszerrel a kiemelkedő képességeket keresték, és jól érvényesültek a sokféle adottsággal rendelkező tanulók is.

1985-ben megjelent az Oktatási Törvény,

1986-ban a Törvény Végrehajtási Utasítása,

1987-ben pedig összeállítottuk az iskola Működési Szabályzatát.

Hogyan viszonyultak ehhez a sok új jelenséghez a mi iskolánk tanulói? Mit jelentett számukra – a testnevelési tagozat kivételével – a tagozatok megszüntetése, a két fakultációs tantárgy kötelező bevezetése?

A jó képességűek tovább is jól dolgoztak. Szakmai tanulmányi versenyeken, tantárgyi vetélkedőkön, az országos középiskolai tanulmányi versenyeken (OKTV) szép eredményeket értek el, nekik kifejezetten „jót tett” a fakultáció. Műfordítási versenyeken, a Szigetvári Zrínyi Miklós Gimnázium történelmi versenyein, a Kazinczy Ferenc Szép Magyar Beszéd és Kiejtési versenyeken, az orosz versenyeken, a matematika, a földmérők és postaforgalmisták országos tanulmányi versenyein, a biológia, fizika, kémia versenyeken mindig találkozhattunk tanulóink nevével, sokszor az élvonalban.

Ugyanakkor a közepes képességűek csak nehezen küzdöttek meg a két kötelező fakultációs tantárgy plusz feladataival, sok gondjuk származott a fakultációból. Éppen ezért fogadták örömmel 1987 szeptemberében a fakultációs oktatásban bevezetett könnyítéseket.

Az új egyetemi – főiskolai felvételi rendszer bevezetése is a jó képességű tanulóknak kedvezett, hisz – ha jó volt az itteni, középiskolában szerzett eredményük, részben – már biztosítani tudták azt a pontszámot, ami a felvételi eredményével összekapcsolva elegendő volt az egyetemre főiskolára való bejutáshoz. A gyengébb pontszámot vívók pedig levonhatták azt a tanulságot, hogy bizony, ha itt a középiskolában a négy év alatt jobban dolgoztam volna, most talán egyetemi – főiskolai hallgató, polgár lehetnék. Bár iskolánk történetében a „tagozatos kurzus” volt az egyik legszebb időszak, még most is jól állunk a felvett tanulóink számát illetően.

Az Oktatási Törvény jótékony hatása majd csak a következő években fog megmutatkozni, hisz még csak most tesszük az első lépéseket annak szellemében.

Miközben ezek a változások az egész magyar oktatásügyet átformálták, és a mi iskolánkra is nagy hatással voltak, a helyi jelentőségű iskolatörténeti eseményeket is nyomon kell követnünk.

Az 1970-es évek végétől korszerűsítettük a fizikai, kémiai és biológiai előadóinkat, melyek mellett kis tanári helyiségeket is kialakítottunk.

1978. szeptember 18-án avatták fel iskolánk előtt Amerigó Tot úrhajós-szobrát. Ezt a művet az alkotó még 1967-ben formálta meg, Komarov úrhajós halálának évében. Egyik pécsi tartózkodása alkalmával megemléltette Takács Gyula, a Baranya Megyei Tanács elnökhelyettese előtt, hogy ő személy szerint milyen nagy tisztelője Komarovnak, s hogy van egy, az ő emlékére készített alkotása. Takács Gyula elnökhelyettes kérte a művészt, hogy adja át ezt a szobrot Pécs városának, mivel itt van egy, az úrhajós nevét viselő középiskola. Így került az emlékszóbor

Pécsre, és ide, a mi iskolánk elé. Az úrhajóból kihajló kéz az emberiséget, az ifjúságot üdvözli.

Az 1970-es évek végén átépítették és jelentősen bővítették az iskola KISZ-klubját.

1979-től adományoztuk rendszeresen az iskoláért legtöbbet dolgozó, a legjobb tanulmányi és közösségi munkát végző diákoknak a ballagás alkalmával – az aranykoszorús iskolajelvényt.

Ugyancsak a 70-es évek végén kezdődött el az épület világításának korszerűsítése.

1978–80 között teljesen át kellett építtetnünk a konyhát és az éttermet. Az építkezés befejezése után, az addig saját kezelésben lévő menzákat 1980 szeptemberében a Mecsekvidéki Vendéglátó Vállalat kezdte üzemeltetni, mint „KOMAROV” éttermet.

1980. április 25-én a KISZ-klubban felléptek a hónap művészei Csorba Győző költő és műfordító, Martyn Ferenc festőművész, Eck Imre koreográfus és Gyermán István hegedűművész.

1981-től kollégista tanulóink is itt ebédeltek az iskola menzáján.

1981-ben kialakítottuk az iskola épületében a kis gyakorló postahivatalt.

1983. június 25-én avatták fel iskolánk udvarán Szatyor Győző szobrászművész „A nap születése” c. kompozícióját. A művész már korábban is járt iskolánkban, s ekkor látogatta meg a dr. Végh Józsefné által patronált művészeti KISZ-alapszervezetet. Az itt folyó munka annyira megnyerte tetszését, hogy iskolánkban ajánlotta ezt az érdekes, a fejlődést, az előrehaladást, a kibontakozást szimbolizáló szobrot. A szobor itteni felállítását Csorba Tivadar Pécs M. Város Tanácsa V. B. művelődési Osztályának vezetője támogatta és szorgalmazta. A kedves, kötetlen hangulatú avatóünnepség műsorát tanulóink adták.

1983. júniusában tett először érettségi vizsgát az első reformosztály.

1983. szeptemberétől vannak számítógépeink. A tanulók szakkörben tanulják a számítástechnikát, a programozást, a számítógépek nyelvezetét. Ezeket az ismereteket Kovács László kollégánk oktatja.

1983. november 4-én ünnepeltük iskolánk fennállásának 20 éves jubileumát. Az ünnepi műsorban felléptek volt kiváló tanítványaink is. KISZ-alapszervezeteink tagjai pályamunkákat készítettek az iskola történetéről, és megnyitottunk egy iskolatörténeti kiállítást is.

1984-ben Rómában elhunyt Amerigo Tot szobrászművész, az iskola nagy barátja. 1984. december 14-én – rá emlékezve – tanulóink megkoszorúzták az úrhajós-szobrot. Az emlékműsort a IV. C és a IV. D osztály tanulói frták és adták elő Bebesi Károlyné tanárnő irányításával.

Az 1985-ös év igen jelentős dátum, hazánk felszabadulásának 40. évfordulója. Ebből az alkalomból két ünnepélyt is tartottunk, április 2-án a Mozgalmi Házban, április 3-án pedig iskolánkban. A „Három tavasz” ünnepélyt iskolagyűlés formájában tartottuk Bebesi Károlyné rendezésével. (Ilyet már ezt megelőzően is rendeztünk Sárvariné Lóky Gyöngyi és Kézdi Éva irányításával, de ez most méreteiben volt jelentősebb.)

1985-ben érettségizett az utolsó postás levelező osztály. Érdekes esemény volt a „Bemutatkozik az iskola” című műsor ebben az évben.

1986 tavaszán a márciustól júniusig terjedő időben résztvettünk egy, a KISZ KB és az Országos Béketanács által patronált „Atomfegyver nélkül a békéért”

elnevezésű politikai versenyen, melyen 154 csapat vett részt. Közvetlenül a döntő előtt estünk ki, 13. helyezettek lettünk. A csapat tagjai II. osztályos földmérők voltak, vezető tanárunk Tóth János volt. Ebben a sorozatban májusban egy szép békeműsort tartottunk iskolagyűlés formájában.

1986. november 29-én rendeztük meg „Az iskola bemutatkozik” címmel kultúrmműsorunkat szép sikerrel. Ezt a bemutatót elsősorban a szülőknek és a diáktársaknak ajánlottuk megtekintésre, hogy ismerjék meg jobban saját gyermeküket, társukat, ismerjék meg az iskola tanulóit, szerezzenek tudomást arról, milyen megbecsülésben részesülnek nálunk a különleges adottságokkal rendelkezők. A rendező tanárok Bebesi Károlyné és Papné Betlehen Márta voltak.

1986. nyarán történt meg az iskola belső tatarozása, amely 600 000,— Ft-ba került.

1986. nyarán volt az utolsó kertmozi évad az iskola udvarán. A vállalkozást, mely 11 éven át tartott, a Baranya Megyei Moziüzemi Vállalat a gyenge kihasználtságra hivatkozva számolta fel.

1986. szeptemberétől az I. E osztályban olasz nyelvet is tanítunk, óraadó szaktanárok vezetésével.

1986 őszén vetődött fel komolyan a hogyan tovább kérdése. Miben tudnánk újítani, mivel tudnánk iskolánkat még vonzóbbá tenni. A munkaközösségek vezetői részéről sok jó javaslat hangzott el. Ezek között a legfigyelemreméltóbb a biofizika oktatásának kérdése volt. Zeiler Simon elmondta, hogy erre miért lenne szükség. Ezután kezdődtek meg a tárgyalások dr. Tigyi József akadémikussal, a POTE Biofizikai Intézetének igazgató professzorával és dr. Kozma László professzorral a JPTE Fizika Tanszékének vezetőjével. A megállapodás értelmében 1988. szeptemberétől a biofizika oktatása megkezdődik iskolánkban.

Ugyancsak 1986. őszén kezdődtek meg a tárgyalások dr. Ormos Mária akadémikussal, a JPTE rektorával az egyetem gyakorló gimnáziuma ügyében. A megállapodás megtörtént, és így 1987 szeptemberétől már jöttek az első gyakorló tanárjelöltek történelem, orosz és magyar órákra hospitálni, illetve gyakorló tanítási órákat tartani. Igazgatónőnk vezető tanárokat kért fel a hallgatók mellé. Sárvariné Lóky Gyöngyit történelemből, dr. Szakály Sándornét orosz nyelvből, Meliorisz Bélát és Kézdi Évát magyar nyelv és irodalomból.

Az 1980-as évek elején felvetődött a profiltisztítás kérdése is. Ebben a kérdésben még 1987-ben sem történt lényeges változás, annak ellenére, hogy a Dunántúli Napló 1987 nyarán már megírta, hogy a Komarovból a Földmérés Szakközépiskola a megalakuló Bányai Szakközépiskolába fog átköltözni. Erre – mostani ismereteink szerint – legkorábban csak az 1990-es évek elején kerülhet sor.

A Postaforgalmi Szakközépiskola viszont marad a gyakorló középiskolában mert a gyakorló tanárjelölteknek szakközépiskolai tanítási gyakorlatot is kell szerezniük. Sokan ugyanis majd ilyen iskolatípusban fognak dolgozni.

Egy utolsó adat: 1987. nyarán, júliusban iskolánk is helyet adott a minden második évben sorra kerülő Pécsi Ipari Vásárnak.

Összefoglaló áttekintésemnek ezzel végére értem. Egy változásokban bővelkedő negyedszázad az iskola története, bizonyosan lesznek még újabb változások is, de ennek leírása már a következő 25 év krónikásának feladata.

TÓTH JÁNOS

KAPCSOLATOK

Csatlakozásra várva az elhanyagolt kisvárosi állomáson e. e. cummings amerikai költő verseit olvasom s ha m. andrás nagyapámnak a távoli időben nem sikerül az állami vasúthoz szegődni forgatván a lapátot a kassai fővonalon most talán a northern pacific railway elhanyagolt kisvárosi állomásán szánandóan nyírt szakállal könyvbe bújva a. józsef európai költő verseit olvasom de még számos lehetőség szabadon végiggondolható

Meliorisz Béla

SZINDBÁD ISMÉT

Szindbád
ismét bolondságra
adván fejét
az éjféli gyorsra siet
s túl a felvidéki falvakon
fehérharisnyás
asszonyosságok
ébredés előtti álmaként
lépdél a behavazott
határmenti városka
sötétlő ablakai alatt
Vajon tovább él-
a kávéházi balkonról
a kézcsók
a mosoly emléke
évek hepehupáin
az esti kocsizás
a szabálytalan terecskén
a gázlámpa lángja
A váratlanul elhagyott
kis kereskedőné
zsálugáterén
talán most kellene
zörgetni

Meliorisz Béla



Ablak

Szélesre tárt ablak
a rézművesek
egykori műhelye fölött
s nem tudjuk
hogyan kíváncsian
a piactéri forgatagra
ki áll meg benne
gondoljuk csupán
itt idegenként
akit már sokszor
kitaláltunk magunknak

Meliorisz Béla



I. C.



I. D.



II. C.



III. C.



II. D.



III. D.



IV. C.



IV. D.

KERESKEDELMI SZÖVETKEZETI FELVÁSÁRLÓ SZAKKÖZÉPISKOLA ZÖLDSÉG-GYÜMÖLCS TAGOZATA

A Művelődésügyi Minisztérium az 1964–65-ös tanévben, szeptember 1-jei hatállyal engedélyezte működését. Bázisüzemünk a Baranya megyei Mezőgazdasági Értékesítő Központ volt.

Közös célként tűztük ki, hogy a MÉK Vállalat olyan szakmailag képzett és érettségizett fiatal munkaerőkhöz jusson, akik áruismereti, kereskedelmi, raktározási szakismerettel rendelkeznek s az érettségi után önálló munkakör betöltésére képesek.

Erre az iskolatípusra az első tanévet nem tekintve, – amikor is a szakközépiskola még ismeretlen volt – mindig olyan nagyarányú túljelentkezés történt, hogy felvételi elbeszélgetéssel lehetett csak eldönteni a felvételt.

A felvételt nyert tanulók közül a leányok aránya mindvégig nagyobb volt. Őket elsősorban kereskedelmi és a központi adminisztrációs irányító munkára, míg a fiúkat főleg a felvásárló munkakörre képeztük ki.

Tanulóink nagy számban jelentkeztek ugyan, de főleg a megye általános iskoláiból és a pécsi külvárosi iskolákból. Elsősorban mezőgazdasági és ipari fizikai dolgozók gyermekei kerültek felvételre, arányuk: 81,5 % volt. Így a többség eleve hátrányos helyzetből indult.

Az oktatás megindulását, majd későbbi fejlődését nagy gonddal segítette a bázisüzem igazgatója Görcs Károly elvtárs. Félfüggetlenített szakoktatót biztosított Vámos Gyula személyében. A kereskedelmi ismeretek tárgyához pedig Szalonnay Endre osztályvezetőnek tette lehetővé, hogy munkaidejében oktasson. Ők ketten felbecsülhetetlen munkát végeztek. Szaktudásukat, tapasztalatukat, személyes példájukat a végzett tanítványok kamatoztatják munkájuk során. Mint óraadó komoly segítséget nyújtott Török Ferenc, Benkő K. József, Petike Józsefné, Gyenis Jenő valamint a kiskereskedelmi bolthálózat nagyon sok vezetője, akik a gyakorlati képzést biztosították.

Az elméleti órákat iskolánkban és a MÉK Vállalat tantermében tartottuk meg. A gyakorlati képzést a szélesedő, fejlődő bolthálózatban, az egyre kiépítettebb Megyeri úti tárházban, valamint tárolásra és munkára már kevésbé alkalmas pincékben végeztük.

Tanulóink a gyakorlati munkából példásan kivették részüket. Megtanultak dolgozni és becsülni a fizikai munkát. Tevékenységükkel nagyon komoly segítséget nyújtottak a bázisüzemek. Több éven keresztül Pécs város lakosságának szükségleteit biztosító alma és gyökérzöldség raktározását, kezelését, válogatását nagyrészt ők végezték. Kereskedelmi üzlethálózatban elvégzett munkájuk – a nyári szakmai gyakorlatokkal együtt – pedig a csúcsgyártalom által előidézett terheket minimálisra csökkentette.

A négy alkalommal lebonyolított érettségi során dicséretes eredményt ért el: 1968-ban: Bogárdi M. Ágnes, Riszt Katalin, Szentirmai Irén és Vágyi Anna. 1969-ben: Balogh Etelka, Császár János és István László. 1970-ben: Bocz Anna és Simon Gizella valamint Urbanik János. 1971-ben: Keresztes Jolán, Popovics Gyöngyi és Zádori Emma.

A leérettségizett tanulók 49,2 %-a helyezkedett el a szakmában.

Sajnos a szakközépiskolai oktatás, a szövetkezeti rendszer, a bázisüzem átszervezése egy időre esett, s így az 1970–71-es tanévben – az utolsó ilyen képzésben részesülő osztály érettségijével – iskolánkban a Szövetkezeti Felvásárló Szakközépiskola megszűnt. Működése eredményes volt. Sok közepes adottságú, vidéki kis általános iskolából a középiskolába kerülő, hátrányos helyzetű, döntő többségében fizikai dolgozók gyermekeinek adott az általános műveltséggel együtt változatos lehetőségeket biztosító szakmát.

PÁL JÓZSEF



MEZŐGAZDASÁGI ÉS ÉLELMEZÉSÜGYI
MINISZTERIUM
FTH FÖLDMÉRÉSI ÉS TÉRKÉPÉSZETI
FŐOSZTÁLY

Szeretettel köszöntöm a Komaróv Gimnázium és Szakközépiskola igazgatóját, tantestületét és diákjait az iskola fennállásának 25. évfordulóján.

Külön öröm számomra az, hogy a földmérési szakközépiskola ebben az intézményben lett ugyanakkor huszéves, amelynek több jelentős eredményéről is beszélhetnénk, hozzátevé még az ugyancsak sikeres földmérő technikusminősítést is.

Ebből az alkalomból kívánok tevékenységükhöz további jó munkát és sok sikert.

Budapest, 1988. február


/Dr. Szentesi András/

főosztályvezető helyettes

FÖLDMÉRÉSI SZAKKÖZÉPISKOLA

20 éves az iskola rendszerű középfokú földmérő szakemberképzés
Magyarországon – iskolánkban

Örömet jelent számomra leírni a fejezet címét.

Hisz az emberiség öntudata óta művelt tudomány került szervezett formájú oktatásra hazánkban középfokon, s ennek részese lehetett a mi iskolánk is. A térkép, amelynek a készítését tanulóink a négy év alatt elsajátítják – minden kultúrában és minden társadalomban jelentős szereppel bír, minden ember közvetlen kapcsolatban áll vele. Fontos kiemelni, hogy a tudományok olyan ága került középfokon oktatásra, mely valamikor a természettudományok fejlődésére is jelentősen hatott. (Pl. földalak, geometria, csillagászat stb.)

A szakemberképzés hazánkban három lépcsőben történt a felszabadulást követően. A földmérés területén azonban ez fordított sorrendben valósult meg. Legelőször 1949-ben képeztünk okleveles mérnököket magas elméleti színvonalon, akik alkalmasak voltak a szakma kutatási, vezető-irányítási feladatai ellátására. Majd később 1972-ben földmérő üzemmérnököket is képeztünk a termelés operatív lebonyolítására. De a tömegesen jelentkező középszintű feladatok elvégzésére nem volt kielégítő képzési forma. A hiányokat az Állami Földmérési és Térképészeti Hivatal (ÁFTH), mint a témakör felelőse tanfolyami képzésekkel pótolta (többé-kevésbé).

A tanfolyami végzettségről az ÁFTH technikus oklevelet állított ki egy ideig, de a Művelődésügyi Minisztérium ezt egy-két éven belül letiltotta illetékességi okokra hivatkozva. Később ezért földmérő céltanfolyami bizonyítványokat adtak ki, de ezeket a különböző vállalatok és intézmények különféleképpen ismerték el szakmai végzettségként. 1971-ig kb. 1800 ilyen bizonyítványt állítottak ki. A tananyag összeállítása az akkor végzett feladatokhoz adott felkészültséget, de hiányzott az az elméleti megalapozottság, mely a gyorsan fejlődő technika, a változó munkafeladatok elvégzésének is megfelelő alapismeretet nyújtana.

Ezért jelentős előrelépés az a tény, hogy 1967-ben a Művelődésügyi Minisztérium jóváhagyásával létrejöhettek négy vidéki városban egy-egy osztállyal a földmérési szakközépiskola (Pécs, Szombathely, Békéscsaba, Miskolc). Majd 5 évvel később a fővárosban is indult egy osztály. Így tehát 1967-től vált teljessé a szakmai képzés hármas rendszere.

Az érettségi vizsga érettségi-képesítő vizsgává vált 1972-től, s a hallgatók a „középfokú földmérő” cím viselésére jogosultak. A szakirányú bizonyítványt minden munkahely azonosan ismeri el.

A technikus cím és végzettség azonban nagyon népszerű hazánkban. Így újra meg kellett vizsgálni a közép- és felsőfokú képzés egymásra épülését és a népgazdaság szükségleteivel összhangban gondoskodni kell a technikusképzés megoldásáról. (MSZMP KB 1982. április 7.)

1984-ben elkészültek az ötéves technikusképzés dokumentumai, melyet az MM. jóváhagyott. Sajnos azonban különböző befolyásokra a földmérő technikus képzéshez hozzávonták a térképész ágazatot, így a tantervek „földmérő és

térképész" technikusképzését kívánták folytatni, hogy ezáltal csökkentsék a technikus szakok számát. Különböző fórumokon több vélemény ütközött ezzel kapcsolatban. Végezetül az az álláspont alakult ki egyértelműen, hogy külön kell a földmérő és külön a térképész technikusokat képezni.

A jóváhagyott tanterv igyekezett mindkét munkakör követelményeit ki-elégíteni, de ezt közel sem tudta maradéktalanul megoldani. Ráadásul a kétféle munkakör másfajta adottságú, rátermettségű embereket kíván.

Iskolánk 1985-ben javaslatot tett a Geodéziai és Kartográfiai Egyesület Oktatási Bizottságának a két technikus szak szétválasztására. A GKE az előterjesztést jóváhagyólag tudomásul vette, és megküldte a MÉM Szakoktatási és Kutatási Főosztályára. Az ügyben jelen tudomásom szerint operatív intézkedés nem történt. Tehát a földmérő technikusképzés megszervezése és beindítása a jövő feladata.

Persze, a fentiek ellenére a földmérő technikusok nagy száma dolgozik szerte az országban. A mi iskolánk kapta azt a feladatot 1973-ban, hogy dolgozzuk ki a végzett középfokú földmérők számára a technikusminősítés feltételeit és tananyagát. Ennek feldolgozásához rendkívül szűk határidővel fogtunk hozzá. Operatív bizottságot alakítottunk, mely csak részben állt földmérőkből és még kisebb részben operatívakból. Tulajdonképpen ketten maradtunk Pálmay Miklós kollegámmal; minden mást félretéve szinte napok alatt állítottuk össze a tananyagot, a követelményrendszert és a vizsgatételsort, melyet a MÉM rendkívül rövid idő alatt jóváhagyott és bevezetett. Így lehetővé vált a középfokú földmérő végzettségű dolgozóknak két év szakmai gyakorlat utáni technikusminősítő vizsgája, a technikus cím megszerzése. Az utóképzés ma is folyik.

Most tekintsük át a tananyag felépítését és a főbb szakmai tantárgyakat, az óraterveket, melyek a 20 év alatt megjelentek és meghatározták eddigi munkánkat!

Az óratervek jól tükrözik a képzési célt. Ha megfigyeljük a közismereti és szakmai, illetve szakmai előkészítő tantárgyakat, 40–60, illetve 60–40%-os arány figyelhető meg. A szakközépiskolák létrehozásakor azt a célt tűzték ki, hogy megfelelő általános műveltséggel rendelkező, a szakmai ismereteket jól megalapozott középvégzettségű szakemberek hagyják el az iskolát, akik jól megállják a helyüket a gyakorlatban, s kellően felkészültek a felsőoktatási intézmények felvételi vizsgájára.

A kitűzött cél azonban részben valósult meg azáltal, hogy a felsőoktatási intézmények felvételi vizsga követelménye elsősorban a gimnáziumokban oktatott tananyagra alapoz.

Ez a tény hátrányos helyzetbe hozta a szakközépiskolai tanulóifjúságot. Tanulóink általában a műszaki felsőoktatási intézmények irányába orientálódnak, ahol a matematika és a fizika a felvételi vizsgatárgy. Ezek tananyaga és megalapozottsága kisebb a szakközépiskolákban, mint a gimnáziumokban. Látszólag zsákutcába került a továbbtanulás. Azonban egy gyors intézkedés lehetővé tette, hogy a szakirányban továbbtanulók földméréstől felvételizhetnek fizika helyett. Mivel a tanulók zöme a szakmában akar továbbtanulni, a „zsákutca” helyett inkább „egyirányú”-nak nevezhetjük a továbbtanulás lehetőségét.

A kis kitérő után nézzük az óraterveket! Három tantárgycsoport oktatása történik:

1. Közismereti tantárgyak
2. Szakmai előkészítő tantárgyak (Alapozó tantárgyak)
3. Szakmai tantárgyak

A közismereti tantárgyakat minden olvasóm ismeri, ezért ezekkel nem foglalkozom.

A szakmai előkészítő tantárgyak tartalma is általában közismert, de az elméleti ismeretekhez tartozó gyakorlatokat már a szakmai tananyagból készítjük el.

A szakmai tantárgyak közül legfontosabb a *földmérés* és az ehhez kapcsolódó *szakmai gyakorlat*.

Itt foglalkozunk a földmérésben használt eszközökkel, a műszerekkel, mérési, számítási módszerekkel.

Első és második osztályban ismerik meg a tanulók az egyszerű hossz- és területmérési eszközöket és a használatos geodéziai műszereket, a magasságmérés elvét és lehetőségeit.

A tananyag elméletileg igényes fejezeteit III. osztályban oktatjuk.

Itt ismerkednek meg a tanulók a geodéziai számításokkal, a nagy méretarányú térképek készítésével.

Negyedik osztályban a speciális geodéziai feladatok elméleti összefüggéseivel és megoldásával foglalkozunk.

Másik fontos tantárgy a *fotogrammetria*. A tantárgy keretében a fényképezéssel előállítható térkép-készítés elméleti összefüggéseit és gyakorlati megoldását tárgyaljuk. Rengeteg új fogalommal és összefüggéssel, gyakorlati eljárással kell megismerkedni a tanulóknak. Ennek elsajátításához semmilyen előzmény, élmény, előzetes ismeret nincs, ezért az ismeretek közlése és befogadása nagyon nehéz feladat tanárnak, diáknak egyaránt. Nagyon jó volna, ha az elméleti ismereteket gyakorlati eljárásokon keresztül lehetne bemutatni, de a szükséges eszközök vagy azok oktatási modelljei is rendkívül drágák, oktatási intézmény számára elérhetetlenek. A korszerű elektronikus megoldású technológiák egész sorát kell bemutatni, megértetni anélkül, hogy erre gyakorlati munkát tudnánk biztosítani. (A mi iskolánk szerencsés helyzetben van, mert néhány elavult – a termelésből kivont műszerhez sikerült hozzájutnunk.) Ezek a megjegyzések érvényesek a földméréstannal kapcsolatos műszerparkra is. Az elmúlt évtizedben anyagi helyzetünk miatt nem sikerült beszerezni egyetlen korszerű, a termelésben ma már általánosan használt eszközt sem. Erről a mélypontról való elmozduláshoz reményeink sincsenek.

A szakmai elméletet megalapozó ismereteken kívül még oktatnunk kell a termeléshez kapcsolódó perifériális ismereteket, illetve azokat a kiegészítő tudományágakat, melyek elősegítik a termeléshez való gyors alkalmazkodást, és betekintést adnak a mélyebb elméleti problémákra.

A harmadik osztályban a *topográfia* tantárgy jórészt a Föld alakjával kapcsolatos problémákkal, a térképi ábrázolás lehetőségeivel foglalkozik. A *földmérési technológiák* (fakultatív) tantárgy az ipari-geodéziai problémák tárgyalását tűzi ki.

Negyedik osztályban három új tantárgy szerepel alacsony óraszámú (2).

Az ingatlannyilvántartási ismeretek a föld használatával, tulajdonjogával kapcsolatos alapvető jogi és jogszabályi megközelítést, a munkaszervezés a gyakorlati munkával kapcsolatos vállalati, munkáltatói, és munkavállalói összefüggéseket tárgyalja úgy, hogy az a termelésben közvetlenül felhasználható legyen a középvezető számára. Fakultatív tantárgy a számlástechnika, melyet elsősorban a továbbtanulni nem szándékozók számára oktatunk.

Általánosságban elmondhatjuk, hogy a szakmai oktatásnak a tantervek megsértése nélkül összhangban kell állni az érvényben lévő szakmai utasításokkal és rendeletekkel, azaz közvetlen a termeléssel. Ezért szaktantárgyaink folyamatosan figyelemmel kísérik a megjelenő utasítások előírásait. Tanításukat úgy kell felépíteni, hogy „naprakész” embereket bocsásson ki az iskola.

Megjegyzem, ezt mostanában egyre nehezebb nyomon követni.

Ha ezek után újra összehasonlítjuk az óraterveket (technikusképzés nélkül), elmondhatjuk, hogy nagy eltérések nincsenek a két lényeges tantárgycsoport óraszámában. Az újonnan kiadott óraterv a közismereti tantárgyak előnyösebb helyzetét biztosítja, ami öröm azért, mert általánosan műveltebb embereket bocsát ki az iskola.

Ha sikerült az előzőekben felvázolnom oktatásunk feladatait, akkor most nézzük saját házunk táját, mi történt nálunk a 20 év alatt!

A mi iskolánk négy éve működött már, amikor a felügyeleti szervek választása minket jelölt a képzés bevezetésére. Mi akkor éppen alakítottuk a profilunkat, próbálgattuk – a sok-sok reform között – hogyan tudjuk fiatal, ismeretlen iskolánkat erősebbé, vonzóbbá tenni.

Olyan hagyományokkal rendelkező iskolavárosban, mint amilyen Pécs, egy fiatal iskolának nagyon meg kell küzdenie az elismerésért és a kedvező pozícióért. Mi annak idején ezért mindent szerettünk volna megtenni, és olyat adni a városnak, az embereknek, amivel megnyerhetjük őket. Ezért nagyon örültünk az új – az országban is új – lehetőségnek. A szakmát hozzánk ajánló patrónusok nagyszerűek voltak. Akkor szakmaszeretetet sugároztak, mely bennünket (lakusokat) is magával ragadott, és teljes erővel kezdtünk az oktatás megszervezéséhez. A bázisvállalatunknak a Pécsi Geodéziai és Térképészeti Vállalatot jelölte ki a főhatóság. Boday Lajos igazgató Nagy Pál Jenő főmérnököt bízta meg segítőül az oktatás megszervezéséhez.

Balogh György a MÉM főmunkatársa szinte hetente jött hozzánk az operatív teendők megbeszélésére. Rövid idő alatt állt össze a képzési terv. Az 1967-es pályaválasztási tájékoztatóban hirdettük meg az új szakközépiskolai formát. 100 jelentkezőnk volt a 36 betölthető helyre (azóta sem volt ennyi). Felfigyeltek ránk! Gyorsan beszereztük az induláshoz szükséges alapvető eszközöket (az akkor még könnyebben ment), s az új épületben, jó környezetben indult az első osztály. Főhivatású szaktanárunk nem volt. A szakmai tantárgyak oktatását a bázisvállalat kiváló szakemberei látták el éveken át.

A főtárgy, a földmérés tanára Nagy Pál Jenőné. Olyan élvezettel és elementáris erővel végezte munkáját, hogy én (a felnőtt hallgató) sem tudtam kibújni a hatása alól. Valószínű, hogy az ő munkája kötött engem is erre a pályára.

A szakmai gyakorlatokon Pálmay Miklós, Fleck Alajos és Dobó Rudolf szakmaszeretete biztosította a sikeres oktatást. Két év után került iskolánkba Bornemisza Imre kollegám, aki az akkoriban megszűnő bányaiipari technikum-

ból jött át iskolánkhoz főhivatású mérnök tanárnak. Bányamérnöki végzettséggel rendelkezett, ezért nagy erőfeszítéseket tett, hogy átképezze tudását az Állami Földmérés előírásaihoz. Hosszú időn át sikeres és kiemelkedő személyisége volt oktatásunknak és tanári testületünknek.

Másodikként én lettem főhivatású oktatója a szakmának. Alapvégzettségem matematika-fizika szakos tanár, de a középiskolában, a székesfehérvári Út-Vasúépítési Technikumban szerzett geodéziai ismeretek és élmények birtokában könnyen átképeztem magam a Földmérési Főiskola segítségével a szakmára. A szükséges gyakorlati ismereteket jól szervezett nyári szakmai gyakorlatokon sajátítottuk el.

A lelkes óraadók munkája és a jó közösségi szellem hamar meghozta a sikert. Az első országos szakmai tanulmányi verseny első három helyezettje a mi iskolánkból került ki. Rájuk ma is büszkék vagyunk, ezért hadd soroljam fel őket: Hercz János, Csicsvári István és Uzsoki Zoltán.

A felügyeleti szerv is felfigyelt munkákra: az első szakmai oktató filmet velünk csináltatta meg a MÉM filmstúdiója.

A személyi állomány kialakítása nem volt könnyű feladat. A 60-as években a műszaki értelmiség és a pedagógusok jövedelme között nagyobb eltérés volt, mint ma.

Ezért hosszabb termelési gyakorlattal rendelkező mérnök vagy felsőfokú technikus alkalmazására nem igen gondolhattunk.

A meghirdetett álláshelyekre egy jelentkezőt kaptunk, Berényi László felsőfokú technikust, aki 1969-től–1971-ig dolgozott nálunk.

Majd 1973-ban neveztük ki Káli Istvánt és Burány Imrét. Azonban Burány Imrét egy fél év után behívták katonának, de leszerelés után Bajára költözött, és kilépett tőlünk. Káli István közben mérnök tanári diplomát szerzett a BME-n, és változatlanul nálunk dolgozik.

Az állandóan változó oktató gárda kiegészítését folyamatosan a PGTV segítségével oldottuk meg.

Ebben az időszakban dolgozott nálunk óraadó tanárként az azóta elhunyt Szendrői Károly és Bengernő József.

Emléküket tisztelettel és kegyelettel őrizzük!

De sorolhatom tovább a neveket: Szabó Sándor, Szilvási József, Neményi Alajos, Czikor Kálmán, Benked László, Szobota István, Szántó Béla, Pakuts Tamás.

Azt hiszem, ez a hiányos felsorolás is elegendő indoklás ahhoz, hogy milyen jó és célszerű együttműködés állt fenn a bázisvállalat és az iskola között. Nem a jelképes 40,- Ft-os óradíj vonzotta őket, hanem a szakmaszeretet és az utánpótlás nevelés fontossága.

Persze hosszabb távon az volt a cél, hogy az alapóraszámokat belső munkatársakkal lássuk el, néhány elvi célkitűzéstől eltekintve. Ezért 1977-ben belépett hozzánk Hajdinák Miklós üzemmérnök, aki ezt követően a műszaki tanári diplomát is megszerezte.

A külső óraadókat súlyos elvi okok miatt nem lehet nélkülözni:

1. Biztosítani kell az élő, mindennapi kapcsolatot a bázisvállalattal és ezen keresztül a napi termelési feladatokkal, hogy ezt az oktatásban érvényesíthessük.

2. Hiába tanulmányozzuk a megjelenő technológiai utasításokat, szabályzatokat, jogszabályokat, ha azok buktatóira, ellentmondásaira a gyakorlati életből nem szerzünk információt.
3. A földtulajdonnal és földhasználattal kapcsolatban olyan jogszabályáradat önt el bennünket évtizedek óta, hogy a jogalkalmazók is csak tapogatózva találják ki a labirintusból.
4. A vállalati gazdálkodás szabályai évente változnak, ezért csak a napra érvényes információkat érdemes oktatni.

Azt hiszem, ezek a (kemény) megjegyzések indokolják, hogy miért ragaszkodunk több mint egy évtizede Melegh László közgazda és dr. Varga Ádám jogász földhivatalvezető óraadóinak tevékenységéhez a munkaszervezés és az ingatlan-nyilvántartási ismeretek oktatásában.

Az első két pontban jelzett problémát működésünk kezdete óta Pálmay Miklós mérnök segít áthidalni

1980-ban kilépett tőlünk Bornemisza Imre kolléga, mert fontosabb beosztásba került a MÉV-nél. Azóta sajnos tragikus közlekedési baleset áldozata lett.

Ekkor jött hozzánk a PGTV-től Heilmann János, aki az első években kiváló tanítványunk volt. A Földmérési Főiskola befejezése után öt évig különféle termelési feladatokon keresztül szerzett gyakorlatot, melyet az oktatásban ma kitűnően tud érvényesíteni. Azóta tanári diplomát is szerzett.

Jelenleg ez a négy fős csapat (+ az óraadók) végzi a szakmai oktatást kölcsönösen segítve és kiegészítve egymást, mert az alapfeladatokon túl még sok-sok munka vár ránk, amiről eztán szeretnék írni.

Legkevesebb szó esett eddig a tanulóifjúságról, pedig nagyon szoros kapcsolatban állunk velük, hisz mind a négyen osztályfőnökök vagyunk. Régóta alkalmazott gyakorlatunk az, hogy a főtantárgyat tanító tanár egyben osztályfőnök is. Szerencsés esetben 16–18 órát is ugyanaz az ember foglalkozik az osztállyal. Ezáltal a személyes kapcsolatokat sikerül kiépíteni, elmélyíteni és a hagyományos értelemben értett tanár-diák viszony helyett egészséges munkakapcsolat alakulhat ki, örökre szóló barátságokat tudunk kötni. Azt hiszem, egyik legfontosabb mondanivalómat ebben a mondatban írtam le.

Tanítványainkat 3–4 megyéből iskolázzuk be. Sajnos, nem túlságosan jó elosztással, mivel legtöbb a pécsi és a baranyai hallgató. Ennek ellenére még helyileg sem telítődött a szakma, hisz minden évben könnyen helyezkednek el azok a tanulók, akik az iskola befejezése után munkát keresnek. Somogy és Tolna megyében pedig hiány van középfokú földmérőből. Ezt igazolja levelező tagozatunk hallgatóinak a megoszlása. (Pl. a Paksi Atomerőmű építkezésénél ebben a pillanatban 15–20 geodétát tudnának alkalmazni.)

Eddig még minden évben sikerült a vidéki tanulóinkat kollégiumba elhelyezni. Hatékonyabb propagandát kellene bevetni a helyzet javítására.

A tanulók a tanév befejezéseként nyári gyakorlaton vesznek részt. Itt is elsősorban a PGTV segítségére alapozunk, de itt nyilvánul meg látványosan a különböző vállalatokkal és intézményekkel kiépített jó munkakapcsolat, mert tanulóinknak nyári gyakorlati munkájára számíthatnak.

Sok esetben már személy szerint kéri és várják a gyerekeket az előző évben megismert munkájuk alapján, s nemcsak a kötelező 3 hetet töltik el, hanem to-

vább is ott maradnak dolgozni, ami szakmai fejlődésük szempontjából is előnyös.

Ilyen hasznos és jó kapcsolat van a Baranya megyei és más megyei Földhivatalokkal, a MÉV-vel, a Mecseki Szénbányák Vállalattal stb.

Szakmai oktatásunk jelentős eseménye az Országos Szakmai Tanulmányi Verseny.

Szakmai elismerésünket, helyünket az itt elért eredmények jelentősen befolyásolják. A verseny rangját az adja, hogy a döntő első három helyezettje felvételi vizsga nélkül jut be a szakirányú felsőoktatási intézményekbe. Tanulóink kezdettől fogva megállják helyüket. Ha nem is sikerül minden évben a helyezéseket elhozni, de az első 10 között mindig szerepel kellő számú pécsi tanuló.

OSZTV 1–3 HELYEZETTJEI

1972.	1. Hercz János 2. Csicsvári István 3. Uzsoki Zoltán
1976.	1. Vecsera Raymund 3. Jobb József
1980.	3. Hajba József
1986.	2. Illés Tibor 3. Novotny Iván

Az 1–3. helyezett, akik felvételi vizsga nélkül jutottak be a szakirányú felsőoktatási intézményekbe.

Ezekre az eredményekre büszkék vagyunk. Bizonyára ez is közrejátszik abban, hogy felügyeleti szervünk többször bízott meg bennünket magasabb szintű oktatási feladatokkal.

Sajnos, a technikai fejlődés átlépte az iskolát. Egy ideig küzdöttünk a szinten maradásért, s különböző termelő munkákat vállaltunk, aminek anyagi eredményeivel eszközparkunkat gyarapítottuk. Néhány év óta azonban elapadtak a megrendelések, s az eszközök és műszerek árai olyan mértékben drágultak, hogy a költségvetésből lehetetlen pótolni. Érdemes elgondolkodni azon, hogy ez a lemaradás hogyan fog visszahatni a termelésre, s vajon hosszú távon mi a kifizetőbb: alacsony színvonalon képezni vagy magas színvonalon termelni.

TERMELŐI TEVÉKENYSÉGBŐL SZÁRMAZÓ BEVÉTELEK

1975–76	48 000,— Ft
1976–77	177 000,— Ft
1977–78	105 000,— Ft
1978–79	347 000,— Ft
1979–80	300 000,— Ft

Sajnos a tárgyi feltételek helyiségek vonatkozásában is messze elmaradnak az ideálistól. Az iskola 10 éves évfordulóján még kielégítőnek találtuk, de a sok profilú iskolának annyiféle feladatot kell ma már megoldani, hogy léttérünk egyre jobban zsugorodik. A követelmények pedig nőnek.

A téli gyakorlatok részben megoldatlanok mérőterem hiánya miatt. A számítástechnika szaktanterem oly kezdetleges, hogy legtöbb általános iskola jobb helyzetben van. A rajzi órákat egyszerű tanulóasztalok mellett tartjuk. Kiscsoportos foglalkoztatás el sem képzelhető a krónikus teremhiány miatt. Reméljük, az ötéves technikusképzést már jobb körülmények között kezdhették el.

Régóta foglalkoztat bennünket az a gondolat, hogy képzésünket jobban illesz-
szük környezetünkhöz, s a tantárgyak közé építsük be – fakultatív jelleggel – a bányamérést. Tanulóink nagy százaléka helyezkedik el a két nagy bányavállalatnál, illetve a jelenleg dolgozó bányamérnök zöme tanulója volt iskolánknak.

A kapcsolatok kiépítése már régen megtörtént, s a fenti tényt mindkét cég szívesen venné. Ezzel a tudatossággal hívtuk meg iskolánkba óraadó tanárnak Németh József mérnök kollegámat, a Szénbányák Vállalat osztályvezetőjét. Persze az ország anyagi gondjai hozzánk is erősen „begyűrűztek”, így az elképzelt változtatások nagyon nehezen haladnak előre. Minden vágyunk egy közös bányász – földmérő technikum létrehozása volna.

(Ha a bányaiipari technikum Pécssett beindul, ez az egyetlen – pedagógiailag, gazdaságilag – ésszerű megoldás).

1972 óta működik a dolgozók levelező tagozata is iskolánkban. Általában a kétéves, érettségire épülő változatra van csak igény. Kezdetben elsősorban azok a dolgozók jelentkeztek, akik már hosszabb ideje dolgoztak a gyakorlatban, s csak a szakmai végzettséget igazoló bizonyítványt kellett megszerezniük.

Újabban éppen a területi elosztás hiányosságait oldja meg a levelező képzés, hiszen a hallgatók zöme vidéki. A legkülönbözőbb munkáltatók iskolázzák be őket hozzánk. Néhányat csak a sok közül: PGTV, MÉV, Mecseki Szénbányák Vállalat, Földhivatalok, Tervező és Építő Vállalatok, KPM, VIZIG, tsz-ek.

Néhány év óta (mióta a gazdasági fejlődés megtorpant) elegendő két évente indítani egy évfolyamot. Ezáltal az előírásoknak megfelelő létszámot biztosítani tudjuk. Az osztályvizsgák és az érettségi itt is kielégítő eredményt mutat. Jelentősebb lemorzsolódás vagy bukás nem szokott előfordulni. A tagozat vezetője Hajdinák Miklós.

Több jó képességű hallgató diplomát is szerzett a levelező tagozat elvégzése után.

A levelező tagozaton eddig összesen 248 fő végzett.

Már csak a technikusminősítő vizsgát szeretném bemutatni. Az OFTH min-
ket jelölt ki országos hatáskörrel a vizsgák lebonyolítására. A kialakulásának körülményeiről már korábban szóltam. A lebonyolítás azonban nem volt kezdetben egyszerű. Mint említettem, az első jelentkezőket 1974-ben fogadtuk. Mivel a köztudatba elég későn került be a lehetőség, viszonylag kis számú jelentkezőnk volt.

Jegyzet, tankönyv nem készült még. Sürgősen adtuk ki a megbízásokat a tankönyvpótló jegyzetek, felkészülési útmutatók megírására.

Három vizsgatárgyat jelöltünk ki: földmérési technológiák (főtárgy), földmérési üzemgazdaságtan és munkavédelem, földügyi szakigazgatási ismeretek. Mindhárom vizsgatárgy komplett ismereteket kér számon, mely csak két év termelői gyakorlat után várható el a jelöltektől. A minősítő vizsgára bocsátás előfeltétele, hogy a jelölt önálló szakmai munkájából szakdolgozatot készítsen. A témaköröket a munkáltatókkal és a jelöltekkel a jelentkezést követően egyeztetjük, és előírjuk a szakdolgozati témát. Ez körülbelül május közepéig – végéig eltart. Ezután kezdjük el az operatív felkészítést.

Júniustól indítjuk a konzultációkat, melyeket szeptembertől teszünk intenzívvé. A vizsgára decemberben kerül sor.

Az első évben csak 61 jelentkezőnk volt, de ez a létszám 1979-re 304 főre emelkedett. Ez a magas létszám abból adódott, hogy sok céltanfolyami végzettségű dolgozó is meg akarta szerezni a technikus oklevelet. Az iskolában dolgozó kollégák teljes terhelése mellett sem tudtuk 200 főnél több jelölt felkészítését és vizsgáztatását vállalni.

Így is 4–5 konzultációs központot kellett létrehozni, és gondoskodni jól felkészült óraadókról és az oktatás egyéb körülményeiről. Volt olyan év, amikor Budapesten négy, Miskolcon kettő, Szegeden kettő, Pécssett három csoport működött négy konzultációs központban.

Ez a munka nem volt teljesen „távírányítható”. Rengeteget kellett utazni, a főmunkakörben egymást helyettesíteni, hogy a vizsgákra színvonalasan felkészült jelöltek jelenjenek meg. Nagy segítségünkre volt a BGTV-nél dr. Nagy Jenő szem. o. v., az Asztalos János Szakközépiskolában Budapesten Bölönyi György igazgatóhelyettes, akik a konzultációk szervezésében és a lebonyolításban nagy segítséget nyújtottak. Később ez a nagy hullámhegy elsimult, behoztuk a lemaradásokat, s több energiát tudtunk fordítani a jegyzetek pótlására, cseréjére, korszerűsítésére, a konzultációk színvonalasabb megtartására.

A dömping időszakban a vizsga maratoni volt. Három napos turnusokban váltották egymást az Állami Technikusminősítő Bizottságok. Mi az operatív lebonyolítók és kérdező tanárok általában megkezdjük november utolsó napjaiban, és az utolsó vizsgázó után már a karácsonyfán gyújtottuk meg a csillagszórót. Bizony nemcsak a vizsgázók fáradtak el a vizsgákon, hanem a vizsgáztatók is.

Visszagondolva a technikusminősítő vizsgákra, számomra ebben az a rendkívüli, hogy megismerhettem az egész ország geodéta társadalmát. Nincs az országban kelettől – nyugatig olyan kis városi földhivatal, ahol ne találnék ismerőst vagy barátot, és ezért azt mondhatom, hogy ez minden áron megérte.

Ha egy iskola évkönyvet jelentet meg, szeretne számot adni életéről a külvilágnak, az eltelt időszakról, a fontosabb eseményekről. 25 év nem hosszú idő egy iskola életében, számomra sem tűnt annak. Mégis ennyi minden történt velünk. Ilyen sok emberke jött hozzánk, s emberként távozott tőlünk.

E kis visszaemlékezés írása közben számtalan kedves arc tűnt fel emlékezetemben. Hány apró esemény, ami akkor a történet pillanatában rendkívül fontos volt! Tanulmányi kirándulások, nyári gyakorlatok, egy-egy óra nagy poénja – ma is kedves emlékek.

Talán ezt is érdemes volna egyszer összegyűjteni.

KOVÁCS LÁSZLÓ

1. táblázat a földmérési szakközépiskola óraterve 1967–1977 között

Tantárgyak	Heti óraszám				Össz.
	I. 33 hét	II. 33 hét	III. 33 hét	IV. 33 hét	
1. Magyar nyelv és irodalom	3	3	3	3	
2. Orosz nyelv	2	2	2	2	
3. Történelem	2	2	2	2	
4. Gazdasági földrajz	—	—	2	—	
5. Világnézetünk alapjai	—	—	—	3	
6. Biológia	—	—	2	—	
7. Matematika	5	4	3	3	
8. Fizika	3	3	—	—	
9. Kémia	4	—	—	—	
10. Testnevelés	2	2	1	1	
11. Osztályfőnöki óra	1	1	1	1	
Közismereti tantárgyak	22	17	16	15	70
12. Szabadkézi rajz	2	—	—	—	
13. Ábrázoló geometria	3	2	—	—	
14. Elektrotechnika	—	—	3	—	
15. Üzemgazdaságtan	—	—	—	2	
16. Munkavédelem	1	—	—	—	
Szakmai előkészítő tantárgyak	6	2	3	2	13
17. Szakrajz	—	2	—	—	
18. Ált. műsz. ism.	—	3	—	—	
19. Földméréstan	2	6*	6*	7*	
20. Topográfia	—	—	3	—	
21. Fotogrammetria	—	—	2	3	
22. Földnyilvántartás	—	—	—	2	
23. Geodézia története	—	—	—	1	
24. Szakmai gyakorlatok	5	6	8	8	
Szakmai tantárgyak	7	17	19	21	64
Heti óraszám összesen:	35	36	38	38	147
Nyári szakmai gyak. (hetek)	4	4	4	—	

Megjegyzés:

* a tantárgyat két jeggyel kell osztályozni, elméleti és gyakorlati jeggyel.

Táblázat a technikusminősítő vizsgáról 1974–1987-ig.

Év	Jelentkezők száma	Vizsgára megjelent	Eredményes vizsg. tett	Javító	Ismétlő	Céltan- folyam
1974	61	47	38	6	3	—
1975	125	118	97	20	1	—
1976	175	140	123	13	4	—
1977	166	151	141	8	2	—
1978	279	178	166	11	1	72
1979	304	190	172	12	6	45
1980	146	167	153	13	1	27
1981	174	141	127	9	5	23
1982	111	100	91	7	2	2
1983	146	104	94	9	1	6
1984	120	94	82	8	4	9
1985	79	56	54	1	1	2
1986	48	32	31	1	—	—
1987	48	41	39	1	1	—

2. táblázat a földmérési és térképészeti szakközépiskola földmérési ágazat óraterve 1978–1986 között

Tantárgyak	Heti óraszám				Össz.
	I. 32 hét	II. 32 hét	III. 32 hét	IV. 29 hét	
1. Magyar nyelv és irodalom	3	3	3	3	
2. Orosz nyelv	2	2	2	2	
3. Történelem	2	2	2	2	
4. Világnézetünk alapjai	—	—	—	2	
5. Földrajz	—	—	2	—	
6. Matematika	5	5	4	2	
7. Fizika	3	3	—	—	
8. Kémia	4	—	—	—	
9. Testnevelés	3	3	3	2	
10. Osztályfőnöki óra	1	1	1	1	
11. Fakultatív tantárgy*	2	2	2	3	
Közismereti tantárgyak	25	21	19	17	82
12. Elektrotechnika	—	—	3	—	
13. Mérőszámok ábrázolása	—	2	—	—	
Szakmai előkészítő tantárgyak	—	2	3	—	5
14. Műszaki rajz	2	—	—	—	
15. Munkavédelem	2	—	—	—	
16. Szakrajz	—	2	—	—	
17. Műszaki ismeretek	—	2	—	—	
18. Földmérés	2	3	4	5	
19. Topográfia	—	—	2	—	
20. Fotogrammetria	—	—	2	3	
21. Ingatlanyilvántartási ismeretek	—	—	—	2	
22. Munkaszervezés	—	—	—	2	
23. Szakmai gyakorlatok	5	6	7	7	
Szakmai tantárgyak	11	13	15	19	58
Heti óraszám összesen:	36	36	37	36	145
Nyári összefüggő szakmai gyakorlatok (3–4–4–0)	36	40	44	—	

* = Fakultatív tantárgyak: Magyar földmérés és térképészet, Számítástechnikai és programozási alapismeretek, Automatizálás, Földmérési technológiák.



OSZTV a földmérőknél



I. B.



II. B.



III. B.



IV. B.



POSTAFORGALMI SZAKKÖZÉPISKOLAI TAGOZAT

Cél: széles látókörű szakemberek képzése!

1968. szeptember 1-jei hatállyal „úttörőként” Budapest, Miskolc, Debrecen után (jelenleg 18 településen működik postaforgalmi szakközépiskola) a Közlekedési és Postaügyi Minisztérium, valamint Pécs Város Tanácsa V.B. Művelődésügyi Osztályának megállapodása alapján – a Komarov Gimnázium és Szakközépiskolában megindult a postaforgalmi szakemberek képzése.

A pécsi Postaigazgatóság lelkes dolgozói Bánfai László postafőfelügyelő – oktatási csoportvezető – irányításával biztosították a beinduláshoz szükséges tárgyi és személyi feltételeket.

Évfolyamonként egy-egy osztály az első években Baranya, Somogy, Tolna és Zala megyék területére képezte a fiatal postás generációt. A későbbi években az Igazgatóság területén több helyen (Vasváron – a soproni Igazgatósággal közösen; Dombóváron; Fonyódon) beinduló postaforgalmi képzés következményeként jelenleg Baranya, valamint Somogy és Tolna megyék déli területeire képezzük tanulóinkat.

A képzésben az első tanévekben mint óraadó tanárok Bánfai László, Kurucz Gyula, Somfai János, Jankó Anna, Réti Miklós, a Postaigazgatóság oktatási csoportjának szaktanárai vettek részt. Az évek során óraadóként tevékenykedett még a tagozaton: Böröcz János, dr. Németh Béla, Schaff Edit, Szlavecz József, Tihanyvári István.

Az iskola munkáját óraadóként jelenleg is segítik: Kovács József, Bánfai Éva, Herlett Mária, Kiss Róbertné és Sági János szaktanárok, akik a Postaigazgatóság dolgozói.

A tagozat oktatási, nevelési feladatainak ellátását négy főhivatású szaktanár látja el. Pál József a tagozat beindulásától (1964-től az iskola tanára); – Máté Magdolna az 1970/71-es tanévtől; – dr. Antal Borbála és Pál Józsefné az 1971/72-es tanévtől dolgoznak. Máté Magdolna 1985-ben nyugdíjba ment, – ettől az időponttól Pandur Béláné (Jankó Anna) főhivatású szaktanárként dolgozik a nappali tagozaton.

Az évközi szakmai gyakorlati képzésben rendszeresen 15 pécsi és a pécsi-nek számító Hird és Vasas; valamint 20 vidéki – Bóly, Harkány, Hosszúhetény, Hidas, Komló 1, Lánycsók, Mágocs, Mázaszászvár, Mecseknádasd, Mohács 1, Pécsvárad, Pellérd, Sellye, Siklós, Szalánta, Szederkény, Szentlőrinc, Szigetvár, Vajszló, Villány, – postahivatal tevékenykedett és tevékenykedik.

Életszerű szakmai gyakorlat csak ezekben a postahivatalokban valósulhat meg! Ezen hivatalok vezetőinek és beosztott dolgozóinak nagyon sokat köszönhet a szakközépiskola.

A felsorolt hivatalok közül Hosszúhetény, Pécsvárad, Sellye, Siklós, Szalánta, Szederkény, Villány egy évtizeden keresztül a szakmai gyakorlati érettségi vizsgák lebonyolítását is végezte.

E visszatekintésben meg kell említenünk név szerint azokat a szaktársakat, akik ezen postahivatalokban az oktatás kezdetétől a mai napig hozzáértő szakmai és pedagógiai munkával segítik az ifjú postás nemzedék képzését: Bunyevác Mária – Sellye; Fritz Ádámné – Pécs 14; Greguricz Andrásné – Szederkény; Kelemen Lászlóné – Pécs 9; Kovács Istvánné – Pécs 4; Páhoki Jánosné – Pécs 7; Raub Róbertné – Pécsvárad; Szirmai Ádámné – Pécs 13; Told Erika – Siklós.

Nyugdíjazásukig nagyon sokat segítettek az oktatásban a következő hivatalvezetők:

Pápai Jenő – Sellye; Polgár Jenő – Pécsvárad; Tüske István – Siklós; Spiegel József – Villány; Kárpáti Zoltán – Szigetvár; Iván József – Siklós.

Az iskolában történő szakmai elméleti és gyakorlati oktatás két szaktanteremben és az 1982-ben megépült iskolai gyakorló postahivatalban történik.

Az évközi gyakorlatok lebonyolítása a következő:

Az első osztály első félévében délelőtti- délutáni csoportbontásban, csak az iskola kabinet jellegű tantermében és gyakorló postahivatalában végezzük a szakmai gyakorlatot.

Második félévben az iskolai gyakorlatot az első félévnek megfelelően végezzük – de csak az osztály egyik felének – a másik fele a pécsi Postaigazgatóság pécsi postahivatalaiban gyakorol. – Az iskolai és postahivatali gyakorlatokat kéthetenkénti váltással végezzük.

A második osztályban az osztály létszámától függően végezzük a gyakorlatot. Egyik változata az első osztály második félévének megfelelő lebonyolítás; – a másik az, hogy csak egyszeri csoportbontással (ez esetben az iskolában csak délelőtti tartunk gyakorlatot), kéthetenkénti váltással a pécsi postahivatalokban és szakosított formában az iskolában végezzük. A szakosodás 4:2 arányú a postaforgalmi és távközlési gyakorlatok között.

A harmadik osztályban csak egyszeri csoport bontással, kéthetenkénti váltással, – de már vidéki (baranyai) postahivatalokban és az iskolában végezzük a gyakorlatokat.

Az iskolai gyakorlatok szakosításának aránya postaforgalom – távközlés – pénztár – hírlapszolgálat 2:2:1:1.

A negyedik osztályban kéthetenkénti váltással vidéki postahivatalokban és az iskolában bonyolítjuk le a gyakorlatokat. Az iskolai gyakorlatokon egyik héten csak délelőtti van gyakorlat az osztály egyharmadának; – ezek között vannak a tanulmányi versenyre készülő tanulók. A második héten, amikor az osztály kétharmada van iskolai gyakorlaton, akkor délelőtti és délután is tartunk foglalkozást.

A postaforgalom – távközlés – pénztárismeret aránya 2:2:2. A távgépíró oktatásra 15 gép áll rendelkezésre. Osztályonként két-három csoportban heti három órában oktatjuk. A fásztó gyakorlatok ellenére a tanulók szívesen tanulják. A távgépírást oktatása lényegében még egy szakmát biztosít tanulóinknak!

Ezen képzettségükkel a posta mellett szinte minden vállalatnál, mezőgazdasági nagyüzemben el tudnak helyezkedni a postai ismereteikben pedig a takarékszolgálat és a bankok is szívesen alkalmazzák őket.

Az elméleti szakmai tantárgyak oktatása első-második osztályban a postaforgalmi szolgálat, távközlési forgalmi szolgálat, postaföldrajz vagy szállítószolgálat tantárgyakból áll. Harmadik osztályban e tantárgyakhoz kapcsolódik még a pénztárismeretek, hírlapszolgálat. Negyedik tanévben az elméleti oktatás kiegészül az igazgatási és jogi ismeretek és a híradástechnika tantárgyaival. Második tanévben még kiegészítő tantárgyként a munkavédelem, – harmadik osztályban az elektrotechnika kapcsolódik.

A szakmai elméleti és kiegészítő tantárgyak óráinak száma első osztályban 4; második osztályban 7; harmadik osztályban 12; negyedik osztályban 12. A közismereti órákkal együtt heti 32-36 a heti tanórák száma. Közismereti tantárgyak közül a magyar nyelv és irodalom, a történelem, a matematika, az orosz, a testnevelés minden évben kötelező. Kiegészítőként egy-két évig francia nyelvet, kémiát, fizikát, filozófiát is tanulnak.

Összegezve – a sokrétű tanulmányi feladat, a magas heti óraszámok mellett tanulóink munkája könnyűnek nem minősíthető! Ezzel szemben az érettségi sikeres letétele után postaforgalmi munkakörben a középfokú képesítést igénylő minden területet jogosultak ellátni.

Tagozatunk eddig tizenhat évfolyamot bocsájtott ki a pécsi Postaigazgatóság részére, – összesen 462 ifjú postást.

Ezek közül 1982-ig 95% az érettségi után közvetlenül a postára ment dolgozni. Az utóbbi években sajnos ez a szám jelentősen csökkent. E területen kiemelhető eredmény, hogy az 1981-ben végzett 25 fő közül az öt éves érettségi találkozón még 21 fő postás volt!

– A munkába álló tanulók jelentős számban rendszeres helyettesi munkakörbe kerültek. Ugyancsak jelentős azon „frissen érettségizők” száma, akik a Balaton melletti fürdőhelyek postahivatalaiban mint kirendelt dolgozók nagymértékben segítettek a nyári csúcsgazdálkodás lebonyolítását.

A tizenöt éve működő Győri Közlekedési és Távközlési Műszaki Főiskola Postaüzemi tagozatára 30 főt iskoláztunk be. Ezekből 3 fő kivételével mindenki eredményesen végzett. A végzett tanulóinkból ma már többen minősített munkakörben dolgoznak az Igazgatóságon. Hat fő az Igazgatóság területén szaktanárként dolgozik!

Jelentős azon volt tanulóink száma, akik munka mellett levelező úton végezték el a főiskolát.

Tanulóink helytállását bizonyítja, hogy a legjobbak az Országos Szakmai Tanulmányi Versenyeken indulhattak.

Legjobb eredményt elért tanulóink a következők: 1975: Farkas Hedvig 5. hely, 1978: Lukácsovics Aranka 4. hely, – Koza Anikó 6. hely, 1979: Szalóki Csaba 6. hely, – Schaff Edit 7. hely, 1980: Lőrincz Ágnes 9. hely, 1982: Borsos Erzsébet 1. hely, 1986: Ritz József 5. hely, 1987: Krikler Gábor 6. hely. Ezeken kívül jelentős számban értünk el a 11–25. hely között is helyezést. A felvételi vizsga nélkül felvételt nyert tanulóink nagyon sok segítséget kaptak a gyakorló postahivatalokban. Mindezt külön köszönet illeti Bunyevác Mária – Sellye – Greguricz Andrásné – Szederkény; Kertész Sándor – Hosszúhetény; Wéber Erzsébet – Bóly postahivatalok vezetőit és dolgozóit. A kiváló eredményt elért tanulók felkészítésében a szakközépiskola minden főhivatású szaktanára részt vett.

Eredményeink között ki kell emelnünk az évek során dicséretes érettségi eredményt elért tanulóinkat:

1972: Töpfner Katalin, Horváth Júlianna, Lancsák Mária, Pesti Gyöngyi, Schlott Margit

1973: Böröcz Ibolya, Novák Éva, Berta Gyula, Tönkő Eszter, Valter Zsuzsanna

1974: Berkes Márta, Badics Erzsébet, Dobos Teréz, Újvári Piroska

1975: Gyuricza Imre, Herold Gyöngyi, Horling Gizella, Barta Ágnes, Farkas Hedvig

1976: Szita Péter, Vasvári Erzsébet, Gyimesi Eszter

1977: Tarcsa Edit, Merész Gyöngyi

1978: Gulyás Erzsébet, Lukácsovics Aranka, Fekete Aranka

1979: Birkás Livia, Schaff Edit

1980: Lőrincz Ágnes, Bokor Ildikó

1981: Szili Zsuzsanna, Bencze Ildikó, Nagy Judit

1982: Borsos Erzsébet, Klesch Piroska

1983: Páhi Zsuzsanna

1984: Schäffer Mária, Somos Andrea, Knippl Mónika

1985: Schmidt Imre

1986: Kovács Anna, Petrovics Péter, Ritz József, Bencsik Mária, Hell Ágota

1987: Molnár Judit, Horváth Andrea, Krikler Gábor, Gruber Brigitta, Dudás Andrea, Kubatov Ilona

Tanulóink az elmúlt évek átlagában hatszáz társadalmi munkaórát dolgoztak a pécsi postahivatalokban.

Így Pécs 1 postahivatalban az Erzsébet – Katalin – Sándor – József és az anyáknapjai távirat csúcsforgalomban segítenek; – Pécs 2 postahivatalban pedig a karácsonyi levélpostai csúcsforgalom lebonyolításában. Pécs 2 postahivatalban néhány tanuló önkéntes alapon a szünidőben is segédkezik.

A nyári kötelező szakmai gyakorlat után a legszorgalmasabbak és legjobbak hiányzó munkaerőt pótolva szerződéses munkaerőként dolgoznak. Az elmúlt évek átlagában 20–25 fő 400–500 munkanapot teljesített!

Minden tanévben felvételi vizsga alapján döntjük el, ki kerül a Komarov Postaforgalmi Tagozatára.

A felvételi vizsgán magyar nyelvből, matematikából és földrajzból kell bizonyítani a szépszámú jelentkezőnek.

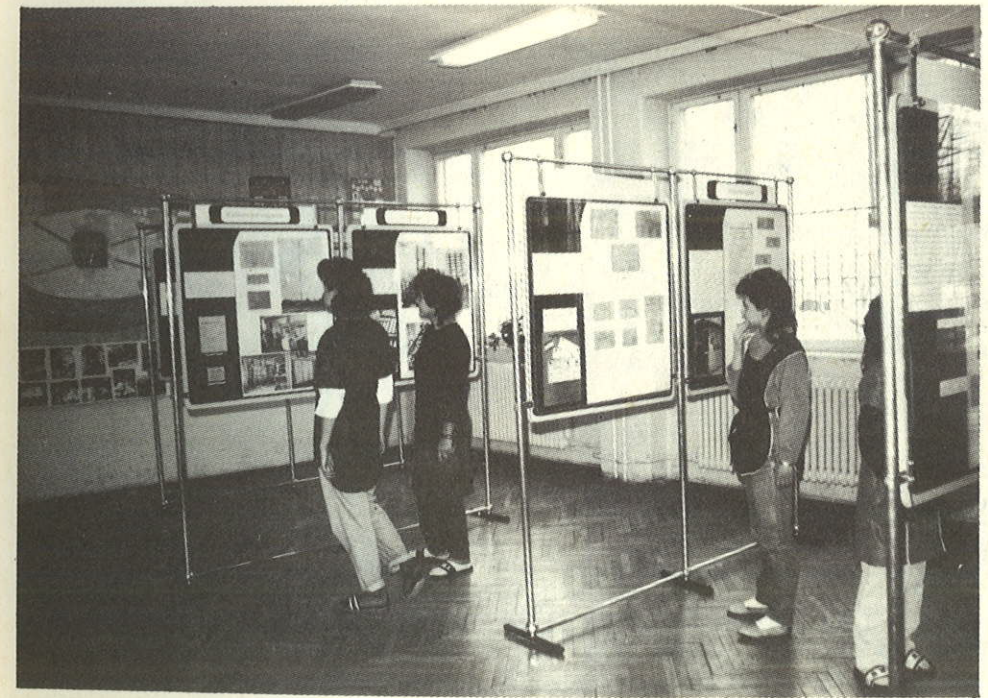
A jelentkezők száma általában a felvehető létszám több mint kétszerese. Évenként 36–38 tanulót iskolázunk be. Ők lesznek a jövőben hivatottak pótolni a hiányzó munkaerőt. A beiskolázásnál lehetőség szerint figyelembe vesszük az Igazgatóság területi munkaerőigényét.

Szólnunk kell az iskolában működött levelező tagozatról is. Tíz évig, 1975–1985-ig folyt oktatás e tagozaton és 114 fő tett sikeres érettségi vizsgát. Bár a lemorzsolódás jelentős számú volt, örömmünkre szolgált, hogy ezzel a képzési formával jelentős számú olyan postás dolgozó egyéni boldogulását segítettük elő, akik már éveken keresztül becsületes helytállással segítettek a postai munkát. Ezen hallgatók szakmai tudásában, általános műveltségben gyarapodva folytathatták hivatásukat. A levelező tagozaton a közismereti tantárgyak óráit teljes egészében az iskola tanárai látták el. A szakmai tantárgyakat a főhivatású

szakmai tanárokon kívül Bánfai László, Böjtös Ferenc, Keller Károly, dr. Németh Béla, Pandur Béláné, Réti Miklós és Tihanyvári István óraadóként segítette. A tagozatot Pál József vezette.

Végül szeretném hangsúlyozni – továbbra is fő célkitűzésünk, hogy iskolánkban végzett tanulóink becsületes, széles látókörű, a forgalmi szolgálat munkakörében jó munkát végző szakemberként kezdjék meg hivatásukat.

PÁL JÓZSEF



Postatörténeti kiállítás 1988-ban

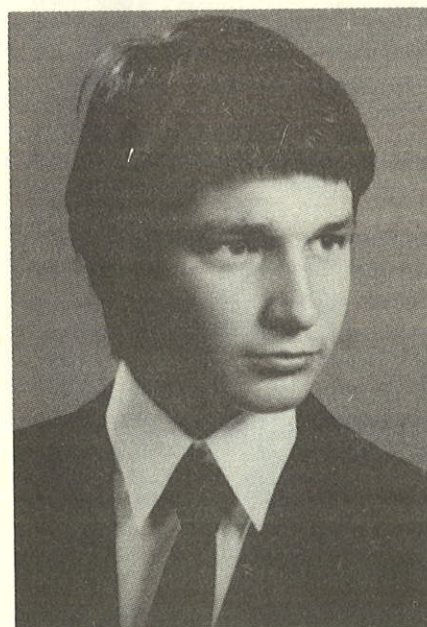


LUKÁCSOVICS ARANKA

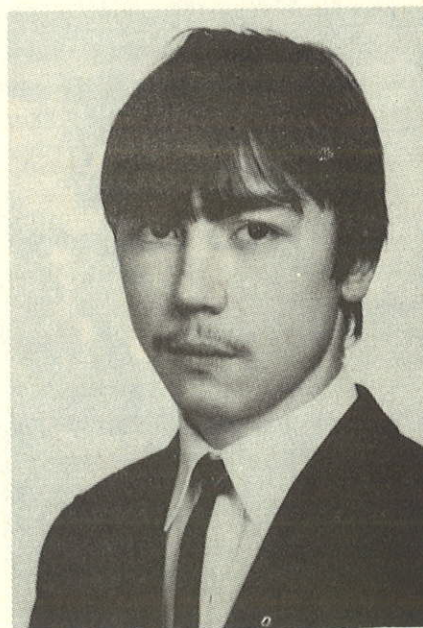


BORSÓS ERZSÉBET

Felvételi nélkül jutottak be a főiskolára



RIPZ JÓZSEF



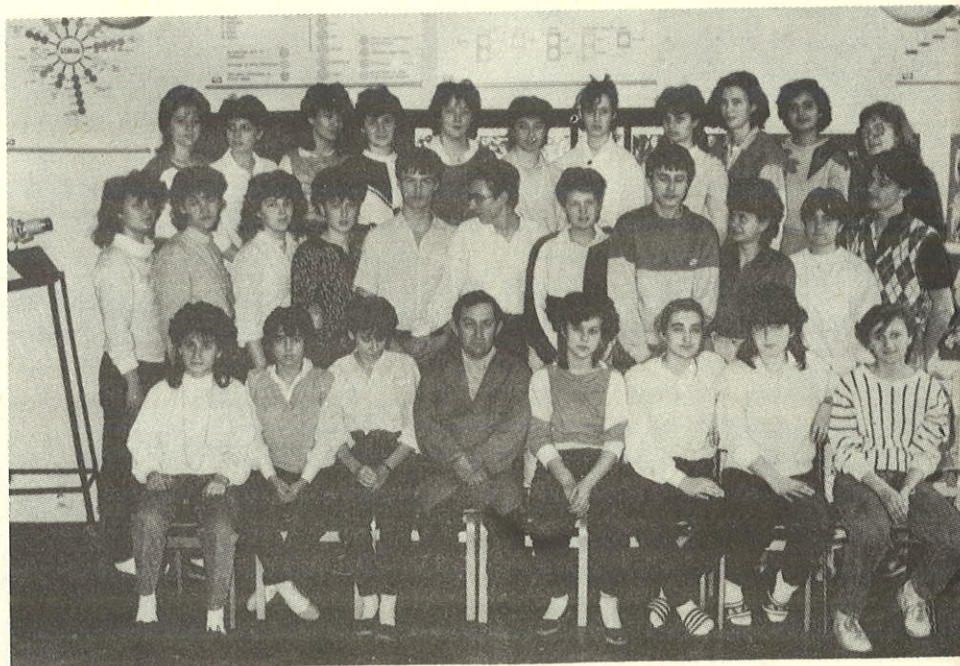
KRIKLER GÁBOR



I. A.



II. A.



III. A.



IV. A.

A Komarov Gimnáziumban 1973-tól 1982-ig eltöltött éveim, életem jelentős és szép emlékei közé tartoznak.

Akkor kerültem az iskolához, amikor a testnevelési osztályok kezdték meg működésüket és az a megtiszteltetés ért, hogy irányításukkal, vezetésükkel bíztak meg. Ez a forma tovább szélesítette az intézet színes kínálatát és lehetőséget nyújtott Pécs és Baranya ilyen jellegű általános iskoláiban végzett tanulók további képzésére.

A testnevelés-tagozat Komarov-beli indítását nemcsak a megvolt és tervezett (torna-munkacsarnok) létesítmények indokolták, hanem az a nevelési, oktatási szellem és gyakorlat, amely az akkor 10 éves fennállását ünneplő intézményben már megvolt.

Az iskola tanárai és vezetői egyaránt vallották, és pedagógiai gyakorlatukban megvalósították az ókori görög nevelési eszmény, a „Kalokagathia” elveit, mely a személyiség értelmi és testi nevelésére, szilárd erkölcsi alakítására vonatkozott.

Az intézmény életét jelentősen gazdagították az idekerült tanulók sporteredményei. Iskolatársaikkal együtt sok dicsőséget szereztek iskolájuknak, városuknak, megyéjüknek, az országos középiskolás és a magyar bajnokságokon elért kiemelkedő teljesítményeikkel.

Sokan szerepeltek korosztályuk válogatottjában is, eredményesen és felelősséggel képviselték az ország színeit.

Külön öröm és jó érzés számomra, hogy az intézetben végzett tanulókkal való találkozások során azt tapasztalom, hogy különböző területeken jól megállják helyüket az életben. Többen jelentős feladatokat oldanak meg sikeresen és mindig az iskola iránti tiszteletet, köszönetet is kifejezik.

A magam köszönetét is meg kell tennem, mely a kollegáknak munkatársaknak, az iskola vezetőinek szól. Az első pillanattól úgy éreztem, hogy nagyon könnyű lesz beilleszkednem a baráti szellemű, családi hangulatú, de munkájában, hivatásában igényes közösségbe.

A segítséget, támogatást munkámhoz, az emberi-baráti törődést köszönöm és remélem, a magam módján viszonzni tudtam, szándékom ez volt.

Kívánom a ma és a jövő Pedagógusainak, hogy munkájuk, szép hivatásuk értelmét találják meg a Komarov közösségében. Érjenek el sikereket tanítványaik személyiségének alakítása révén is, és éljenek tovább általuk.

Kívánom a ma és jövő komarovistáinak, hogy folytassák, ápolják az iskola nemes hagyományait. Legyenek büszkék iskolájukra és tekintsék példaképeiknek tanáraikat, nevelőiket, akik „szülői” szeretettel, szigorral és féltéssel, a tudás átadásának vágyával akarják diákjaikat az „életre” készíteni.

KÖSZEGI GÁBOR
Megyei Ifjúsági Sportosztály
Oszt. vez. helyettes



Labdarúgás országos középiskolás bajnokság és amatőrként



A TESTNEVELÉSI OSZTÁLYOK

Iskolánkban 1973-ban indult az első testnevelési osztály és 1977-ben végeztek az első sportolók.

Az osztályok feladata az általános nevelési – oktatási feladatok mellett: „a tanulók tanulmányi és sporttevékenységének összehangolása, a személyiségüktől függő legjobb tanulmányi és sportbeli eredmények elérése, – különleges testnevelési tanterv alapján a tanulók fizikai képességeinek sokoldalú fejlesztése, folyamatos megfigyelése.”

Az OM és a Sportszervek az eredményes élsport szervezett utánpótlásának kialakításáért, segítségért hozta létre a testnevelési osztályokat.

Iskolánk együttműködik a PMSC több szakosztályával:

(atlétika, labdarúgás, férfi és női kézilabda, kajak-kenu, kerékpár, birkózás), a PVSK női és férfi kosárlabda szakosztályával.

Jó kapcsolatot alakítottunk ki az általános iskolák testnevelési osztályaival, különösen a kísérleti jelleggel működő TÁSI-val.

A testnevelési osztályokban tanulók zöme a közeli TÁSI-ban végezte általános iskolai tanulmányait és szerezte meg sporttudásának alapjait.

Elsődleges cél a tanulás volt.

Ezekből az osztályokból sok tanuló jelentkezett a Testnevelési Főiskolára valamint a Tanárképző Főiskola testnevelési szakára, de orvosok, közgazdászok, jogászok és természetesen szorgalmas munkás emberek is öregbítették jó hírnököt.

Az elmúlt tíz év alatt több felnőtt és ifjúsági válogatott járt és jár iskolánkba.

A középiskolás versenyeredmények alapján iskolánkat az ország három legeredményesebb testnevelési osztályait működtető gimnáziumok közé sorolják a sportszervek.

A testnevelési osztályok első sikereit az atléták hozták Babits Lajos testnevelő tanár közreműködésével.

Az atléták eredményes szereplése a jelenlegi éveket is jellemzi. Több országos bajnokságot és országos csúcsot értek el és tartanak a mai napig is.

A tornász leányok és fiúk is eredményes éveket zártak az elmúlt időszakban. Különösen a leányok eredményei voltak feltűnőek. Testnevelő tanárunk Czéh Lászlóné. A fiúk jó szereplését Keszthelyi Gyula testnevelő tanár segítette. Évről – évre labdarúgóink is előreléptek és két országos bajnoksággal dicsekedhetnek. Felkészítő tanárunk Káli István. A PMSC felnőtt csapatában jelenleg is többen játszanak volt tanulóink közül.

A kézilabdás leányok az utóbbi években szerepelnek egyre jobban. Felkészítő tanár Gáspár Gábor, ő az atléták felkészítője is.

Az eredményes szereplést Kőszegi Gábor testnevelő tanár alapozta meg, aki több éven keresztül volt a testnevelési osztályok vezetője és jelenleg is segíti az osztályok munkáját.

GÁSPÁR GÁBOR

ORSZÁGOS BAJNOKSÁGOK

1971–1972

Atlétika: *Egyéni versenyszám*

Magasugrás: Bajnok: Lantos Zoltán 195 cm

1972–1973

Magasugrás: Bajnok: Lantos Zoltán 200 cm
Testnevelő tanár: Morvai Dezső

1974–1975

Csapat versenyszámok (leány)

Magasugrás: 3. hely Komarov Gimnázium 149 cm
Távolugrás: 3. hely Komarov Gimnázium 490 cm
Súlylökés: 2. hely Komarov Gimnázium 9,382 m
Diszkoszvetés: 2. hely Komarov Gimnázium 27,712 m
Gerelyhajítás: 2. hely Komarov Gimnázium 31,120 m

Az Országos Középfokú Iskolai Atlétikai Bajnokság pontversenyének győztese a Komarov Gimnázium lett.
Testnevelő tanár: Babits Lajos

1975–1976

Csapat versenyszámok (leány)

100 m gátfutás: Bajnok: Komarov Gimnázium 16,46 mp
(Középiskolás csúcs)
Testnevelő tanár: Babits Lajos
A csapat tagjai: László Zita, Kólep Zsuzsa, Mészáros Emese,
Pesti Katalin, Zámbo Lilla, Kubinka Erika
Távolugrás: 3. hely Komarov Gimnázium 5,094 cm

Csapat versenyszámok (fiú)

4x400 m váltófutás: Bajnok: Komarov Gimnázium 3:32,5 mp
(középiskolás csúcs)
Testnevelő tanár: Babits Lajos
A csapat tagjai: Szikszai Zsolt, Keszthelyi László, Major Gábor, Andok Ferenc

110 m-es gátfutás: 3. hely Komarov Gimnázium 16,94 mp
Összesített pontversenyben a leányok a harmadik, a fiúk második helyen végeztek.
Testnevelő tanár: Babits Lajos

Torna: *Szerenkénti döntő (leány)*

Ugrás: 3. hely Csete Ildikó 18,85 pont

1976–1977.

Atlétika: *Egyéni versenyszám*

110 m-es gátfutás: 2. hely Krasznai Antal 15,0 mp

Csapat versenyszámok (leány)

4x800 m-es váltófutás: Bajnok: Komarov Gimnázium 9:47,2 mp
Testnevelő tanár: Gáspár Gábor
A csapat tagjai: Mészáros Emese, Hajdú Mária, Mezei Mária, Schaczl Ibolya
100 m-es gátfutás: 2. hely Komarov Gimnázium 16,36 mp
Magasugrás: Bajnok: Komarov Gimnázium 159,6 cm (országos csúcs)
Testnevelő tanár: Gáspár Gábor
A csapat tagjai: László Zita, Oskó Rita, Bali Tímea, Kesztyűs Ágnes,
Ilovay Zsuzsa, László Zsuzsa
Távolugrás: 2. hely Komarov Gimnázium 500,4 cm
Súlylökés: 2. hely Komarov Gimnázium 9,71 m
Gerelyhajítás: 2. hely Komarov Gimnázium 29,83 m

Csapat versenyszámok (fiú)

Gerelyhajítás: 2. hely Komarov Gimnázium 43,24 m
A leány összesített pontverseny második helyén végzett a Komarov Gimnázium.
Testnevelő tanár: Gáspár Gábor
Torna: „B” kategória
Csapatbajnokság: 3. hely Komarov Gimnázium
Egyéni bajnokság: Bajnok: Sermaul János Komarov Gimnázium 111,85 pont
Testnevelő tanár: Keszthelyi Gyula

1977–1978

Atlétika: *Egyéni versenyszámok*

1500 m: Bajnok: Mezei Mária 4:35,8 mp (Középiskolás csúcs)
800 m: 2. hely Mezei Mária 2:14,4 mp
Testnevelő tanár: Gáspár Gábor
Magasugrás: 2. hely Ilovay Zsuzsa 174 cm
200 m: 2. hely Szikszay Zsolt 22,3 mp

Csapat versenyszámok (leány)

Magasugrás: 3. hely Komarov Gimnázium 149 cm
Távolugrás: 2. hely Komarov Gimnázium 498 cm
A leányok az összesített pontverseny harmadik helyén végeztek.

Csapat versenyszámok (fiú)

4x100 m-es váltó: Bajnok: Komarov Gimnázium 43,6 mp
Testnevelő tanár: Gáspár Gábor
A csapat tagjai: Megyeri Károly, Nádor Gábor, Keszthelyi László, Szikszay Zsolt.

Labdarúgás: A döntő eredménye

Déri M. Szaközépiskola Szeged–Komarov Gimnázium Pécs
1:0; 1:2

2. hely Komarov Gimnázium
Felkészítő tanár: Káli István

Torna: „A” kategória – Csapatbajnokság

2. hely Komarov Gimnázium 183,70 pont

Egyéni összetett

2. hely Csete Ildikó 74,65 pont

Szerenkénti döntő

Ugrás: 2. hely Csete Ildikó 18,80 pont
Korlát: 2. hely Csete Ildikó 18,70 pont
Gerenda: 3. hely Csete Ildikó 18,15 pont
Talaj: Bajnok: Csete Ildikó 19,00 pont
Testnevelő tanár: Czéh Lászlóné

„B” kategória – Egyéni összetett

2–3. hely Rohr Norbert 106,65 pont
Testnevelő tanár: Keszthelyi Gyula

1978–1979

Atlétika: Egyéni versenyszámok

1500 m: Bajnok: Mezei Mária 4:32,0 mp (Középiskolás csúcs)
800 m: Bajnok: Mezei Mária 2:13,2 mp
Testnevelő tanár: Gáspár Gábor
100 m-gát: 3. hely Tamás Andrea 15,5 mp
Távolugrás: 2. hely Tamás Andrea 571 cm
3. hely Szikszai Zsolt 668 cm

Csapat versenyszámok (fiú)

Magasugrás: Bajnok: Komarov Gimnázium 184,8 cm (Középiskolás csúcs)
Testnevelő tanár: Gáspár Gábor
A csapat tagjai: Vrancsics Zoltán, Lakosa Gyula, Raus Károly, Nárai Péter, Habon Tamás, Homola László
110 m gátfutás: Bajnok: Komarov Gimnázium 16,48 mp
Testnevelő tanár: Gáspár Gábor
A csapat tagjai: Lakosa Gyula, Vrancsics Zoltán, Raus Károly, Habon Tamás, Nárai Péter, Babocsai Gábor.

Csapat versenyszámok (leány)

4x400 m-es váltó: 2. hely Komarov Gimnázium 4:05,0 mp

Torna: „B” kategória-Csapatbajnokság (leány)

Bajnok: Komarov Gimnázium 188,55 pont
Testnevelő tanár: Czéh Lászlóné
A csapat tagjai: Németh Hilda, András Ildikó, Kiefer Andrea, Százúj Ágnes, Pető Anikó, Bakucz Edit

„C” kategória-Csapatbajnokság (fiú)

2. hely Komarov Gimnázium 267,0 pont
Testnevelő tanár: Keszthelyi Gyula

„A” kategória-Összetett bajnokság (leány)

Bajnok: Pető Anikó 37,35 pont
Testnevelő tanár: Czéh Lászlóné

Szerenkénti döntő

Korlát: 3. hely Pető Anikó 18,50 pont
Testnevelő tanár: Czéh Lászlóné

1979–1980

Atlétika: Csapatbajnokság (fiú)

Magasugrás: 2. hely Komarov Gimnázium 180,8 cm

Csapatbajnokság (leány)

2. hely Komarov Gimnázium 154,8 cm

Torna: „A” kategória (leány) Csapatbajnokság

3. hely Komarov Gimnázium

„B” kategória (leány) Egyéni összetett

Bajnok: Rolich Éva

Testnevelő tanár: Czéh Lászlóné

1980–1981

Atlétika: Csapat versenyszámok

Súlylökés: Bajnok: Komarov Gimnázium 10,358 m

Testnevelő tanár: Gáspár Gábor

A csapat tagjai: Wágner Ildikó, Horváth Csilla, Mestyán Judit,
Nagy Marcella, Kroh Judit, Kaszler Éva

Gerelyhajítás: 3. hely Komarov Gimnázium 32,60 m

Diszkoszvetés: Bajnok: Komarov Gimnázium 29,272 m

Testnevelő tanár: Gáspár Gábor

A csapat tagjai: Csordás Anikó, Rajna Gabriella, Horváth Csilla,
Mestyán Judit, Nagy Marcella, Kaszler Éva

Egyéni Versenyszámok

Magasugrás: Bajnok: Raus Károly 208 cm

Testnevelő tanár: Gáspár Gábor

Torna: „C” kategória-Csapatbajnokság (fiú)

3. hely Komarov Gimnázium

Testnevelő tanár: Keszthelyi Gyula

„A” kategória-Csapatbajnokság (leány)

2. hely Komarov Gimnázium

Testnevelő tanár: Czéh Lászlóné

1981–1982

Atlétika: Csapat versenyszámok (leány)

Súlylökés: Bajnok: Komarov Gimnázium 11,11 m (országos csúcs)

A csapat tagjai: Kaszler Éva, Nagy Marcella, Ormai Hajnalka,
Keszi Gabriella, Simon Gabriella

Diszkoszvetés: Bajnok: Komarov Gimnázium 31,01 m

A csapat tagjai: Ormai Hajnalka, Kaszler Éva, Nagy Marcella, Pusztai
Ágnes, Rajna Gabriella

Mindkét csapat testnevelő tanára: Gáspár Gábor

Egyéni versenyszámok (fiú)

Magasugrás: Bajnok: Raus Károly 218 cm (országos csúcs)

Testnevelő tanár: Gáspár Gábor

Torna: „A” kategória-Szerenkénti döntő

Gyűrű: 2. hely Tüske Zsolt

Testnevelő tanár: Keszthelyi Gyula

Labdarúgás: Bajnok: Komarov Gimnázium

Felkészítő tanár: Káli István

A csapat tagjai: Bórczy Balász, Pauska Zsolt, Pillinger Béla, Hüber Róbert,
Bori Lajos, Uhrík Pál, Sági Sándor, Gábor Attila, Garami
Zsolt, Kiss György, Kófiás Tibor, Czérna Sándor, Ferk
Zoltán, Papp Géza, Bálint Gyula, Drágán Valér, Gályár János,
Kiss Ákos

1982–1983

Atlétika: Egyéni versenyszámok

Magasugrás: 3. hely Kroh Judit 168 cm

Torna: „A” kategória-Csapatbajnokság (fiú)

2. hely Komarov Gimnázium 260,75 pont

„B” kategória-Összetett bajnokság (fiú)

Bajnok: Harsányi Csaba 110,85 pont

Szerenkénti döntő

Lóugrás: 3. hely: Kopeczky Péter 18,45 pont

Testnevelő tanár: Keszthelyi Gyula

„B” kategória-Összetett bajnokság (leány)

3. hely Halász Anikó 70,30 pont

Testnevelő tanár: Czéh Lászlóné

1983–1984

Atlétika: Csapat versenyszámok (leány)

Súlylökés: 3. hely Komarov Gimnázium 10,19 m

Gerelyhajítás: 3. hely Komarov Gimnázium 33,25 m

Diszkoszvetés: 2. hely Komarov Gimnázium 28,37 m

Magasugrás: Bajnok: Komarov Gimnázium 161,5 cm (országos csúcs)

Testnevelő tanár: Gáspár Gábor

A csapat tagjai: Kovács Ildikó, Lendvai Beatrix, Nagy Ildikó, Fucur Cecília
Honti Eszter

Az összetett leány pontverseny győztese a Komarov Gimnázium lett

Testnevelő tanár: Gáspár Gábor

Labdarúgás: Országos bajnok: Komarov Gimnázium

Felkészítő tanár: Káli István

A csapat tagjai: Udvarácz Milán, Sági Sándor, Drágán Valér, Bálint Gyula, Berényi Csaba, Brúder Tibor, Vető Gábor, Kása Sándor, Lovász Ferenc, Molnár Zoltán, Radványi Gábor, Kovács Árpád, Kovács Zsolt, Puskás Gábor, Markó Norbert, Bérczy Balázs

1984–1985

Torna: „A” kategória-Csapatbajnokság (leány)

3. hely Komarov Gimnázium 186,60 pont

Egyéni összetett

Bajnok: Kis Mónika 36,60 pont

3. hely Arató Dóra 35,05 pont

Testnevelő tanár: Czéh Lászlóné

Úszás:

50 m mellúszás: Bajnok: Kovács Judit 36,21 mp

100 m mellúszás: 2. hely Kovács Judit 1:20 mp

50 m pillangó: Bajnok: Oberitter Zsolt 27,24 mp

Testnevelő tanár: Keszthelyi Gyula

Labdarúgás: 3. hely Komarov Gimnázium

Felkészítő tanár: Káli István

1985–1986

Atlétika: Csapat versenyszámok (leány)

4x400 m váltó: Bajnok: Komarov Gimnázium 3:54,98 mp

Testnevelő tanár: Gáspár Gábor

A csapat tagjai: Tillai Katalin, Lendvay Katalin, Békő Judit, Dér Andrea

4x800 m váltó: 3. hely Komarov Gimnázium 9:26,60 mp

Egyéni versenyszámok

Hármasugrás: 3. hely Rittler Gábor 14,03 cm

Testnevelő tanár: Somkuti Ede

Torna: „A” kategória-Csapatbajnokság

3. hely Komarov Gimnázium

„B” kategória - Egyéni összetett

3. hely Huszár Krisztina

Szerenkéti döntő

2. hely Kiss Mónika

3. hely Kordé Emese

Testnevelő tanár: Czéh Lászlóné

Úszás: Egyéni versenyszámok

50 m pillangó: Bajnok: Gajdacs Róbert 27,08 mp (országos csúcs)

50 m mellúszás: Bajnok: Kovács Judit 36,18 mp

100 m mellúszás: Bajnok: Kovács Judit 1:18,14 mp

Testnevelő tanár: Keszthelyi Gyula

Labdarúgás: 2. hely Komarov Gimnázium

Felkészítő tanár: Káli István

1986–1987

Atlétika: Csapat versenyszámok

4x800 m váltó: Bajnok: Komarov Gimnázium 9:04,1 mp (országos csúcs)

A csapat tagjai: Dér Andrea, Lacovics Valéria, Perlaki Mónika, Keresztes Beatrix

4x400 m váltó: 2. hely Komarov Gimnázium 3:54,8 mp

Mindkét csapat testnevelő tanára: Gáspár Gábor

Úszás: Egyéni versenyszámok

50 m pillangó: Bajnok: Gajdacs Róbert 27,20 mp

Testnevelő tanár: Keszthelyi Gyula

Kézilabda: I. korcsoport (leány)

3. hely Komarov Gimnázium

II. korcsoport (leány)

2. hely Komarov Gimnázium

Testnevelő tanár: Gáspár Gábor

Torna: „A” kategória-Csapatbajnokság

Bajnok: Komarov Gimnázium

A csapat tagjai: Nagy Katalin, Kordé Emese, Huszár Krisztina, Bátor Szilvia, Tóth Zita

„A” kategória - Egyéni összetett

2. hely Kordé Emese

Szerenkéti döntő

Bajnok ugrásban és gerendán: Kordé Emese

„B” kategória - Egyéni összetett

Bajnok: Huszár Krisztina

3. hely Bátor Szilvia

Testnevelő tanár: Czéh Lászlóné

**Válogatott sportolók a Komarov Gimnázium és Szakközépiskola volt,
illetve jelenlegi diákjai közül**

Felnőtt válogatottak voltak:

Sztojkovics Éva kosárlabda
Tamás Andrea atlétika
Kovács Judit úszás
Tóth Zita torna
Szalontai Eszter torna

Kordé Emese torna
Raus Károly atlétika
Bérczy Balázs labdarúgás
Lovász Ferenc labdarúgás

Ifjúsági válogatottak voltak:

Kócsó Mária atlétika
Króh Judit atlétika
Dolmány Csilla kézilabda
Ilovay Zsuzsa atlétika
Kovács Ildikó atlétika
Tóth Edina kézilabda
Veres Judit kosárlabda
Megyeri Károly labdarúgás
Farkas László labdarúgás
Kovácsévics Árpád labdarúgás
Czérna Sándor labdarúgás
Berényi Csaba labdarúgás
Molnár Zoltán labdarúgás
Puskás Gábor labdarúgás
Schneider Imre kajak
Vörös László kézilabda
Ottó László kerékpár
Ottó József kerékpár
Almási Gábor birkózás
Szakács László cselgáncs
Gajdacsai Róbert úszás

Mucsi Zoltán birkózás
Krasznai Antal atlétika
Szikszai Zsolt atlétika
Rittler Gábor atlétika
Kárpáti Péter atlétika
Mezei Mária atlétika
Bóz Ilona kézilabda
Kovács Katalin kézilabda
Ormai Hajnalka atlétika
Pálincás Edina kosárlabda
Rab Gyula kosárlabda
Selmeczy Réka kézilabda
Hengl Anikó kézilabda
Rezsnyák Márta kézilabda
Palánki Mihály kézilabda
Rákosa Katalin kézilabda
Oberitter Zsolt úszás
Horváth Gyula cselgáncs
Jelics Ágnes úszás
Vranecsics Zoltán atlétika
Baranyai Sándor tenisz

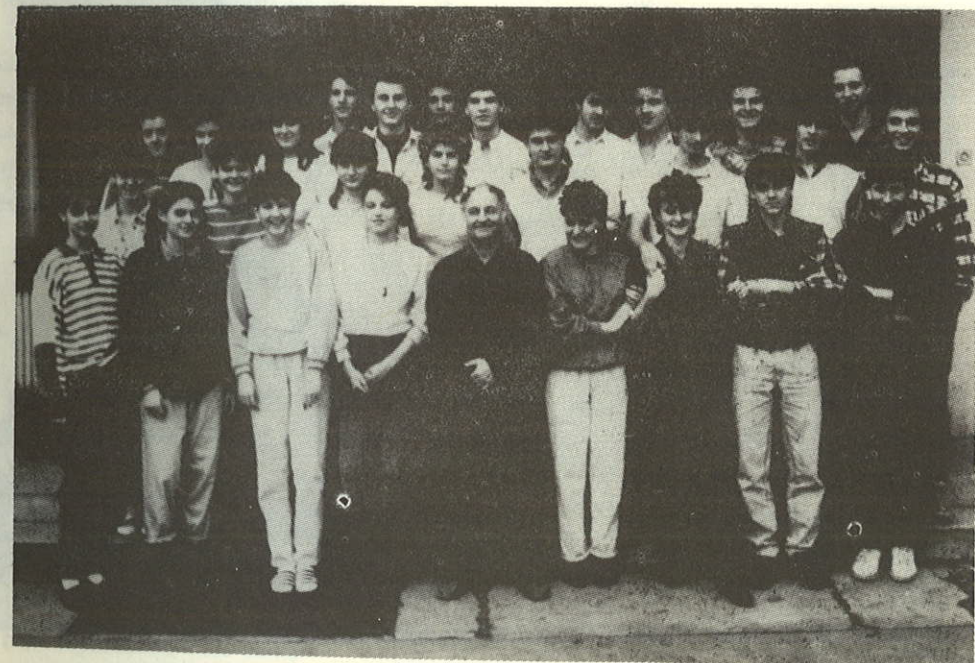
Serdülő válogatottak voltak:

Dér Andrea atlétika
Udvarács Milán labdarúgás

Priol Norbert labdarúgás
Rott Ferenc labdarúgás



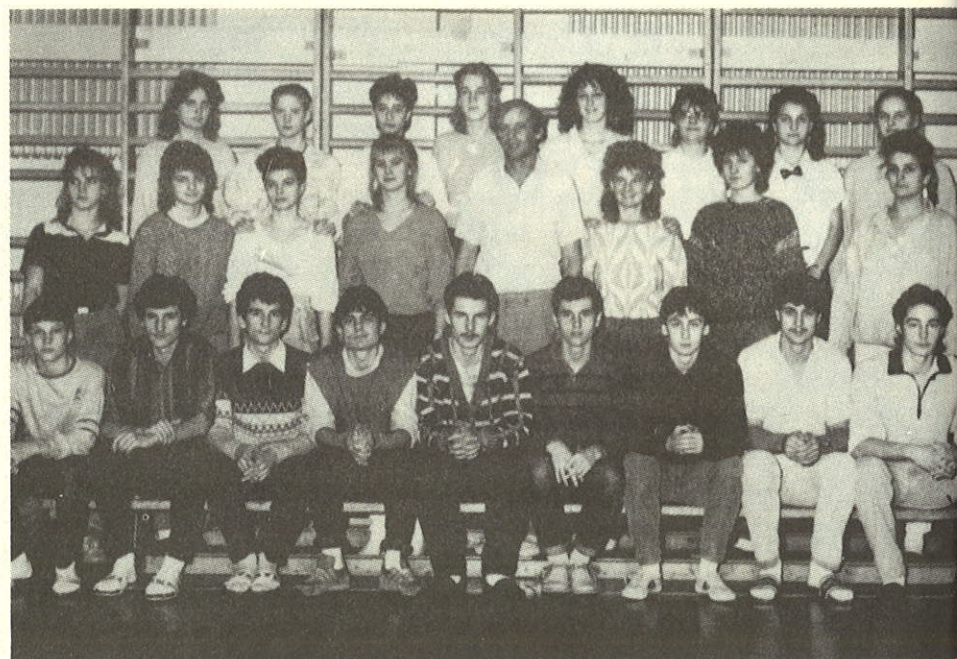
I. E.



II. E.



III. E.



IV. E.

CSENGETÉS ELŐTT, CSENGETÉS UTÁN

Tanáraink tanórán kívüli tevékenységeiről

Tanáraink órán kívüli cselekvéseinek nagy része szorosan kapcsolódik a tanórai munkához, más tevékenységfajták a szaktárgy műveléséhez, az iskolai élet számos más területéhez, és természetesen akadnak olyan munkálkodások, amelyek a kollégák más irányú érdeklődését is mutatják.

Ebben a fejezetben ennek a sokirányú, sokszínű tevékenységcsoportnak a bemutatását kíséreljük meg. Bizonyos munkákat csak felsorolunk példák kiemelése nélkül, mert annyira általánosan jellemzőek. Másokat nevesítve idézünk fel – a teljességre törekvés igénye nélkül. A válogatás – annak ellenére, hogy sok szempontot figyelembe véve készült, mégis – szubjektív.

A tanári munka egyik legfontosabb szakasza az előkészület a tanórára. Azt hiszem, minden kezdő tanár egyik mellbevágó élménye, hogy az a tudás, amely elegendő volt egy-egy egyetemi, főiskolai vizsgára, az bizony nagyon kevés egy-egy középiskolai órára.

Tehát előlről kell, kellett kezdeni mindent. És folyamatossá kell válnia a szaktárgyi tudás ismétlésének, bővítésének, és vele párhuzamosan állandóan tanulni kell azt is, hogy hogyan lehet a sok különböző diákkal ugyanazt az anyagegységet minél eredményesebben feldolgozni.

Munkánk módszertani, pszichológiai, szociológiai oldalát az egyetem, a főiskola alig-alig alapozza meg.

A tanórai munkához tartozik az írásbeli számonkérések (kérdések, feladatok, feladatsorok, témák) előkészítése, majd a dolgozatok, házi feladatok javítása.

A tanórákon kívül sok egyéb tevékenységgel bővíti a tanár saját és tanítványai tudását, keresi a lehetőségeit annak, hogy mindkettőjük munkája látható, mérhető eredményt hozzon.

A felzárkóztató, korrepetáló foglalkozások haszna lemérhető a tanuló osztályzatainak javulásában – bár nagy a kudarcként valószínűsége.

A tanár mellett több diáknak is van olyan igénye, hogy az eredmény ne csak a jó osztályzat legyen.

A fakultáció, a szakkörök, az érdeklődési körök, a versenyekre és a felvételi felkészítés – felkészülés, az egyéb egyéni foglalkozások célja a többlettudás átadása, megszerzése.

Sok munka – diáké és tanáré – fekszik az olyan dolgozatban is, amely még azt a minőségi szintet sem érte el, hogy OKTV-re vagy egyéb pályázatra elküldhető lenne. Sok munkát igényel pl. az OKTV első fordulójában indulás – s a mérhető eredmény gyakran elmarad.

A nem mérhető eredmény azonban nem csekély: a szellemi gyarapodás, az emberi kapcsolat kialakulása, elmélyülése erőt, hitet adó élmény lehet tanárnak és tanítványnak egyaránt. (A tanulmányi és egyéb versenyeken elért eredményeinkről más fejezetben esik szó.)

A tanórákra és az órán kívüli foglalkozásokra való felkészülés az önképzésnek csak alapja. Igényeljük, hogy időről időre részt vehessünk szervezett továbbképzéseken.

Az iskola lehetőségei (anyagi és helyettesítési gondok) miatt többéves „sorban állás” szükséges ahhoz, hogy indulhassunk az egy – két éves továbbképzéseken.

Minden évben vannak az intenzív tanfolyamokon tanuló tanáraink. A Marxista–Leninista Esti Egyetemen is mindig tanulnak néhányan közülünk. A főiskolai végzettséggel rendelkező kollégáink és az iskola igénye találkozik egymással: minél előbb megszerezni a középiskolai tanításhoz szükséges egyetemi végzettséget.

Ezek évközi és/vagy záródolgozat készítését és vizsgá(ka)t igénylő továbbképzési formák. –

A tanárok azonban nemcsak szaktárgyi munkát végeznek az iskolában, hanem sok egyéb rendszeres és időszakos teljesítést igénylő megbízatásnak is eleget tesznek. –

A kiemelkedő munka elismerésének egyik hivatalos formája a hivatalos kitüntetés. Kevés a pedagógus kitüntetésfajták és aránytalanul kevés az évente kitüntethető pedagógusok száma. Ezért is tartunk nagyon fontosnak minden elismerésfajtát, akár iskolán belüli az, akár iskolán kívüli.

Értékesnek tartjuk a diaktól – különösen a volt tanítványtól –, a szülőtől, a kollégától, a munkaközösség-vezetőtől, az iskolavezetőtől kapott méltató szavakat.

Az iskolán kívüli elismerést még fontosabbnak érezzük, hiszen nemcsak a szaktanár jóhírére kelti, hanem emeli iskolája rangját is. Tehát lényeges, hogy megjelenjünk a legkülönbözőbb fórumokon; továbbképzéseken, konferenciákon, a felsőfokú oktatásban, pályázatokon és kiállításokon stb.

A következőkben ilyen jellegű tevékenységeinkből idézek.

A kémia munkaközösségünk többször szervezett megyei-városi továbbképzést, vett részt országos rendezvény szervezésében. Balogh Tiborné megyei bemutató órákat tartott, és a megyei továbbképzéseken többször beszámolt az új intézkedések tapasztalatairól.

A testnevelési munkaközösség is többször szervezett megyei továbbképzést bemutató órával, előadással.

Matematikából Pfléger Ferenc tartott megyei bemutató órát.

Vörös József rendszeresen tart előadásokat a városi fizika szakkörben.

Zeiler Simon többször tartott előadást a megyei biológia továbbképzésen. Évek óta dolgozik a megyei tehetséggondozó szakkörben.

A történelem munkaközösség Sárvariné Lóky Gyöngyi vezetésével házigazdája volt a Történelemtanárok Klubjának.

Kölcsönösen keresték a közeli általános iskolák magyar munkaközösségei és a mi magyar munkaközösségünk a kapcsolatteremtés lehetőségeit. Így került sor dr. Végh Józsefné (évekkel ezelőtt) és Metz Éva (az idei tanévben) bemutató órájára.

Dr. Szakály Sándorné módszertani előadást tartott az Orosz Nyelv – és Irodalomtanárok Nemzetközi Szervezete (MAPRJAL) magyarországi szekciójának Baranya megyei csoportja által rendezett emlékülésen.

Czéh Lászlóné három éven keresztül tanított óraadóként a Tanárképző Főiskola Testnevelés Tanszékén.

Hajdinák Miklós és Kovács László három éven keresztül volt geodéziai gyakorlatvezető a Pollack Mihály Műszaki Főiskola Mélyépítési Tanszékén.

Pfléger Ferenc hat éven keresztül tanított matematikát a Kereskedelmi és Vendéglátó Főiskola kihelyezett levelező tagozatán.

Több kollégánknak jelent meg cikke iskolapolitikáról, módszertani kérdésekről a Baranyai Művelődésben. Például az 1974. áprilisi számban dr. Végh Józsefné egy könyvtári óráról, Szentirányi Józsefné az 1972. évi párthatározat végrehajtási tapasztalatairól számolt be.

Módszertani cikkei jelentek meg Somkuti Edének a Testnevelés tanításában, Papné Betlehem Mártának a Módszertani Közleményekben és Az ének-zene tanításában.

Dr. Búvári Andrásné feladványait közölte a Középiskolai Matematikai Lapok.

Muráth Ferenc előadása – amely a pécsi rádióban hangzott el – megjelent a Neue Zeitungban (Témája: A németiség letelepedése és kultúrája Baranyában.)

A helyi Akadémiai Bizottság felkérésére készített regionális felmérést (Muráth Ferencnével együtt) a nemzetiségi oktatás helyzetéről.

Wild Katalin és tanítványai néprajzi cikkei rendszeresen megjelentek a Neue Zeitungban.

Kovács László cikke a középfokú szakemberképzés helyzetéről 1975-ben jelent meg a Cartográfiában.

Keszthelyi Gyula az Igazgatók Kézikönyvébe írt egy fejezetet Az igazgató látogatási feladatai címmel.

Több osztállyal vettünk részt olvasásszociológiai vizsgálatokban.

Több kollégánk tudását ismerték el azzal, hogy tankönyvek, szakkönyvek írására, szerkesztésére, lektorálására, tanterv-javaslatok összeállítására, tanterv, tananyag és vizsgarend kialakítására kérték fel. S ez már az adott szakterületen országos elismerést jelent.

Lektorálások:

Kovács László:

- Földmérés IV. tankönyv
- Földmérés térképész IV.
- Fotogrammetria III–IV.
- Fotogrammetria térképész I–II.
- Nagypál Jenőné: Kézi számológépek alkalmazása.

Muráth Ferenc:

- Dr. Siptár Ernő: Kleine deutsche Grammatik. Pécs, 1971.
- Kézirat a TIT Baranya Megyei Szervezete Nyelviskolájának hallgatói számára
- Regina Hessky – Katalin Wild: Deutsche Grammatik II–III.

Oszetzky Egonné:

- Francia nyelvkönyv a postaforgalmi szakközépiskolák számára I–II.

Pál József:

- Postai Szállítószolgálat I.
- Postaforgalmi Szolgálat III–IV.

Szentirányi Józsefné:

– Hírlapszolgálat – didaktikai lektorálás
(A tankönyvek megjelenési évét azért nem írtam, mert most is használatos, érvényben lévőkről van szó.)

Tankönyvek, szakkönyvek írása, szerkesztése:

Gáspár Gábor:

Társszerzője a Középfokú edzői tanfolyam című atlétikai jegyzetnek.
A testnevelési Főiskola kérésére készült, 1981-ben jelent meg.

Kovács László:

– Általános műszaki ismeretek – szerkesztő
– A földmérő technikus minősítő vizsgák jegyzeteinek készítése

Muráth Ferenc:

– Társszerzőként írta a Sprach – und Lesebuch című német nyelv – és olvasókönyvet a német tanítási nyelvű gimnáziumok számára. A második kötet címe: – Sprach buch II. (A berlini Volk und Wissen és a Tankönyvkiadó közös gondozásában)

A két szakközépiskolai tagozatunk vezetőjének elismerését jelzik a következő felkérések alapján készített – munkák:

Pál József:

Szakmai dolgozatok az OPI-nak:

– A Komarov Szakközépiskola postaforgalmi szakmai, elméleti és gyakorlati oktatása.
– A postaforgalmi képzés fejlesztésének lehetőségei
– Javaslatok az ötnapos tanítási hét tantervének elkészítéséhez
– Javaslatok a levelező oktatás rendtartásához és a SZÉV módosításához.

Kovács László:

– A dolgozók földmérési technikus minősítésének tanterve, óraterve (1974.)
– Az ötéves technikus képzés tantervi vázlata; általános tantervi útmutató és tananyag-szerkesztés
– A földmérő technikus minősítő vizsga tantervének és tananyagának az összeállítása és kidolgozása
(munkaközösségben Kovács László és Pálmai Miklós érdemi munkájával és irányításukkal.)

Kovács László egyéb munkáiból:

– Útmutató a TK 10–24-es számítógépek használatára és programokra
– Harmadik éve készíti a Sporthivatal felkérésére a 8–10 éves gyerekek sportteljesítményei országos felmérés adatainak számítógépes feldolgozását.
– A GEOKÓD megjelenése előtt ahhoz hasonló nyilvántartást készített a pécsi Postaigazgatóság felkérésére.

Újításai:

1. A földi fotogrammetria alkalmazása külfejtések földmérésére (a Mecseki Szénbányák számára).

2. Vágatszelvény-felmérés síkfotogrammetriával (a Mecseki Ércbányászat számára).

Tillai (Buvári) Anikó tanárként is folytatta egyetemi tanulmányai alatt megkezdett tudományos munkáját, melynek egyik dokumentuma a Tankönyvkiadónál megjelent Repülőgéppel a galacsinták tartományába című matematikai feladatgyűjtemény.

Tanáraink közül többen indultak pályázatokon.

A legeredményesebb pályamunkák közül sorolunk fel néhányat.

Tóth János iskolánk tízéves évfordulója kapcsán írta meg iskolatörténeti pályamunkáját, melyért megyei elismerésben részesült.

Somkuti Ede Ezüst Gerely országos pályázaton második díjat kapott a Gyermektorna az általános iskolában című munkájáért.

Papné Betlehem Márta rendszeresen indul a megyei és az országos pályázatokon.

Eredményei közül néhány:

– Három tankönyv-pályázatát két harmadik és egy második díjjal jutalmazták. Az általános iskola 7. osztálya számára készített ének-zene tankönyve úgy lett második, hogy első díjat nem adtak ki.

– Országos pedagógiai pályázatra Ritmus és művészetek (Játék a ritmussal) címmel küldött dolgozatot, melyért a harmadik díjat érdemelte.

– A Művelődési Minisztérium által a Bartók-centenáriumra hirdetett pályázaton második díjat kapott, a Kodály-centenárium pályázatán elnyerte az első díjat.

Nagy Józsefné – aki 1975-ben nyerte el a „Népi iparművész” és 1983-ban a „Kiváló Együttes vezetője” címet – számos megyei és országos pályázaton indult kiemelkedő eredménnyel. Többször kapott nívódíjat, pl. 1979-ben a Népművelési Intézettől, 1980-ban a Népi Iparművészeti Tanácstól.

Rendszeresen elküldte munkáit a mezőkövesdi „Kis Jankó Bori” hímnőpályázatra; kétszer kapott munkajutalmat, egyszer különdíjat, 1980-ban II. és 1982-ben I. díjat.

A kalocsai „Király Ilus” viseleti pályázaton is többször indult; kétszer lett övé az I. díj.

A nyíregyházi Országos Népművészeti Kiállításon is rendszeresen szerepelnek munkái a díjazottak közt is:

1977-ben és 1981-ben III. díjat, 1983-ban és 1987-ben I. díjat 1985-ben a „Gránátalma díj”-at kapta.

Néptáncgyűtteseknek évek óta tervez és készített népviseletet. A pécsi Mecsek táncgyűttesnek tíz tájegység, a veszprémi táncgyűttesnek három tájegység viseletét, a babarci német táncgyűttesnek a hagyományos viseletét, a Mecsek utánpótlás együttesének ormánsági viseletet, a Pollack Mihály Műszaki Főiskola táncgyűttesének mezősegi viseletet készített.

A baranyai KISZÖV-táncgyűttesnek négy tájegység, a Horvátországi Magyarok Szövetsége néptáncsoportjának hat magyar tájegység viseletét, az Állami Népi Együttesnek a drávamenti horvát viseletet tervezte.

Külföldön is kidílt munkáiból:

1979-ben Lahtiban (Finnország)

1980-ban Szlivenben (Bulgária)

1985-ben Heinolában és Hollolában (Finnország).

Szakmai tudásunk elismerésének tekintjük, ha kollégánkat nevezik ki szakfelügyelőnek – szaktanácsadónak, vagy azért távoznak iskolánkból, hogy felsőfokú intézményben tanítsanak, illetve – képzettségüknek megfelelően, de – más szakterületen dolgozzanak.

Szakfelügyelőink: (újabb nevükön szaktanácsadók)

Dr. Czirják Józsefné – német nyelv 1978–1982.

Kézdi Éva – magyar nyelv és irodalom 1986-tól

Nagy Józsefné – általános iskolai szakfelügyelő, háztartási és gyakorlati ismeretek 1975–1979.

– közművelődési szakfelügyelő a textil ágazatban 1974–1984.

Dr. Orlóci Istvánné – német nyelv 1971–1972.

Osztetzky Egonné – német, francia, olasz, latin 1972–1978.

Dr. Sass Gábor – fizika 1971-ig

Somkuti Ede – testnevelés 1980-tól.

Felsőfokú oktatásban dolgozó volt kollégáink:

Babits Lajos – Kilián György Repülő-Műszaki Katonai Főiskola Testnevelési Tanszék

Kárpáti Ferenc – adjunktus, Pollack Mihály Műszaki Főiskola Matematika Tanszék-tanszékvezető

Schremm Jánosné – adjunktus, JPTE Közgazdaságtudományi Kar Nyelvi Tanszék

Dr. Wild Katalin – adjunktus, JPTE Tanárképző Kar Német Tanszék

Dr. Zágony Rudolf – adjunktus, JPTE Közgazdaságtudományi Kar Nyelvi Tanszék – tanszékvezető

Idegennyelvi lektorátusokon:

Halmos Éva

Kocsis Margit

Kun Lászlóné

Szabadkai Róbertné

Más területen működő volt tanárunk:

Kőszegi Gábor – Testnevelési és Sporthivatal

Lantos Miklósné – Janus Pannonius Múzeum

Nyelvtanáraink közül többen vállaltak fordítást, idegenvezetést, tolmácsolást.

Két kollégánk különösen érdekes tevékenységét emelem ki.

Dr. Czirják Józsefné a megyei és városi bíróságon tárgyalásokon tolmácsol ügyiratokat fordít.

Baksa Jenő nyugdíjas kollégánk folytatja az idegenvezetést, tolmácsolást IBUSZ-csoportokat vezetett és vezet ma is pl. az NDK-ba, az NSZK-ba, Hollandiába, a Szovjetunióba.

Havonta érkeznek csoportok Pécsre az Air France légitársaság szervezésében. Baksa Jenő az idegenvezetőjük. A PVSZK öregfiúk kosárlabda csapatának több

éve van testvérkapcsolata egy francia csapattal. Kollégánk nyelvtudásának is köszönhető ennek a kapcsolatnak a létezése. A TESCO szervezésében érettségizett arab fiatalok tanulnak Pécsen építészetet, művészettörténetet, építői szakismereteket, Baksa Jenő tíz éven keresztül volt az ügyintézőjük, a magyar nyelvet tanító tanárunk, s a kezdeti időszakban a szakórákon tolmácsuk. Több magyar mérnököt tanított franciára az algériai munkavállalás megkezdése előtt a pécsi Tervezőirodánál és az Építőipari Vállalatnál.

Szerteágazó munkája mellett szakított időt arra, hogy fényképezzen, rajzoljon, fessen.

Dr. Antal Borbálának, a jogász végzettségű postai szaktárgyakat tanító kollégánknak az országjárás a kevelt időtöltése. Azonban nemcsak vezet IBUSZ-csoportokat, hanem a Pécsről, Baranyából induló túrák egyik tervezője, az éves túraajánlat egyik szerkesztője is volt több éven keresztül.

A fiatal pécsi írók és művészek antológiája 1975-ben jelent meg Készülődések ideje címmel.

Két komarovos tanár versei is szerepelnek a kötetben, amelynek megjelenésekor azonban Zágony Rudolf már nem volt, Meliorisz Béla még nem volt iskolánk tanára.

Fél korszak hiány címmel 1980-ban jelent meg néhány fiatal, Pécsen élő költő antológiája. Meliorisz Béla bemutatását innen idézzük:

„1950-ben született Győrött. A Pécsi Tanárképző Főiskolán 1973-ban magyar – rajz szakon, az ELTE Bölcsészkarán 1976-ban magyar szakon végzett. Verseit a Jelenkor, az Életünk, a Mozgó Világ, az Új Forrás, az Irodalmi Szemle közölte. Szerepelt az Universitas '70 (1970), az Értelme (1973), a Készülődések ideje (1975) és a Madárúton (1979) című antológiákban. 1978-ban Mórócz Zsigmond-ösztöndíjas volt. Pécsen él, tanít.”

A kötet bevezetőjét Csorba Győző írta. Meliorisz Béláról a következő jellemzés olvasható:

„Meliorisz Béla költészete a társainál hagyományosabb. Inkább folytatás. Sok benne az impresszionisztikus elem, de nem impresszionista. A lány hangulatoknak kemény magvuk van. Versei olykor a fiatal Radnótira emlékeztetnek. Van szeme a közösségi problémákra, de a visszasságok, a disszonáns emlékek, tapasztalatok többnyire csak elszomorítják, ritkán korbácsolják föl szenvedélyét. Szélföld szemléldő egyéniség, akinek a szavára azonban érdemes odafigyelni, mert a csendben meghall és elmond igen lényeges dolgokat is.”

Önálló kötete Ma sem jön senki címmel 1985-ben jelent meg. Több kritikát írtak róla, pl. a Kortársban, a Magyar Nemzetben (rövid ismertetés), a Dunántúli Naplóban.

A Jelenkorban megjelent méltatásból idézünk egy részletet:

„Azt olvassuk a kötet egyik versében, hogy a költőnek nincsenek sem titkai, sem félelmei, kinyitja magát „mint egy kagyló”, szemtől szembe áll, pőrén és védtelenül. Ritka pillanat újabb líránkban ez a meztelenség, a szerepek nélküli kiállás. A szó klasszikus értelmében lírikus alkat néz ránk a költeményekből, olyan költő, aki a líra hagyományos tárgyait sem tolja félre, sem a szerelmet, sem a természetet, sem az érzelmeket. Legfeljebb a közéleti érzékenység halványabb ebben a lírában, de ez csak egy olyan irodalomban feltűnő, ahol a költészet mindig politika volt. Mindent összevetve Meliorisz lírája egy jó értelemben vett

tradíció talaján áll, még akkor is, ha a szabadvers az a közeg, ahol a legott, honosabban mozog. Élményvilága rendkívül átszűrű, áttételes, inkább benyomások vannak, de ezek az impressziók túlmutatnak az esetlegességen, mindig valami komoly szomorúságot sugallnak. Ez a komolyság a „bús férfi” kissé szándékolt komolysága, aki az ifjúság elevenségét és hitét „az égig érő város / aljában” könyörögve mégis meg szeretné őrizni – ” ne dőlj el, ne dőlj el nyárfa / vitorlája ifjúságomnak.”

(Papp István, Jelenkor 1985. X. p. 927.)

A Papp István kritikájából idézett részlet befejező mondatából szeretnék kiemelni egy gondolatot, hogy a tanáraink tanórán kívüli tevékenységét jelző – bemutató fejezetet lezárjam.

Nemcsak a költő szándéka és feladata, hanem minden *ember*, kiváltképp a *pedagógus* szándéka és feladata megőrizni „az ifjúság elevenségét és hitét” – a tanórán, csengetés előtt és csengetés után; egész emberi – pedagógusi léte folyamán.

KÉZDI ÉVA

TANULMÁNYI MUNKA, TANULMÁNYI VERSENYEK, PÁLYÁZATOK, VETÉLKEDŐK

A gimnázium általánosan művelő középiskola. Igyekszik az adott életkor lehetőségeit figyelembe véve feldolgozni és megszerezni a kor társadalmi műveltségét, a tanulókat képessé tenni a felsőfokú továbbtanulásra, illetve a szak-képzettség megszerzésére.

Minden tanulójának alapjaiban egységes, korszerű, továbbfejlesztő műveltséget kell nyújtania. Feladata azonban az is, hogy kifejlessze a tanulóknak az önművelés, az önmegvalósítás igényét és képességét, valamint azt, hogy képessé tegye őket az esztétikum befogadására és igénylésére.

Bármennyire is korszerű és terjedelmes a tantervek által meghatározott tananyag, az előbbieken felsorolt követelményeknek a középiskolák csak úgy tudtak és tudnak megfelelni, ha a tanórákon kívül is lehetőséget biztosítanak tanulóiknak a felkészüléshez, képességeik kifejlesztéséhez.

A szakkörök, az önképzőkörök, a különböző versenyekre való felkészülések mindenképpen ezt a célt szolgálják.

Az elmúlt 25 évben tanulóink sokféle versenyen és vetélkedőn szerepeltek eredményesen. A teljesség igénye nélkül igyekszünk felsorolást készíteni azokról, akik eredményesen képviselték iskolánkat valamely versenyen, vetélkedőn, illetve a tanórán kívüli munkájuk a pályaválasztásukban is jelentős szerepet játszott.

Az anyanyelvi, a Szép Magyar Beszéd, a különböző városi-megyei versmondó és irodalmi versenyeken a következő tanulók szerepeltek eredményesen: Bach Teréz, Takács Márta, Dani Magdolna, Benkovics András, Pál Sarolta, Tóvári Ibolya, Litz Ágnes, Ari Éva, Hátori Andrea, Petz Éva, Rab Hajnalka, Papp Krisztina, Peák László, Muschberger Ágnes, Várnai Bernadett, Bata Zsuzsa, Grósz Miklós, Pagony Balázs, Győrvári Gábor, Tóka Gábor, Radics Ágnes, Nagy Erzsébet, Palásti Bea, Berta Mária, Kotics Erzsébet, Mátyás Judit, Orbán Edit és Czving Andrea.

Győrbe, a Kazinczy Szép Magyar Beszéd országos döntőjébe jutottak:
Pagony Balázs, Hátori Andrea és Czving Andrea.

OKTV dolgozatot írtak irodalomból:
Ivsics Eszter, Sajgó Éva, Barics Gabriella

A felsoroltak közül sokan és rendszeresen szerepeltek iskolai ünnepi műsorainkban.

TÖRTÉNELEM

Az első jelentős eredményt 1972-ben érték el. A „Ki miben tudós” megyei fordulóján Horváth Ottó és Sebestyén Béla képviselték iskolánkat. Horváth Ottó az országos döntőbe jutott.

Később, 1986-ban, ugyanezen a versenyen Füzér Tamás szintén bejutott az országos döntőbe.

A megyei Tarr Imre töténelmi versenyen a szakközépiskolai csapat (Budai József, Berta Gyula, Valter Zsuzsa) 1972-ben harmadik lett.

1979-ben a gimnáziumi csapat (Csizék Zoltán, Sajgó Gábor, Nagy Erzsébet, Radics Ágnes) szintén harmadik lett.

A siklósi Politikai tájékozottsági verseny legeredményesebb versenyzői Budai József, Biró László és Tótsimon Péter voltak. Csapatunk e versenyen mindig az első négy hely valamelyikén végeztek.

A megyei történelmi versenyen 1979-ben csapatunk (Nagy Erzsébet, Radics Ágnes, Csizék Zoltán) 2. helyezett lett.

1981-ben ugyanezen a versenyen a csapatunk (Vida Mónika, Homolai Viktória) első helyezett lett. Vida Mónika egyéniben is első lett.

1986-ban csapatunk első helyezett lett (Gyéresi Attila, Roth Gabriella, Horváth Zsolt). Egyéniben Roth Gabriella második lett.

1987-ben a Dr. Doktor Sándor helytörténeti pályázaton Perényi Krisztina első helyezett lett.

1987-ben „Az én városom Pécs” helytörténeti vetélkedőn csapatunk (Oberhauser Péter, Várnagy Csanád, Tóth János) negyedik helyezett lett.

1986-ban Istók Andrea bejutott a Lyka Károly művészettörténeti verseny országos döntőjébe.

OKTV pályázatot készítettek:

1984/85-ben	Szabó Aladár
1986/87-ben	Mezei Ágnes és Horváth Andrea
1987/88-ban	Muráth Eszter

OROSZ NYELV

Jech Júlia, Gál Margit, Takács Ildikó, Lengvárszky Attila, Odrobina Zoltán, Nagy Mariann, Novák Éva, Bebesi György, Mészáros Emese, Bisztricz Anikó, Németh Piroska, Máté Gyöngyvér, Oláh Kinga, Bebesi Éva, Szabó Carmencita, Barics Gabriella, Jakab Gabriella, Dénes Zsuzsa, Horváth Béla, Pagony Balázs voltak azok, akik eredményesen képviselték iskolánkat a versenyeken. Közülük sokan lettek orosz szakos tanárok.

MATEMATIKA

„Arany Dániel” matematika verseny (tagozatos kategória)

1976.	Lengvárszky Zsolt I. helyezett
1977.	Lengvárszky Zsolt I. Dícséret

A matematika OKTV-n elért eredmények:

1978.	Lengvárszky Zsolt II. Dícséret
-------	--------------------------------

1979. Lengvárszky Zsolt és Pintér László
Műv. Miniszteri Dícséretben részesült.

1978/79-ben Lengvárszky Zsolt és Pintér László a magyar matematikai olimpiai csapat 12-es keretének voltak a tagjai.

(Mindketten matematikusok lettek. Lengvárszky Zsolt doktori értekezését 1987-ben védte meg. Dolgozatának címe: A fixpont tulajdonság egy általánosítása. Egyetemi tanársegéd, cikkei angolul jelennek meg.)

FEJÉR LIPÓT MEGYEI MATEMATIKAI VERSENYEREDMÉNYEK III. ÉS IV. OSZTÁLYOSOK

1975/76-ban matematika tagozatosok versenyében
I. helyezett Niedling Gyula III. o.

1977/78-ban tagozatosok:

- II. helyezett Brenner Csaba IV. o.
- III. helyezett Elmer György IV. o.

- II. helyezés Komarov III. o. csapata
(Bácskai Csaba, Lengvárszky Zsolt, Pintér László)
- II. helyezés Komarov IV. o. csapata
(Brenner Csaba, Elmer György, Csáki Gábor)

1978/79-ben tagozatosok:

- egyéni: III. hely Tóka Gábor III. évf.
- II. hely Pintér László IV. évf.
- IV. hely Lengvárszky Zsolt IV. évf.
- csapat: II. helyezés III. évf. (Fridszám Andrea, Száz Ferenc, Tóka Gábor)
- II. helyezés IV. évf. (Bácskai Csaba, Lengvárszky Zsolt, Pintér László)

1979/80-ban tagozatosok:

- egyéni: III. hely Farkas Imre IV. évf.
- csapat: V. hely III. évfolyamosok (Homolai Viktória, Homola László, Bácskai Zsolt)

1980/81-ben csapat: III. évf. VII. hely
IV. évf. VIII. hely

1981/82-ben egyéni: Czeglédi Katalin VI. hely
csapat: III. évf. IV. hely (Andrássy Csongor, Simon Róbert, Wágner Ildikó)
IV. évf. IV. hely (Czeglédi Katalin, Lengyel Hanna, Kovács Éva)

1982/83-ban egyéni: Andrássy Csongor V. hely

1983/84-ben csapat: III. évf. V. hely (Barics Gabriella, Kovács Éva, Szabó Aladár)
 IV. évf. V. hely (Drágán Valér, Pataki Csilla, Murányi József)
 1984/85-ben csapat: III. évf. IV. hely (Simon Péter, Pelle Csaba, Réti Zoltán)
 IV. évf. V. hely (Kovács Éva, Kóczyán Andrea, Szabó Aladár, Danka Edit)
 1985/86-ban csapat: III. évf. VI. hely (Farkas Gábor, Lányi György, Tóth Gábor)
 IV. évf. VI. hely (Simon Péter, Pelle Csaba, Réti Zoltán)
 1986/87-ben csapat: III. évf. V. hely (Elter Dénes, Homolai Zsófia, Somogyi Ildikó)
 IV. évf. V. hely (Farkas Gábor, Krassóy Csaba, Tóth Gábor)
 1987/88-ban csapat: IV. évf. IV. hely (Homolai Zsófia, Kása József, Somogyi Ildikó, Elter Dénes.)
 egyéni: Somogyi Ildikó és Kása József dícséretben részesült

ZIPERNOVSZKY MEGYEI MATEMATIKAI VERSENY

I. és II. évfolyamnak

1975/76 I. o. Pintér László III. hely
 Lengvárszky Zsolt V. hely
 II. o. Brenner Csaba III. hely
 csapat: Komarov IV. hely
 1976/77 I. o. Fridszám Andrea dícséretben részesült
 II. o. Lengvárszky Zsolt I. hely
 Bácskai Csaba V. hely
 csapat: II. hely (Farkas Imre, Fridszám Andrea, Száz Ferenc, Bácskai Csaba, Lengvárszky Zsolt, Sajgó Gábor)
 1977/78 I. o. csapat IV. hely (Bácskai Zsolt, Homolai Viktória, Dénes Zsuzsanna)
 1978/79 Csapatban VI. hely
 1979/80 csapat: V. hely (Bornemisza Imre, Litz Ágnes, Nagy Péter, Czeglédi Katalin, Jelics Ágnes, Kovács Éva)
 1980/81 Csapatban IX. hely
 1981/82 Csapatban VII. hely
 egyéni: Fridrich Edit IX. hely
 1984/85 I. o.-os csapat: V. hely (Berta Orsolya, Gombos Zsófia, Somogyi Ildikó)
 1985/86 I. o. csapat: V. hely (Scholz Csilla, Nyári Zsuzsanna, Polgár Tímea, Tóth Ildikó)
 1986/87 Csapatban VI. hely

FIZIKA (BUDÓ ÁGOSTON MEGYEI VERSENY)

1970/71 csapat: III.
 egyéni: Zombár Erzsébet 4.
 Jung Ferenc 3.
 1971/72 egyéni: Zombár Erzsébet 1.
 Horváth Tibor 3.
 1977/78 csapat: V.
 egyéni: Lengvárszky Zsolt 2.
 1978/79 csapat: III.
 1980/81 csapat: V.
 egyéni: Salamon Csaba 4.
 1981/82 csapat: V.
 egyéni: Simon Róbert 3.
 1983/84 csapat: III.
 1986/87 csapat: II.
 egyéni: Kása József 6.
 OKTV: Andrassy Csongor 1983. Miniszteri Dícséret
 Fizikus lett:
 Farkas Imre (1980-ban végzett)
 Kovács Gyula (1979-ben végzett)

FÖLDRAJZ MEGYEI FÖLDRAJZ VERSENY

1977-ben Sikfői Tamás III. helyezett
 Mucsi Zoltán IX. helyezett
 OKTV dolgozatot írtak és a második fordulóra jutottak:
 1978/79 Mucsi Zoltán
 1980/81 Pauska Zsolt
 1984/85 Baka Zoltán
 1985/86 Gyéresi Attila

BIOLÓGIA

A Kitaibel Pál biológia versenyen legeredményesebben Herczeg Károly szerepelt.

Az OKTV-n Móré Éva volt a legeredményesebb tanuló.

ODK

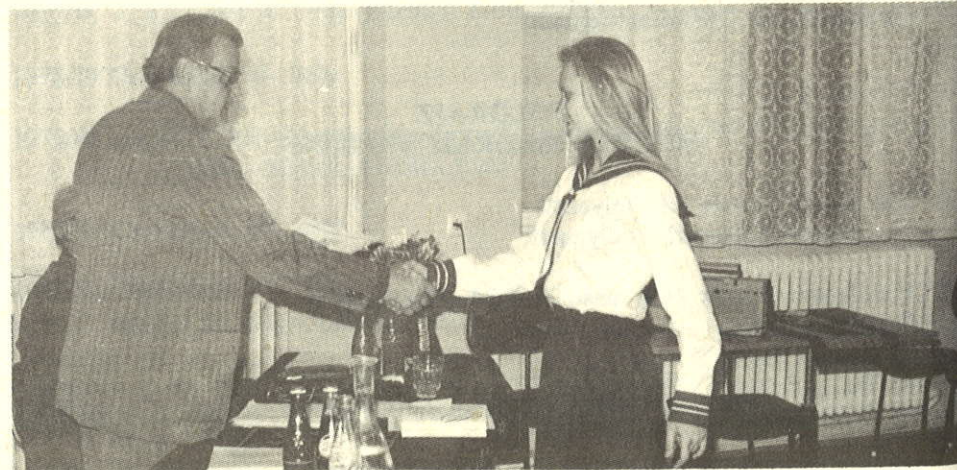
Iskolánkban 1968-ban kezdődött a szervezett turizmus. Az első években inkább a tömegek mozgatásán volt a hangsúly, a későbbiekben pedig a különböző kupákon való sikeres szereplés került előtérbe.

Tulajdonképpen szinte a kezdet kezdetétől sajátos színfoltja volt a különböző kupamozgalmaknak az ODMT, amely minden évben más helyen volt a megyében. Ezen a háromnapos sáttortáborban eltöltött versenysorozaton a tanulók mindig szívesen vettek részt. Nemcsak a természetjárással kapcsolatos feladatok adódnak, hanem különböző ügyességi vetélkedők is érdeklődést váltottak ki.

Az ODMT minden évben előzménye az ODOT-nak, amely országos verseny. Év közben a különböző kupák – Pécsi-tó Kupa, November 7. Kupa, Felszabadulási Kupa stb. – közül többet megnyertünk vagy helyezéseket értek el a következő tanulók:

Angster Gábor, Jámor Lajos, Schilling József, Mező Éva, Pintér László, Bácskai Zsolt, Lovig Zsolt, Lengvárszky Zsolt, Hajdu Lajos, Würth Ferenc, Vedrődi Zsolt, Patonai Attifa, Welsch Róbert, Szőke József, Papp Jenő, Karácsony Tímea.

Az utóbbi években: Tóth Marianna, Gyéresi Attila, Tóth Gábor, Krassó Csaba. Ő volt az első országos bajnokunk 1987-ben a téli ODOT-on.



CZVING ANDREA

A Kazinczy Szép Magyar Beszéd verseny I. helyezettje

ZENE, ÉNEK, TÁNC, SZÖVÉS – FONÁS

1972. Az akkori II. d. osztály kamaraegyüttese, a későbbi „Pacsirták” a városi döntő után bekerültek a TV-elődöntőjébe a „Ki mit tud?” műsorába.

1976. Beke Csilla és Weber Béla a „Ki mit tud?” megyei selejtezője után a TV- elődöntőjébe jutott néptáncban.

1977. Paksi Zsuzsanna képviselte iskolánkat a népdaléneklési versenyen Mohácson.

1978. „Alkotó Ifjúság” pályázaton I. hely
(Dorsics Gabriella, Ónody Rita, Nagy Andrea)

Osztályéneklési verseny – Komló
I. a. osztály I. helyezés

1979. Megyei helikoni „Arany minősítés” néptáncban
Táncosok: Nagy Ilona, Beke Csilla, Nagy Andrea, Kovács József, Bánkúti István, Magyar Ferdinánd

Nagy Ilona (népdal) helikoni kiemelt nívódíj
Kovács Éva (népdal) helikoni arany minősítés
Tanó Ágnes (zongora) helikoni bronz minősítés

1982/83. Megyei „Kodály Zoltán centenáriumi pályázat”
Jutalom: Sáfrány Anna I. d., Novoszád Natália I. c.
3. díj: Wunderlich Ida II. c. (Kodály Zoltán: Psalmus Hungaricus – műelemzés)

Országos diáknapi megyei selejtező:
Wunderlich Ida – hegedű (I. c.)
Vonóstrió (Wunderlich Ida vezetésével) – arany minősítés

1983/84. Éneklő Ifjúság minősítő hangverseny – A gimnázium leánykara ezüst minősítést kapott.
Osztályéneklési verseny – Komló
I. a. osztály szakközépiskolai kategóriában II. díj.

1984/85. Országos Diáknapi megyei selejtezője
Wunderlich Ida (hegedű) – arany minősítés (4. c.)
Gál Mónika III. d. (népdal) – ezüst oklevél
Novoszád Natália III. c. (népdal) – bronz oklevél
Gálosi Ágnes II. d. – bronz oklevél
Novoszád Natália – Gál Mónika – bronz oklevél

Éneklő Ifjúsági minősítő hangverseny
„Postás Kamarakórus” (II. a. osztály) – bronz minősítés

1985/86. Megyei népdaléneklési verseny: Gál Mónika (IV. d.) továbbjutott a Dél-Dunántúli Népdaléneklési Versenyre, Mohácsra.
Komlói „Kun Béla pályázat”: Deutsch Erika (IV. d.) Liszt Ferenc életének Baranya megyei vonatkozásai című dolgozatával arany oklevelet szerzett.

Baranya megyei középiskolai „Liszt – pályázat”:
Treitz Edit (I. d.) dícséret
Gálosi Ágnes (III. c.) 7. helyezés

Osztályéneklési verseny – Komló
III. a. osztály I. hely

1986/87. Éneklő Ifjúság minősítő hangverseny
„Postás Kamarakórus” (I. a. és II. a. osztályokból) – ezüst minősítés
Leánykar – ezüst minősítés

Országos Diáknapok megyei bemutatói:

Bronz oklevelet szerzett: Mezei Ágnes (IV. d.) – népdal
Szarka Amél (II. d.) – népdal
Szabó Kinga (I. c.) – népdal
Gálosi Ágnes (IV. c.) – műdal
Mezei Ágnes – Baji Tamás – virágének
ének gitár
Baji Tamás (IV. d.) – gitár
Horváth Tamás (III. d.) – kürt

Arany minősítés: Gálosi Ágnes – népdal
Mostbacher Zsuzsanna – gordonka

Megyei középiskolai népdaléneklési verseny: Gálosi Ágnes (IV. c.) továbbjutott a Dél-Dunántúli Népdaléneklési Versenyre, Mohácsra.

A MUNKAKÖZÖSSÉGEK VEZETŐI

„Őrizzük emlékeinket,
gyűjtsük össze töredékeinket,
nehogy végleg elveszenek,
s ezáltal kevesebb legyen a múlt
és szegényebb a jelen.”

(Ipoly Arnold)

NÉPRAJZ, NÉPI IPARMŰVÉSZETI FAKULTÁCIÓ ÉS SZAKKÖRI MUNKA

Az alkotó tárgymegformálás örömet jelent gyermeknek, felnőttnek egyaránt. Amit kézkezi munkával létrehozunk, annak nagyobb értéke van, mint a megvásárolt holminknak. Így van ez a mi szakköri és fakultációs munkánkban is.

Iskolánkhoz 1969-ben kerültem óraadóként, majd 1970-től kinevezett tanára lettem. Ettől az időtől működik az általam vezetett népművészeti szakkör. A szakkör célja és feladata a magyar népművészet hímző és szövő díszítőművészetének megismerése.

1971-től 1983-ig minden középiskolai helikoni rendezvényen elismerést szerezve, magas színvonalat képviselve vettünk részt a népi iparművészeti kategóriában.

Eredményeink:

1971-ben – 2 arany minősítés az O.D.K. pályázaton
– 1 ezüst minősítés az O.D.K. pályázaton
1973-ban – 1 arany minősítés az O.D.K. pályázaton
– 1 bronz minősítés az O.D.K. pályázaton
1975-ben – 5 ezüst minősítés az O.D.K. pályázaton
– 2 bronz minősítés az O.D.K. pályázaton
1977-ben – 7 arany minősítés az O.D.K. pályázaton
– 5 ezüst minősítés az O.D.K. pályázaton
– 4 bronz minősítés az O.D.K. pályázaton
1977-ben a III. Országos Népművészeti Kiállításon Nyíregyházán III. díjat kaptunk.
1979-ben – 7 arany minősítés az O.D.K. pályázaton
– 6 ezüst minősítés az O.D.K. pályázaton
– 9 bronz minősítés az O.D.K. pályázaton
1979-ben a Népművelési Intézet nívódíját kapta meg a szakkörünk.
1981-ben – 4 arany minősítés az O.D.K. pályázaton
– 6 ezüst minősítés az O.D.K. pályázaton
– 4 bronz minősítés az O.D.K. pályázaton
1981-ben az V. O.N.K. pályázaton III. díjat kaptunk.
1983-ban – 11 arany minősítés az O.D.K. pályázaton
1983-ban A „Kiváló Együttes” címet nyertük el.
1983-ban a VI. O.N.K. pályázat I. díjasai lettünk,

Az 1983-as év nagy sikereihez a néprajz, népi iparművészeti fakultáció tanulói is hozzájárultak.

Tulajdonképpen az eredményes díszítőművészeti szakköri munkából fakadt a gyökere a néprajz, népi iparművészeti fakultációnak.

Az 1970-es években zajló oktatási reformnak és az iskolavezetésének köszönhető, hogy létre jöhetett a „néprajz, népi iparművészeti” fakultáció.

Nem voltunk könnyű helyzetben, mert az Országos Pedagógiai Intézet ilyen témájú tantervi követelményt nem bocsátott rendelkezésre a középfokú intézmények számára. Igazgatóm biztatására állítottam össze a tantervi követelményeket, amelyeket az O.P.I., Borbély Jolán és Hofer Tamás néprajzkutatók véleményezték és jónak minősítették. A minisztériumi véleményezés is jó volt, azzal a kikötéssel, hogy tankönyv szükséges az oktatáshoz. A tankönyvet dr. Andrásfalvy Bertalan kandidátusnak köszönhetjük, aki megírta a „Néprajzi alapismeretek” c. könyvet.

Az akadályokat leküzdve indulhatott a „néprajz, népi iparművészet” fakultáció oktatása – az országban egyedül nálunk.

A fakultáció célja és feladata komplexitásában jóval magasabb szintű a szakköri munkánál.

A tantervi követelmény összeállításánál arra törekedtem, hogy azt az ismeretanyagot és gyakorlati készséget, amelyet a tanulók a négy félév alatt megszereznek, több területen gyümölcsöztetni tudják.

A követelményrendszer négy témakört ölel fel:

- néprajzi alapismeret
- közművelődési alapismeretek
- művészettörténet
- gyakorlat – (a magyar nyelvjárási területek hímzőkultúrájának ismerete, kivitelezett darabokkal.)

A művészettörténet tantárgyat kezdettől Bebesi Károlyné tanítja, a közművelődési alapismereteket jelenleg Papné Betlehem Márta tanárnő. A néprajzot és a gyakorlatot jómagam művelem. Az elért sikereket a lelkes tanulókkal tudtuk elérni.

Az első „fecskek” 1983-ban végeztek:

Kálmán Andrea
Fodor Judit
Pölöte Mária
Gadó Ildikó
Kárpáti Andrea
Kecskeméti Edit
Kovács Csilla
Negele Beáta
Szakály Erika
Ferká Kriszta

Az első lelkes „kis csapat” kezdte meggyénk hímző kultúráját igényesen kutatni, feltárni és feldolgozni.

A drávaszőgi főkötők ornamentikáját, öltéstechnikáját magas szinten sajátították el. Ebből a témakörből választották a „mestermunka” elkészítését is.

1984-ben 11 tanuló végzett:

Lehoczky Zsuzsa
Ludas Ágnes
Takács Bea
Tóth Mónika
Annus Erzsébet
Bizderi Júlia
Mihályi Andrea
Mihai Hajnalka
Scherer Ildikó
Lovas Anikó
Somogyvári Dóra

Velük Szigetvár és környékének református magyar etnikumának fehér hímzésével foglalkoztunk részletesebben a kötelező anyagok mellett. Mestermunkájukat e témakörből készítették, olyan szép kivitelben, hogy az országos „Kis Jankó Bori” hímző pályázaton munkajutalmat kaptunk.

A legnépesebb és legszorgalmasabb „cérnatündérek” 1985-ben végeztek:

Borsó Judit
Lovász Tímea
Hideg Gabriella
Czakó Rita
Szalma Ágnes
Kantler Beáta
Rudolf Valéria
Arató Dóra
Futó Éva
Gajcsi Enett
Keresztes Bernadett
Wunderlich Ida
Bohnert Viktória
Luter Éva
Dobi Diána

E népes csoporttal foglalkoztunk először nemzetiségi anyag feltárással és feldolgozással. Dél-baranyai csuklyás főkötők díszítményeit tanulmányoztuk, rajzoltuk és végül hímeztük.

Mestermunkájukat e témából készítették, az elismerés sem maradt el – Nyíregyházán az O.N.K. pályázaton elértük a csúcst, „Gránátalma” díjat kaptunk.

Hírünk a határon túlra is eljutott – ebben az évben meghívást kaptunk Finnországba, két iskolába is.

Tanulmányi útunk célja a finn szövőkultúra megismerése volt. Heinolában és Hollolában az iskolai szaktantermek felszereltsége olyan volt, hogy minden tanulóknak megtanult szőni, munkájukból szép kiállítást is rendeztünk. A finn tanulók nálunk a magyar hímzőkultúrát, folklórt tanulmányozták. Kapcsolatunk ma is élő, reméljük sokáig gyümölcsöző is lesz.

Kutató – feltáró munkánkat folytattuk az 1986-ban végzett tanulókkal is. Még mindig a csuklyás főkötők feldolgozásával foglalkoztunk. Remek, jószellemű tervező partnerek lettek tanulóinkból.

Munkájukkal a „Kis Jankó Bori” országos hímzőpályázaton az Országos Módszertani Központ különdíját nyerték el;

Jámbor Angéla
Szendrei Balogh Katalin
Gibicsár Györgyi
Alpár Annamária
Szukics Lilla
Kotroczó Andrea
Borbély Éva
Pap Ágnes
Kandnics Rita

A következő évfolyam is hű maradt a hagyományhoz, az igényes, magas színvonalú munkát folytatták.

– Pályamunkájukkal Baranya megye Nívódíját, Nyíregyházán pedig az O.N.K. pályázaton I. díjat, arany plakettet kaptak.

1987-ben végzett tanulóink:

Baumann Angéla
Zombory Andrea
Hencz Andrea
Bognár Emese
Horn Adrienn
Fucúr Cecília
Babocsay Ildikó

A jelenlegi évfolyam is szorgalmasan dolgozik, az ő „megmérettetésük” még ezután lesz. Feldolgozó munkájuk Kalotaszeg és környékére irányult – szép és nemes feladatot vállaltak. Munkájukból az érettségien, Mezőkövesden és Finnországban lesz kiállítás.

1988-ban végző tanulók:

Kolat Irén
Kiss Erzsébet
Szemejác Andrea
Tóth Zita
Daczó Tünde
Nagy Eszter
Binder Gabriella
Iharossy Judit
Meggyesi Bea

– Összegezve:

Az a 63 tanuló, aki ezen a fakultáción végzett, gazdagabb lett az átlagosnál. Mélyebben tudott ismeretanyagot gyűjteni a népi kultúrából, mely szerves része nemzeti kultúránknak.

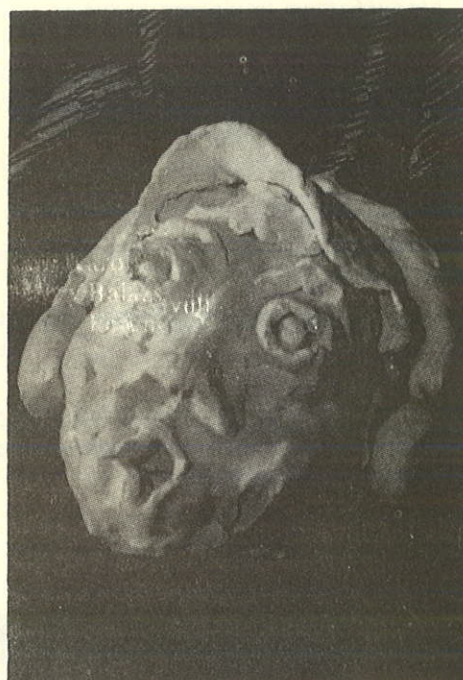
NAGY JÓZSEFNÉ



LÁSZLÓ ANIKÓ: Leányfej



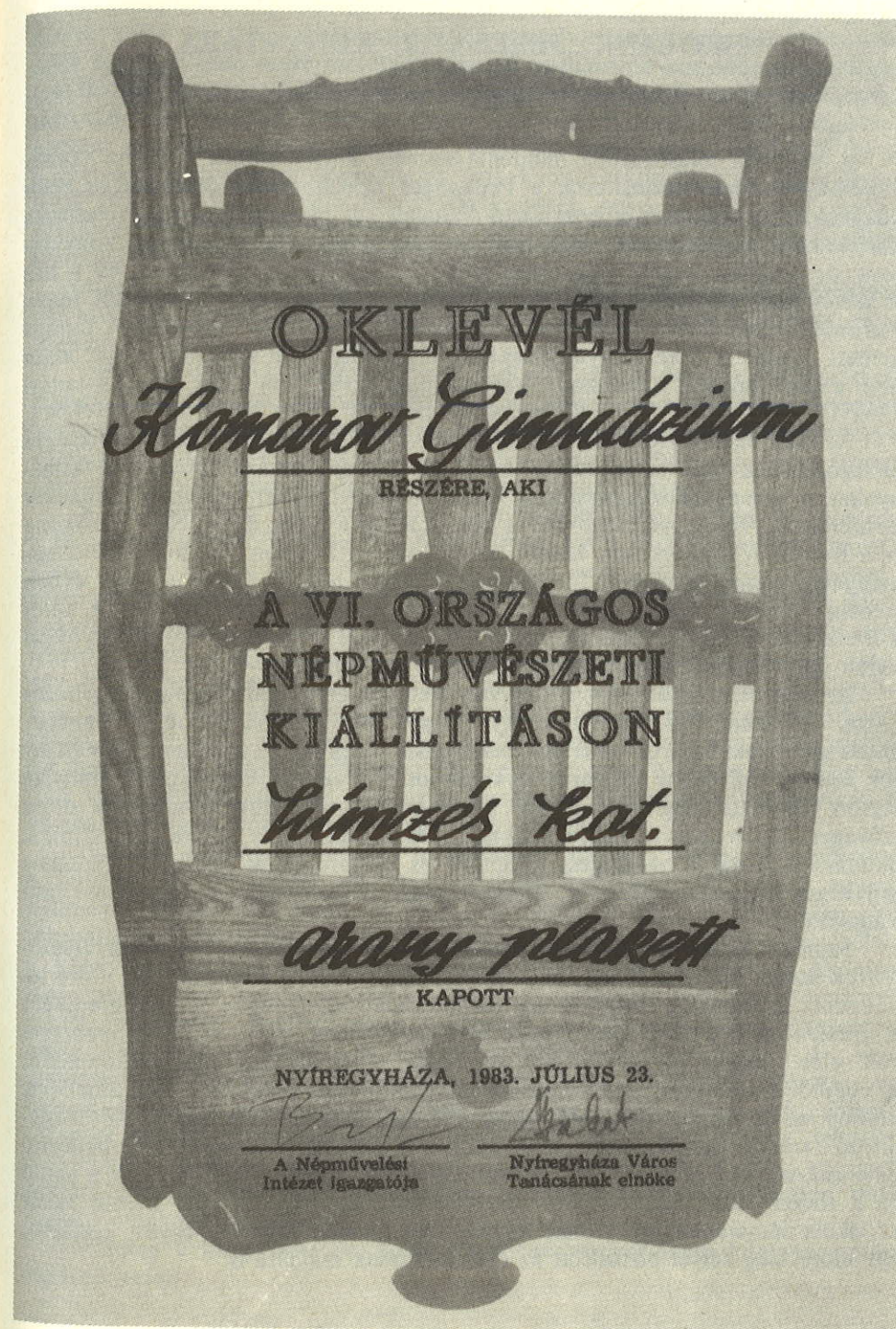
ÉDER ANITA: Fiúfej



NOVOGRÁDECZ ÁGNES: Fül-elek



KÁSA JÓZSEF – ELTER DÉNES: Ellentétek



ISKOLÁNK „JELENKOR” KÖNYVTÁRA

Iskolánk könyvtára egyidős az iskolával.

A könyvtár létesítésében mindenki segített, ahogy tudott: A városi tanács a pénzügyi alapot biztosította, a Pedagógus Szakszervezet és a megye több könyvtára, az Állami Könyvterjesztő Vállalat, sőt egyének is adtak felesleges könyveikből. A beszerzést, válogatást, és katalogizálást az iskola első könyvtárosa, dr. Czirfusz János latin–orosz szakos tanár végezte szeretettel, és – bár a könyvtárosi képesítést csak egy év múlva szerezte meg – kezdettől fogva ösztönös hozzáértéssel. Ő vezette a könyvtárat 13 éven át: négy évig a tanítás mellett, azután 9 éven át nyugdíjasként mindaddig, amíg betegsége miatt abba nem kellett hagynia a munkát. 1964-ben már együtt volt 1136 kötet: a tanári könyvtár állománya 806, az ifjúsági könyvtáré 330 kötet 26.800 – Ft értékben.

Az első beszerzések alapvető kézikönyveket, a tanári munkához szükséges pedagógiai műveket és segédkönyveket, az ifjúság számára kötelező olvasmányokat, a tananyaghoz kapcsolódó kisebb népszerű ismeretterjesztő munkákat tartalmaztak. Nagy nyeresége volt a könyvtárnak a teljes Révai Nagy Lexikona és a Kultúra Világa sorozat, később az Új Magyar Lexikon. Szórakoztató olvasmányaink eleinte inkább a fiatalabbaknak valók voltak, hiszen az első évben iskolánk nemcsak közös épületben volt, hanem közös igazgatás alatt is állott a Bánki Donát úti általános iskolával: a gimnázium maga csak első osztályokkal indult meg, és fokozatosan fejlődött fel a IV. osztályig.

Az első nagy fellélegzést a könyvtár életében az új épületbe való átköltözés hozta, 1967-ben. Egy osztályteremnyi világos, tágas helyet kapott a könyvtár, ahova gyerekek, tanárok be is ülhetek olvasni. Ezekben az években az állomány sok értékes művészeti albummal gyarapodott. (A szovjet könyvkiadás aránylag olcsón jelentette meg a világ nagy múzeumainak reprodukció–albumait orosz szöveggel, de magyar képjegyzékkel is.) Beszereztük még a 5+1-es politechnikai oktatáshoz, majd a zöldséges, földmérő és postaforgalmi szakközépiskolához szükséges szakkönyveket, s folyamatosan vásároltunk a Könyvtárellátó Vállalattól.

Sajnos, a kényelmes hely nem maradhatott meg sokáig. 1971-re az osztálycsoportok száma elérte a 20-at, s a teremre szükség volt. A könyvtár egy időre leköltözött a földszinti 14-es terem melletti szertárhelyiségbe, olvasóteremként a szomszédos tanterem felé vágtunk egy átadóablakot, de ez semmiképpen sem volt elég. Végre, az 1973–74-es tanévben elfoglalhattuk mai otthonunkat, az ebédlővel szemkötti, két ablakszélességű volt postás gyakorlótermet, amelyhez később, az új testnevelési szárny elkészülte után még egy feleslegessé váló tornaoöltöző terét is hozzákapcsolták. A falakat a padlótól a mennyezetig beborító polcrendszer és a mindkét oldalon 3 m széles, 3 m magas, szabadon álló, a padló és a födém közé feszített fém könyvvállvány, amelyet Ladányi László tanár az iskola fémmunkás gyakorlati foglalkozást tanuló diákjaival együtt készített, egy időre elég helyet biztosított az új beszerzések számára is.

A teremben 6 db, szükség esetén 6 személyesre nyitható asztal van, így egyszerre befér egy 36-os létszámú osztály. Ezzel lehetővé vált, hogy osztályfőnöki óra keretében teljes osztálylétszámmal tarthassunk könyvtárismeretű órákat. Tartottunk itt irodalom, történelem, sőt biológia órát is, de sajnos, szakórák tartására már kevésbé alkalmas a hely, mert az asztalokat körül kell ülni, a székek zsúfoltan vannak, táblának, vetítőernyőnek nincs megfelelő helye, a gyerekek nem tudnak kényelmesen írni, s ezek a körülmények elkerülhetetlenül magukkal hoznak némi fegyelmezetlenséget, ami a munka komolyságának rovására megy. Komoly munkát ma is csak kisebb csoportokkal: szakkörökkel, fakultációsokkal lehet a könyvtárban végezni.

A szép napsütéses, virággal, népművészeti terítőkkel díszített könyvtárhelyiségbe szívesen jártak a tanulók, annál is inkább, mert Czirfusz János mindig mindenben segíteni tudott nekik.

Ismerte a könyvtár minden könyvét, tudta, milyen kérdésekhez milyen forrásmunkát ajánljon. S ha valami érdekeset talált, felhívta rá a kollégák figyelmét is. Megszervezte a Könyvbarátok Körét, ennek tagjai segítettek a vásárolt könyvek katalóguscéduláinak elkészítésében, a sérült könyvek javításában, ajánló lapokat készítettek olvasmányaikról a „Mit olvassunk?” című mappába.

A kölcsönzések nyilvántartására „kettős könyvelést” vezetett be: nemcsak a tanulók kölcsönzőfüzetébe írta be és iratta alá a kivett könyvet, hanem a könyv kartonjára is ráírta a kölcsönző tanuló nevét és osztályát, s ezeket a kartonokat rendeződobozban, Cutter-számuk szerint sorbarakva őrizte a visszahozás időpontjáig. Az eljárás kissé időigényes, de azóta is megtartottuk, mert lehetővé teszi, hogy bármikor, bármilyen könyvről megállapíthassuk, kinél van, kitől lehet visszakérni, s ez fontos szempont, ha egyszer nincs módunkban a könyveket fölös példányszámban beszerezni. Ha egy-egy könyvet, albumot valaki – akár tanár, akár diák – csak egy órára akar kivinni bemutatás céljából, azt nem írjuk be a kölcsönzőfüzetbe, de ilyenkor magára a könyv kartonjára kérünk tőle sajátkezű aláírást, s az ilyen kartonokat külön dobozban tároljuk. Ez az eljárás is segít csökkenteni az elkallódás veszélyét.

1974-ben a könyvtár felvette a „Jelenkor” nevet, s felvette a kapcsolatot a Jelenkor c. folyóirattal, ahonnan időnként fiatal írók könyveinek egy-egy példányát kaptuk ajándékba. A könyvtár avató és névadó ünnepsége 1974 februárjában volt. Sajnos, ezután Czirfusz János már nem sokáig tudta vállalni a könyvtár vezetését, s 1976 szeptember 1-jén átadta dr. Búvári Andrásné matematika-fizika szakos tanárnak. Ő főleg a könyvtár természettudományos részét fejlesztette, emellett egyes érdeklődő tanulók segítségével elkezdte az eddig összegyűjtött folyóiratok tartalomjegyzékeinek kigyűjtését s a „Verelemzések bibliográfiája” c. kiadvány kiegészítését. A tízezer kötetet meghaladó állomány szinte minden kötetét ismerte, tudta miben mi található. Olvasott oroszul, franciául, angolul. Mivel reál szakos volt, még a nehezebb matematikai példák megoldásában is tudott segíteni. A jelenleg meglevő, raktári, szak, és betűrendes katalógusok is az ő lelkiismeretes, pontos, rendszerető munkáját tanúsítják.

Jelenleg a könyvtárat dr. Kuhn Ferencné magyar-angol könyvtár szakos tanárnő vezeti.

A jelenlegi állomány meghaladja a 16 ezer példányt. A gyűjtőkör a legfontosabb kézikönyvekre, szakkönyvekre és ajánlott szépirodalomra épül. Igyekszünk a vásárlásokról a munkaközösségvezetők véleményét figyelembe venni. A kevés rendelkezésre álló összegen kívül nehezíti helyzetünket a helyhiány is. Reméljük, hogy ez rövidesen megoldódik és így a könyvtár olvasóterme képes lesz egész osztályok befogadására is.

A könyvtár gyakran helye nagy vitáknak, beszélgetéseknek. A könyvtár összekötő kapocs a szorosan vett tanulás és a szabadidő hasznos eltöltését jelentő önművelés között. Ennek megfelelően a hét két napján délután ötig van nyitva. A 35 féle heti – havi folyóiraton kívül, szünetekben és délután a legfontosabb napilapok is elolvashatók.

Célunk, hogy a könyvtár, mint egy „iránytű” segítsen tájékozódni az egyre inkább növekvő és kusza információk áradatában, a valóság a világ megismerésében, megértésében.

*„Tegyük fel, hogy az olvasás célja csakis
a szórakozás, még így is azt gondolom,
hogy semmiféle elméleti foglalkozás
nem mélyíti el annyira érzéseinket,
nem világosítja meg értelmünket úgy,
mint a könyv.”*

CICERO

Dr. BÜVÁRI ANDRÁS NÉ, Dr. KUHN FERENC NÉ

IFJÚSÁGI MOZGALOM

Ez a negyedszázad az ifjúsági mozgalom legváltozásabb korszaka országosan, s mi a felnőtté váló intézményünkben mindent kipróbáltunk, mindennek részesei voltunk.

Osztály-alapszervezetek alakultak az iskola születésekor 7 osztály – 7 alapszervezet. Az alapszervezet segítői természetesen az osztályfőnökök, hiszen a megismerés, a nevelés kiváló színtere a mozgalmi munka. Ez számunkra a pedagógus-lét természetes velejárója.

1964 októberében a KISZ KB Intéző Bizottsága határozata értelmében megalakult iskolánkban a KISZ Bizottság.

Ettől az évtől kezdve napjainkig élő hagyomány az év eleji vezetőképző-tábor, ahol az állami, a párt és az ifjúsági vezetők megtervezik az év tennivalóit, az osztályok feladatait, megvitatják és módosítják a Házirendet, Működési Szabályzatot, a KISZ-vezetők módszertani segítséget kapnak munkájukhoz, beszámolnak nyári táborokban szerzett tapasztalataikról. Mindenkor örömteli együttlét ez a tevékeny, leleményes, az iskoláért áldozatra képes KISZ-vezetőkkel.

Ahogy azt az első tanítványaink visszaemlékező leveleikben leírják, az új iskola tanulóinak legfőbb igyekezete, hogy felzárkózhassanak a patinás pécsi középiskolákhoz, hogy hírnevüket és tekintélyüket megalapozhassák. Ezért minden feladatra nagy számban jelentkeztek, ahol bizonyítani lehetett. Társadalmi munkában, építőtáborban sokan és eredményesen dolgoztak. 1969-től 87-ig a Bajai Állami Gazdaság megbecsült és mindig nagy szeretettel várt szilva- és almaszedői voltak.

1966. október 27-én, Asztalos János halálának 10. évfordulóján vette fel alapszervezetünk a hős nevét. Ünnepségek bennsőséges légkörét emelte Asztalos Jánosné megjelenése, aki szalagot kötött a MÉV KISZ-szervezete által ajándékozott zászlónkra.

Felszabadulásunk 22. évfordulóján iskolánk KISZ Bizottsága első ízben nyerte el a KISZ KB Dicsérő Oklevelét, s azóta ez még számos alkalommal megismétlődött.

Az 1967. április 24-én ülésező vezetőség- és küldöttválasztó ülésen érte KISZ bizottságunkat a megrázó hír: Vlagyimir Komarov űrhajós ezredes hősi halált halt. Ekkor Sütő Ilona KISZ-titkár javaslatára a vezetőség elhatározta, hogy az új épületbe költöző gimnázium felveszi Komarov űrpilóta nevét.

1970 áprilisában a Lenin centenárium alkalmából három KISZ-vezetőnk: Horváth Ottó, Popovics Györgyi és Tóth Zsuzsa, valamint Pagony Balázs, az iskolai orosz tanulmányi verseny győztese a Szovjetunióba utaztak, hogy felkeressék Komarov özvegyét és leányát, és eljuttassák nekik szerény ajándékainkat. Útjuk eredményes volt, sok élménnyel gazdagodva tértek haza küldetésükből.

Így ír erről visszaemlékező levelében az egyik résztvevő, Popovics Györgyi:

„Egyetlen dolgot szeretnék bővebben részletezni: a közösségi munkát. A négy év alatt az osztály KISZ-titkáráként végeztem ezt a munkát. Voltak apróbb

kudarok, szép eredmények a KISZ-munkában. Akkor még nagyon megtisztelő dolog volt KISZ-tagnak lenni. A legnagyobb örömet számomra az jelentette, hogy javaslatomra kis küldöttség indult Moszkvába: személyesen találkoztunk iskolánk névadójának, Komarov úrpilótának özvegyével. Csodálatos élmény volt!”

Sokszínű életet élő, születése pillanatától létező duzzadó ifjúsági szervezet volt a miénk. Az új épületbe költözköztetve birtokba vett KISZ-klub a fiatalok szórakozásán, művelődésén kívül otthont adott bensőséges baráti találkozók, komoly és vidám vitélkedőknek. Ezek közül évente visszatérő a „Ki tud többet a Szovjetunióról a Szovjetunióból?” vitélkedő. Az országos döntőig jutott el, Baranyát képviselve 1979-ben iskolánk csapata, a nevezetes „négyesfogat” : Farkas Imre, Molnár Ferenc, Paczur Zsolt, Száz Ferenc, az akkori III. C tanulói.

Az 1971–72-es tanév mozgalmi munkájára pezsdítően hatottak a jelentős párt- és KISZ-határozatok, az MSZMP ifjúságpolitikai állásfoglalása, a X. pártkongresszus, a KISZ VIII. kongresszusára készülődés, az Ifjúsági Törvény tervezete. Ekkor nyerte el szervezetünk történetében először KISZ-titkárunk, Horváth Ottó a KISZ KB Dicsérő Oklevelét, a tanév végén pedig az iskolai pártszervezet tagjai sorába lépett, ugyancsak elsőként a tanulók közül. Őt Krampol Andrea követte 1984-ben, majd Barics Gabriella 1985-ben. Ők azok, akik már diákként éretté váltak erre a megtiszteltetésre, s a pártszervezet örömmel fogadta őket soraiba. Azóta tudjuk, hogy sokan lettek a párt tagjai azokból a gyökerekből táplálkozva, amelyeket nálunk növesztettek. Kuthy Antal így ír erről:

„Az iskolában a KISZ-szervezeten belül aktívan részt vettem a társadalmi tevékenységben KISZ-titkárként. Az ott szerzett hit és elkötelezettség következtében 1981-ben felvételt nyertem az MSZMP tagjai sorába. 1987. júliusától a Postaigazgatóság II. alapszervezetének vagyok a párttitkára.”

Az osztály-alapszervezetek nem jelentették a nagy közösségtől vagy a többi alapszervezettől való elszigetelődést. A felső osztályok közül mindig voltak, akik önként jelentkeztek az elsősök patronálására.

Közös klubdelutánokon, kirándulásokon ismerkedtek s tanították a nagyok a kisebbeket a közösségi élet KISZ-es változatára komolyan, igényesen, színvonalasan. Feladataik elvégzésének értékelése alapján vették fel az elsősöket KISZ-tagnak. Január–február hónapban aztán sor került az önálló elsős KISZ-alapszervezetek megalakulására.

A 70-es évek elején nagy változás következett a KISZ-szervezet életében. Központi elhatározás és döntés alapján vertikális KISZ-alapszervezeteket kellett szerveznünk, elsősorban párttag patronálók segítségével a hasonló érdeklődésű tanulókkal. Az elgondolás alapja az volt, hogy a közös érdeklődés biztosítja minden KISZ-tag nagyobb aktivitását alapszervezetében. Mi úgy láttuk, nem kellene kötelezően előírni a vertikális szervezetet, jobb lenne, ha választhatnánk, melyik jobb számunkra? De nem választhattunk! Megalakultak tehát az új alapszervezetek:

	titkár	patronáló tanár
Sport I.	Rab Hajnal III. d	Babits Lajos
Sport II.	Nyitrai Attila III. e	Babits Lajos
Természettud.	Takács Márta III. d	Balogh Tiborné
Nyelvi	Molich Kornélia III. c	Hajdinákné Csorba Eszter
Művészeti	Sikfői Tamás II. d	dr. Végh Józsefné
Ifjú postások	Horváth József	Pál Józsefné
Ifjú geodéták	Rózsás Ferenc	Kovács László

1974 szeptemberében 15 szakkör, 9 érdeklődési kör és 11 sportkör szervező-dött, amelyekben a hasonló érdeklődésűek ismerkedhettek egymással. Intelligens, jól felkészült, agilis IKV irányította a munkát.

Titkár: Szalai Valéria (ma tanítónő)

Tanulmányi felelős: Sebestyén Margit (ma radiológus orvos)

Kultúrfelelős: Helesfai Judit (ma óvónő)

Gazdasági felelős: Pál Sarolta (ma jogtanácsos)

Sportfelelős: Micheli Erika (ma agrármérnök)

Politika oktatás felelős: Garányi Márta (ma tanár)

Klubvezető: Sági Zsófia (ma fogorvos)

Az igényes munka volt a követelményünk, ifjúsági vezetőink és a patronálók arra törekedtek, hogy töretlenül fejlődjön az ifjúsági mozgalom az új keretek közt is. A továbblépés első mozzanata az volt, hogy névadót választottak az alapszervezetek. A „Művészeti” alapszervezet a Pécsen élő Martyn Ferencet kereste fel és kérte meg, hogy felvehesse a nevét. A művészt meglepte, de meg-hatotta a kérés, hozzájárult, hogy ő legyen a névadójuk. Az alapszervezet tagjainak életre szóló élményt jelentett a híres művésszel való személyes találkozás, életének megismerése. Maig büszkék vagyunk erre a kapcsolatra.

A „Természettudományos” alapszervezet Szent-Györgyi Albert nevét vette fel. A „Nyelvi” alapszervezet Kőrösi Csoma Sándor alapszervezet lett. 1976-ban már I. és II. jelű ilyen alapszervezetünk volt a létszám gyarapodása miatt. Ekkor már dr. Szakály Sándorné patronálta őket. A sportosok Zalka Máté nevét vették fel, a geodéták Radó Sándorét és Fasching Antalét, a postások Puskás Tivadarét. Munkájuk elismeréseképpen a Kőrösi Csoma Sándor I–II. alapszervezet és a Martyn Ferenc alapszervezet titkára a KISZ KB Dicsérő Oklevelét nyerte el 1977-ben

Jól bevált módszer volt az, hogy minden KISZ-tagnak volt a tanulmányi munkával szakmai önképzéssel, politikai önképzéssel, a testedzéssel-sporttal és a művelődéssel, valamint a társadalmi munkával kapcsolatos vállalása, és az értékelő taggyűlésen minősítették minden KISZ-tag teljesítményét.

Az alapszervezetek a klub munkájáért védnökséget vállaltak 1–1 hónapra. Ilyenkor nemcsak disco volt a program, hanem színes, vonzó kultúrmasorral, vitélkedőről gondoskodtak.

1978 márciusában első alkalommal nyertük el a „KISZ KB kiváló KISZ-szervezete zászlaja” elismerést, s azóta még nyolc alkalommal.

Bár vertikális alapszervezeteink eredményesen dolgoztak, egyre inkább jelentkeztek a nehézségek is. A különböző osztályokba járó, a város különböző pontjain lakó, a bejáró tanulók közös programokat, taggyűléseket, vitaköröket csak nagy nehézségek árán tudtak szervezni az órarend és az elfoglaltságok sokfélesége miatt. Egy-egy alapszervezet tagjai nem ismerték eléggé egymást. A jó közösséggé formálódó osztályokban felmerült újra az igény osztályalapszervezet alakítására.

Így lett a „Münnich Ferenc” alapszervezet tagsága ismét egy osztály. Kiemelkedő tanulmányi és közösségi munkát végeztek a kiváló Friedszám Andrea alapszervi titkár (ma rendszerszervező mérnök) és társai vezetésével, akik közt volt a későbbi iskolatitkár, Molnár Ferenc (ma építőmérnök), kinek útja tőlünk a Budapesti Műszaki Egyetem KISZ-Bizottságához vezetett.

A vertikális rendszer nehézségei országosan jelentkeznek és szerencsére olyan időket kezdtünk élni, amikor az alulról jövő kezdeményezések is érvényesülhettek. Ekkor az az észszerű döntés született, hogy minden intézmény maga döntheti el, hogy milyen alapszervezeteket hoz létre, vagyis újra alakulhatott osztályalapszervezet. A mi iskolánk abban a helyzetben volt és van, hogy a gimnáziumi osztályainknak jobban megfelel az osztályalapszervezet, szakközépiskolai osztályainkban pedig jól működnek a vertikális alapszervezetek. A 80-as évek elején ez ismét új szín, lehetőség, amivel élünk, s a folyamatos, egyenletesen magas színvonalú mozgalmi munka, amely már 20 évre tekintett vissza, 1984-ben a legmagasabb elismerést kapta: a „KISZ KB Vörös Vándorzászlója” kitüntetést nyerte el.

KISZ-szervezetünk elismerésének tekintjük azt is, hogy az 1986-os moszkvai VIT-en a baranyai küldöttség egyik tagja iskolánk KISZ-titkára, Barics Gabriella volt.

A KISZ XI. kongresszusa a „nehezebb idők” szakaszában tekintette át a KISZ feladatait, lehetőségeit, belső viszonyait és arra a megállapításra jutott, hogy változtatni kell. A politikai jelleg erősítését tűzték ki célul, ami természetesen a taglétszám csökkenését jelentette. A mi iskolánkban mindig fontos volt a mozgalmi élet, ezért a változások a felső osztályokat szinte érintetlenül hagyták, az első osztályokban szűnt meg a gyors KISZ-tagdá válás lehetősége pl. azon az alapon, hogy valaki „Kiváló Úttörő” volt. Az új elgondolásoknak megfelelően „öntevékeny köröket” szerveztünk, ahol az a cél, hogy a fiatal megmutathassa önmagát, valami többet tegyen a tanulás mellett, és a legjobbak eljussanak a KISZ-be. A Meteorológiai körtől, a Csecsemőgondozó körön át az Agitációs Stúdióig 9–10 féle öntevevény kör működik az iskolában, változatos lehetőséget biztosítva az érdeklődés kielégítésére.

Az egész társadalmunkban erősödő demokratizálódási folyamat részeként a KISZ-nek is egyre nagyobb lehetőségei vannak az ifjúság jogainak érvényesítésében. A kötelességek mellett fiataljaink gyakorolják az iskolai életben lehetséges javaslattevő, egyetértési, véleményezési jogukat. A KISZ képviseli a tanulói érdekvédelmet.

Az iskola sokféle kapcsolata közül kettő különösen kedves az ifjúsági mozgalmunknak is. Két évtizedes a kapcsolatunk a Területi nyugdíjas pártszervezettel. Ünnepeinken vendégeink a pártszervezet tagjai, és a fiatalok adják a műsort

az Ő megemlékezéseiken. Nem lehet eléggé hangsúlyozni a személyes találkozások jelentőségét, amikor a veteránok klubdelutánon vagy osztályfőnöki órán életükről beszélnek a fiataloknak.

A másik kedves kapcsolat az úttörőcsapatokkal való együttműködés. Sok alapszervezetünknek van testvér úttörőszervezete. Gyümölcsöző és kölcsönös a barátság. Rendezvényeken veszünk részt együtt, beiskolázási, pályaválasztási tájékoztatót, nyílt napokat tartunk az általános iskolásoknak. Az ifivezetők munkája még külön is hozzájárul az eredményes, hatékony együttműködéshez pl. a Petőfi úti, a Fábán Béla úti, a Karikás Frigyes és a Bánki Donát úti iskolák úttörőcsapataival.

Az ifjúsági mozgalom része fontos eseménye volt iskolánkban, hogy 11 fővel 1983 őszén megalakult a tanári KISZ-alapszervezet a pártszervezet kezdeményezésére. Munkájukat kezdettől nagy lendülettel és lelkesedéssel végezték. Rendszeres és tartalmas szervezeti életet élnek, gondot fordítanak önképzésükre és politikai képzésükre. Önként és szívesen vállalnak és végeznek iskolai és iskolán kívüli feladatokat. Felbecsülhetetlen segítséget nyújtanak a KISZ-tanácsadó tanárnak.

Az ifjúsági mozgalom eredményeiben mindenkor jelentős a szerepe a felnőtt segítőknak. A Komarov Gimnázium és Szakközépiskolában – az intézmény megalakulása óta – a tantestület fontos feladatának tekintette a mozgalmi munkában való részvételt.

Két évtizeden át Kardos Istvánné volt különböző címenek – KISZ tanácsadó tanár, nevelési igazgatóhelyettes, a párt ifjúsági felelőse – a felnőtteket is irányító, felelős, lelkes, elkötelezett, őszintén példamutató tanára az iskolának, akinél a szálak összefutottak, aki eredményes munkájáért a „KISZ aranykoszorús érdemérmét” kapta. Korai, 1985-ben bekövetkezett halála az iskola nagy vesztesége

FONCSOR

A KOMAROV GIMNÁZIUM ÉS SZAKKÖZÉPISKOLA DIÁKLAPJA

ÁRA HAT FÁBATKA

KISZ-tanácsadó tanáraink, illetve a diákmozgalmat segítő tanáraink:

1978–81	Halmos Éva
1981 őszén	dr. Végh Józsefné
1982–87	Szalai Lászlóné
1987 őszétől	Lengvárszky Attila

KISZ-titkáraink a 25 év alatt:

1964–67	Sütő Ilona (ma hivatásos anya Battonyán)
1968–69	Győri Zsuzsanna (ma tanár)
1970–71	Póth Ágnes (ma orvos)
1972–73	Horváth Ottó (ma jogász)
1973–74	Budai József (ma technikus)
1974–75	Szili Csilla (ma tanár)
1975–76	Szalai Valéria (ma tanítónő)
1977–79	Berkes György (ma mérnök)
1979–80	Molnár Ferenc (ma építőmérnök)
1980–81	Homolai Viktória (ma közgazdász)
1981–82	Erdősi Éva (ma ügyintéző)
1982–84	Barics Gabriella (ma egyetemi hallgató)
1984–85	Pelle Csaba (ma egyetemi hallgató)
1985–86	Zagyva Marianna (ma főiskolás)
1986–	Tóth Ildikó (gimnazista)

Mindnyájukra őszinte szeretettel és tisztelettel gondolunk, mert onzetlenül, felnőtt komolysággal végezték vezetői feladatukat, amerre megfordultak, növelték iskolánk jó hírét.

A mostani, jubileumi év a jelenlegi ifjúsági vezetők, a KISZ-tagok, de minden tanulóknak azt a feladatot jelenti, hogy az elődök megalapozta tekintélyt megőrizték, új tetteikkel öregbítsék iskolánk hírnevét.

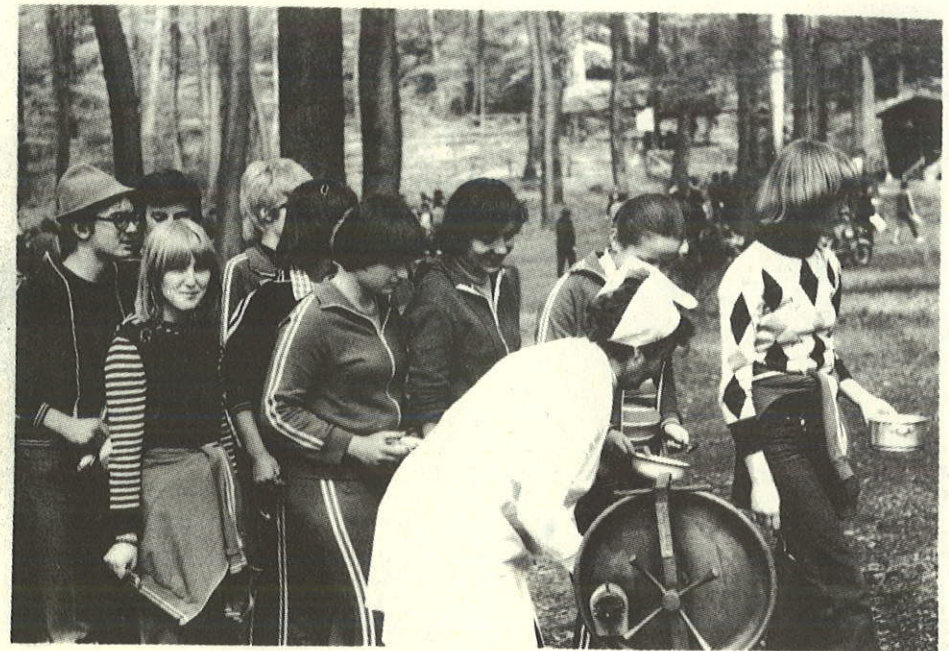
Minden osztály és alapszervezet részt vállalt az ünnepi előkészületekből, hogy méltón emlékezzünk meg iskolánk negyedszázadáról.

A 25 éves jubileum alkalmából fontosnak tartottuk az összegező visszaemlékezést elsősorban a jövő nemzedékre gondolva. Úgy gondoljuk, ahogy Ancsel Éva írja:

„...az ember számára tehermentesítő jelentőségű, ha olyan ősokeket tud magáénak, akik nemcsak világra hozták, hanem ráhagyták az élet törvényeit... A tradíciók az idő kötőanyagaként hatnak – nélkülük kilyukadt időben pereg az élet, súlyát, jelentőségét, – mivel folytonosságát, – elveszítve.

A tradíció nem pusztán szokás, és ezért nem akármilyen normatív karakterrel bír, hiszen már áthagyományozott volta is erőttöbbletet ad kötelező érvényének. Az új generáció nem emlékezhets az intézmények eredetére. Hogy azok értelmének magyarázata meggyőző legyen, az értelmezéseknek egybehangzóknak kell lenniük. Egy követ elvihet bárki a fején, átvállalva a másik ember fogadalmát. De a tradíciókért a világ végéig is hiába gyalogol az ember, azokat csak teremteni lehet – vagy még azt sem: teremthetőnek, ha van ehhez megfelelő klíma, talaj és emberegyüttetés.”

BALOGH TIBORNÉ

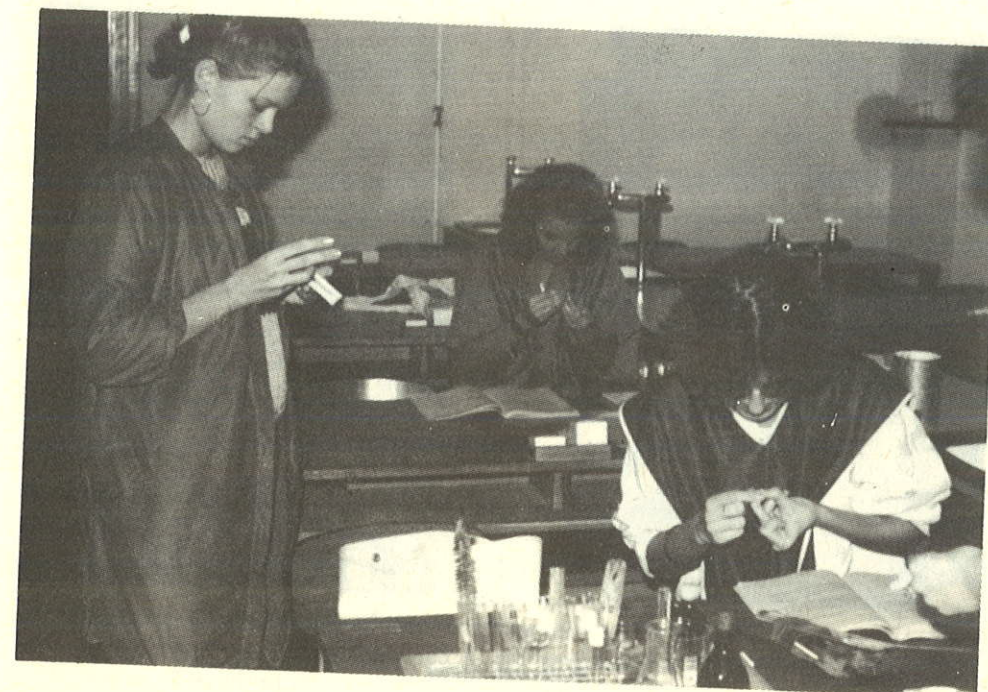


Honvédelmi nap





Honvédelmi nap



Gyakorlati órán





Kulturális műsor



VÖRÖSKERESZTES MUNKA GIMNÁZIUMUNKBAN

Ellentmondásokkal teli korunkban, a gyors életmódbeli változások következtében a szülők felelőssége mellett egyre erősebben nő az iskola szerepe a nevelés minden területén.

A Vöröskereszt is részt vállal a sokoldalú nevelésben a maga sajátos eszközeivel, módszereivel.

Az iskolai vöröskeresztes munkában ifjúságunk önkéntesen vesz részt.

Alapszervezetünk tevékenységének főbb területei: az egészségnevelés, a környezetvédelem, a családi életre való felkészítés, az elsősegélynyújtás, a szocialista humanizmusra nevelés, a népek közötti barátság és a béke eszméjének elmélyítése.

Tevékenységünk igen szerteágazó, ezért egy-két terület rövid ismertetésére vállalkozom.

Évente megszervezzük a káros szenvedélyek elleni mozgalmat.

Ennek keretében előadásokat, filmvetítéseket, kiállításokat rendezünk. Munkához segítséget kapunk a KÖJAL Egészségnevelési Osztályától, a kiállítási anyagot és a filmeket minden esetben rendelkezésünkre bocsátják. A Vöröskereszt Pécs városi és Baranya megyei vezetőségével is jó a kapcsolatunk. A tanfolyamhoz szükséges könyveket, prospektusokat ők biztosítják részünkre.

Az elsősegélynyújtás alapjainak elsajátítására évenként tanfolyamot szervezünk.

A tanfolyam vezetői többnyire orvostanhallgatók, akik felkészítik a házi, illetve a városi versenyre tanulóinkat. Célunk, hogy minél többen ismerkedjenek meg az elsősegélynyújtás teendőivel. Szükség esetén megfelelő elsősegélyben részesítsék rászoruló társaikat.

A családi életre nevelés részeként csecsemő-gondozási tanfolyamot szervezünk évenként.

A tanfolyamot az iskola védőnője vezeti.

A lányok mellett törekszünk a fiúk bevonására is. A szülői szerepre őket is szeretnénk felkészíteni.

A tanfolyamot november hónapban indítjuk be és hetenként tartjuk. A foglalkozások az iskolában megrendezett háziversennyel zárulnak március hónapban. A nyertes tanulók 5 fős csapata megy a városi, illetve a megyei versenyre. Az elmúlt tanévben csapatunk a városi versenyen a második, a megyei versenyen első helyen végzett.

A nyertes csapat tagjai:

Krémer Marianna
Kundeán Ibolya
Matusa Andrea
Müller Andrea
Szépe Ágota

A tanulók elméleti és gyakorlati oktatásban részesülnek. Nagy öröm volt látni, milyen lelkesedéssel, átéléssel végezték a csecsemőgondozási teendőket. Játékbabán gyakorolták a csecsemő fürdetését, pelenkázását, öltöztetését. Megtanulták a lázmérőzést és a lázcsillapítás szabályait. A leggyakoribb gyermekkori betegségekkel és a beteg ápolásával kapcsolatos teendőket is megismerték.

Reméljük, a tanfolyamon elsajátítottakat felnőttként, szülőként hasznosítani tud.

His napjainkban felnövekvő ifjabból lesznek a jövő felnőttei, akik új generációkat nevelnek.

Ha a jövőendő szülő egészségügyi, pedagógiai kultúrája magasabb, akkor ezt a következő generáció szülői örökségül készen kapja.

Pécs, 1987. november 30.

MESTER ANTALNÉ
ifjúsági védőnő

EGY VÖRÖSKERESZTES VISSZAEMLEKEZÉSE

Nálunk az egész osztály végzett vöröskeresztes munkát. Szinte kivétel nélkül jártunk kórházakba látogatni.

Én a Nyár utcai kórházba mentem minden héten egyszer a kis betegekkel foglalkozni. A kisebbekkel játszottunk, meséltem nekik, a nagyobbakkal tanultunk. (Bár végül legtöbbször ebből is játék lett, legfeljebb egy-két számtanpéldát csináltunk meg együtt.)

A gyerekekhez csak úgy mehettünk be, ha fehér köpenyt húztunk. A kisebbek emiatt eleinte meg voltak némileg szeppenve, de hamarosan átlátták a helyzetet, és a következő alkalommal már nem zavarta őket, hogy köpenyben vagyunk.

Voltak osztálytársaim, akik a csecsemőosztályra jártak. Ők úgy tudtak segíteni, hogy kivitték a kisbabákat a friss levegőre sétálni. Nagyon szerették ezt a munkát. Az én kis betegeim azonban úgy vártak rám, mint az anyukájukra látogatáskor, és ez nagyon jó érzés volt.

Színes ceruzát, filctollat, fűzőlapot vittem, mert sokan ágyhoz voltak kötve, és az ilyen csendes foglalkozás mindenkinek megfelelt.

Mesélni emlékezetből szoktam, de mindig hozták a saját könyveiket is, hogy abból is olvassak fel nekik. (Néha még a nagyobbacska is, akik pedig már tudtak olvasni.)

A fűzőlapokkal néhányan bizony eléggé ügyetlenül bántak, volt olyan, akinek tizenötször kellett megmutatnom, hogyan kell vele dolgozni. Sokszor a legügyetlenebbek dolgoztak a legnagyobb igyekezettel. Egy kisfiú éppen a szüleit várta, mert aznap mehetett haza. Közben elkezdett a fűzőlappal dolgozni, és amikor megjött az apukája, akkor már nem is volt olyan sürgős a hazamenetel. Az apuka kapott egy pusztit, aztán meg kellett várnia, amíg a kisfia készen lett a fűzéssel.

A legjobb „barátnőm” egy gyönyörű, szőke kislány volt. Nagyon sokáig volt a kórházban, súlyos vesebetegsége volt. Ő volt az, aki mindig már az ajtóban várt rám, ahogy leültem, az ölembe jött, és amikor elmentem, integetett az ablakból. Ezt a szokást aztán a többiek is átvették, s elmenőben sokszor kellett megállnom, és visszaintegetnem.

Mesélni ők is nagyon szerettek. Igazán könnyű volt velük kapcsolatot teremteni. Egyetlen kisfiúra emlékszem csak, aki nagyon sokat sírt és nem barátkozott a többiekkel. Biztosan nem járt óvodába a betegsége miatt, és talán testvérei sem voltak. Magányos kis ember volt, az első foglalkozáskor nem is jött át a szobájából. A következő alkalommal már játszott velünk, de akkor is, és azután is, mindig külön kellett érte átmenni. Gondolom, nagyon elkényeztették otthon, biztosan a betegsége miatt, de ezzel csak nehezebbé vált az élete.

Hogy ezek az apróságok milyen betegek, arra csak akkor döbbsentem rá, amikor megtudtam, hogy a csodaszép, aranyhajú Marikának öt éves korára fél veséje van. Nehezen küzdöttem le magamban a nyomasztó érzést, aztán elhatároztam, hogy nem gondolok rá. Továbbra is olyan vidáman fogok jönni játszani, mint addig, hiszen nem sajnálkozásra van szükségük, hanem arra, hogy szomorú kis életük néhány óráját gondtalanná, vidámmá varázsoljam, amikor elfeledhetik a vizsgálatokat és az injekciót, és olyanok lehetnek, mint a többi kisgyerek.

GÁLOSI ÁGNES

Kedves Leendő Gimnazisták!

Tudjuk, nehéz döntés előtt álltok, hisz a jövőtökről kell dönteni. Ez egyedül rajtunk nehéz, mindaddig 14 éves korban.

De ha egy kis helyzethipert adunk a gimnázium, talán segít valamennyit.

Szóval, négy ével célzott mi is épp ott voltunk, ahol most Ti.

Ittán a pályaválasztási tanácsadó végigbongyirgissük után is a "nagy gimnazisták" unalomlódra mi is gúnyos lelkünk. Nem bántuk meg, bár nehéz feladatot vállaltunk.

Mivel egy érettségivel önmagában nem sokat lehet kezdeni, ezért a gimnázium első sorban a sok szabadra előnyös, akik tovább szeretnének tanulni. Ez pedig csak négy éves, rendszeres tanúlással lehetséges. Itt magas frakciónak és a tanúlással eltöltött délutánok (esték, éjszakák) sok energiát követelnek, de jó időbeosztással mindenre juthat idő. Az első két év tulajdonképpen még beüleltetőnek tekinthető. Itt java csak csúszni következik. Harmadikban kezdődik a fakultáció, ami most már nem kötelező, és az itt elért osztályzat a matematika és az orosz kivételével nem számít a pontszámba.

Nát akkor témánál vagyunk: a pontrendszer. Egy kicsit bonyolult, de fel a fejjel, négy év

alatt fel lehet fogni.

Tehát: a harmadik és negyedik évfolyamosok számára. Szerencsére nem az összes, csak hat. Ebből kötelező a magyar, a történelem, a matek, a fizika, egy nyelv, és van még egy szabadon választható tárgy. Itt ötös 5 pontot ér, a négyes 4-et. Így két év alatt maximálisan 60 pontot lehet elérni. Ehhez jön még hozzá a felvételi szereshető újabb 60 pont. Az összesen 120. Itt olvasni csak 110 pont felett van esélyed, máshol (pl. tanárképző) már 80-90-től.

Perse. előbb le kell érettségizni. Tapasztalatból tudjuk, hogy április felé a negyedikeseikkel már jobb, ha sokba sem állunk. Itt érettségizni is vannak kötelező tárgyak: magyar, történelem, matek, egy nyelv + egy szabadon választható.

Konoly dolgok után jöjjön egy kis kikapcsolódás!

A gimnazista napjai nem csak tanulásból állnak. Sok lehetőségünk van a szabadidő kihasználására.

A kulturális alaptól sokat járunk színházba, moziba. Ittán minden iskolában működnek szakkörök. Nálunk is található egy-egy érdekesebb. Ittén például az agitációs klub, amely a mindenkori érdeklődő politikai kérdések mellett foglalkozik videovetítéssel is.

Van még néhány említésre méltó napunk is. Ilyen mindjárt a nyílt nap, amikor is kezdő gimnazisták látogatnak el hozzánk, majd csután végképp elmegy a kedvük mindentől. Decemberben kerül sor a negyedikeseink utolsó avató buljára, februárban pedig a farsangra. Seintén februárban jön el a szünetelés ideje is, bár ez nem „ingyen” van. Ez egy jól megérdemelt jutalom az aktív ODK (országjáró Didkók Köré)-tagoknak, akik rengeteget túráznak egész éven át.

Tavasszal az egy-két honvédelmi nap és a háromnapos eretségi szünet érdemel megemlékezést. És persze a zoldnap.

Ez a negyedikeseink utolsó napja, úgy hogy farsangidőre függőben minden osztály megpróbálja adósságát törleszteni.

A zoldnap után már csak az évzáró az említésre méltó (persze bizonyítványok leadásával), amikor is észrevesszük, hogy megint eltelt egy év, s lassan mi is kirepülünk.

Na, csak semmi érzélgés, és pont a végére!

Már akkor azaz búcsúznak, hogy még találkozunk!

Komárom IV. C

Kovács Erika
Fehér Ágnes

A NAGYRAVÁGYÓ ÖREGASSZONY

Élt egyszer egy öregember meg egy öregasszony.

Egyik nap az öregember elment fát vágni az erdőre. Keresett egy öreg fát, fogta a fejszét, és nekilátott, hogy kivágja. Azt mondja erre a fa:

- Ne vágj ki engem, öregember. Cserébe minden kívánságodat teljesítem.
- No, akkor tégy engem gazdaggá.
- Rendben van, menj csak haza, meglesz amit kívánsz.

Hazaért az öreg, hát látja ám – új a háza.

A ház körül rengeteg jószág, mindenből van bőven.

A búza hosszú évekig elegendő, a teheneket, lovakat és juhokat három nap alatt sem tudná megszámolni.

- Ugyan, öregapó, honnan van mindez? – kérdezi az anyó.
- Találtam egy öreg fát az erdőben, amely minden kívánságunkat teljesíti.

Alig telt el egy hónap, az asszony beleúnt a gazdagságba, s mondja az öregapónak:

– Igaz, hogy gazdagon élünk, de mi értelme van, ha az emberek nem tisztelnek minket?

Ha gondol egyet a bíró, munkába küld, ha meg megharagszik ránk, még meg is botoztat. Menj a fához, szólj neki, hogy tegyen meg téged bírónak.

Fogta az öregapó a fejszét, elment a fához, s nekilátott vágni, épp a gyökerénél.

- Mi kéne, öregapó? – kérdezi a fa.
- Tégy meg engem bírónak!
- Rendben van, menj Isten hírével.

Hazamegy az öregapó, hát, otthon már a katonák várják.

– Hol csavarogsz, te vén ördög? – kiáltottak rá.

Tüstént adj nekünk szállást! Gyerünk, gyerünk, mozdulj már!

És püfölni kezdték az öreg púpját.

Látja az öregasszony, hogy a bírónak sincs mindig becsülete és azt mondja az öregnek:

– Miféle dicsőség bírónak lenni? Lám csak elverték a katonák. Bezzeg az uraság...! Az azt csinál, amihez kedve van. Menj a fához, és szólj neki, hogy tegyen meg téged uraságnak, engem meg úrnőnek.

Fogta az öreg a fejszét, elment a fához.

Megint elkezdte vágni, mire a fa azt kérdezte:

- Mi kéne, öreg?
- Tégy meg engem uraságnak, az asszonyt pedig úrnőnek!
- Jól van, meglesz, menj Isten hírével!

Alig élt egy kicsit az öregasszony a nagy gazdagságban, máris többre vágyott. Azt mondja egyszer az öregapónak:

– Miféle dicsőség úrnőnek lenni? Bezzeg, ha ezredes lennél, én meg ezredesné, mindenki irigykedne ránk. És az asszony újra elkergette az öreget a fához. Fogta az öreg a fejszét, odament és hozzákészült a favágáshoz.

Azt kérdezi tőle a fa:

- Mi kéne, öreg?
- Tégy meg engem ezredesnek, az asszonyt pedig ezredesnénak.
- Jól van, menj csak haza, meglesz, amit kértél.

Hazatért az öreg, és ezredesként fogadták. Eltelt egy kis idő, megint sürgette az öregasszony:

– Nem nagy dolog ezredesnek lenni. Ha a tábornok gondol egyet, börtönbe is csukhat. Menj a fához, kérd meg, tegyen meg tábornoknak, engem meg tábornoknénak.

Elmegy az öregapó a fához, megint ki akarja vágni.

- Mi kéne, öreg? – kérdezi a fa.
- Tégy meg engem tábornoknak, az asszonyt pedig tábornoknénak.
- Jól van, menj Isten hírével.

Kis idő múltán az asszony megúnta a tábornoknéságot. Azt mondja az öregnek:

– Nem nagy dolog tábornoknak lenni. Gondol egyet a cár, és Szibériába száműz. Eriggy a fához, szólj neki, hogy tegyen meg téged cárnak, engem pedig cárnénak. Elmegy az öreg a fához, megint ki akarja vágni.

- Mi kéne öreg? – kérdezi a fa.
- Tégy meg engem cárnak, az asszonyt pedig cárnénak.
- Jól van, menj Isten hírével.

Hazatért az öreg és már követek jöttek eléje.

- Meghalt a cár – mondták. A helyére téged választottak.

No nem sokáig uralkodott a két öreg. Kevés lett az öregasszonynak cárnénak lenni. Magához hívatta az öreget, és azt mondta neki.

– Nem nagy dolog cárnak lenni. Gondol egyet az Isten, érted küldi a halált. Menj csak el a fához, és kérd meg, hogy csináljon belőlünk Istent.

Azzal el is ment az öreg. Ahogy a fa meghallotta az ostoba beszédet, zúgni kezdtek a lombjai, és azt suttogta az öregnek:

- Változzatok medvévé a feleségeddel együtt!

Mire azonnyomban medvévé változtak, és eltűntek az erdő sűrűjében.

Orosz népmese

Fordította: Lendvai Katalin III. e.

Edgar Allan Poe

ANNABEL LEE

Sok-sok évvel ezelőtt volt,
Egy királyságban a tengernél
Élt egy leány, – hol nem volt –
Nem volt szebb Annabel Lee-nél,
És ez a lányka biz' nem gondolt másra,
Csak, szeressen s szeressem én.

Gyermekek voltunk még mind a ketten,
E királyságban a parton,
Több volt szerelemnél, ahogy ő és én szerettem,
Annabel kis angyalom –
Az ég szárnyas angyalai sóvárogva nézték,
Mi szép volt a vonzalom.

S e végett történt tán nagyon régen,
E királyságban a tengernél
Hogy szél támadt a borús égen
– Annabel Lee, meghűltél.
Házadnépe gőgös ménen
Ott termett, hogy messze vigyen,
Jól elzárva sírba tegyen
A király földjén hűs fövényen.

A félig oly boldog kerubok a mennyben
Megirigyelték kettőnk boldogságát:
Hát ezért volt / s ezt minden ember tudta,
Ki lakta e király országát /,
hogy gyilkos szél támadt a borús égen,
S megölte Annabel Lee-t, a drágát.

De szerelmünk erősebb volt,
Mint azoké, kik többet éltek,
S nálunk mindent bölcsebben véltek;
De sem a mennyek angyalai,
Sem tengermély sötét démonjai
Lelkeinket soha el nem választhatják,
S őt sem tőlem, édes Annabellát.

Mert a holdsugár azóta is csak róla,
Szép Annabel Lee-ről szó mesét,
Csillag sem kél, csak ha látom
Szépséges Annabel Lee szemét,
Így aztán mellé fekszem, ha éj közelg,
Hol tenger mossa drágám koporsóját,
S hullámsírhoz őrzí drágám örök álmát.

Angolból fordította

LUKÁCS TAMÁS
III. e. osztályos tanuló

Wolfgang Borchert

A FALIÓRA

Már messziről látták, ahogy feléjük tartott. Arca egészen öregnek tűnt, de a járásán látszott, hogy csak húszéves. Öreges arcával leült hozzájuk a padra. Megmutatta nekik, mit tart a kezében.

– Ez a mi falióránk volt – mondta, és sorra végignézte Őket, akik a napsütésben ültek a padon. – Igen, még megtaláltam. Megmaradt – Egy kerek, fehér faliórát tartott maga elé, ujjával letisztította a kékre festett számokat.

– Ennek már nincsen értéke – mondta mentegetőzve – ezt én is tudom. Meg nem is igazán szép. Csak olyan, mint egy fehérre festett tányér. A kék számokat viszont egészen jónak találom. A mutatók persze csak bádogból vannak. És most már nem is járnak. Nem. Belül ment tönkre, ez nem vitás. Bár még olyan, mint máskor. Még ha többé nem is jár.

Ujjá hegyével óvatosan egy kört írt le a tányéróra széle mentén. És halkán hozzátette: – És megmaradt.

A padon sűtkérezők nem néztek rá. A férfi a cipőjét bámulta, a nő a gyermekocsiba nézett. Egyikük megkérdezte:

– Talán mindent elvesztett?

– Igen, igen, – mondta vidáman – képzeljék el, mindent!

Csak ez maradt meg. – És ismét felemelte az órát, mintha még nem látták volna.

– De már nem jár többé – mondta a nő.

– Nem, nem, azt nem. Tönkrement, ezt jól tudom. Különböznék még mindig egészen olyan, mint régen: fehér és kék. – És megint megmutatta nekik az óráját.

– És ami a legszebb – folytatta izgatottan – arról még egyáltalán nem meséltem. A legszebb még csak most jön: Képzeljék el, az óra fél háromkor áll meg. Pontosan fél háromkor, képzeljék!

– Akkor a házukat biztosan fél háromkor érte a bomba – mondta a férfi és ajkát lebiggyesztette – Ezt már többször hallottam.

Ha bombát dobna le, megállna az órák. Ez a légnyomás miatt van.

A fiú az órájára nézett és fölényesen rázta a fejét – Nem, kedves Uram, most téved. Ennek a bombához semmi köze sincs. Nem kell mindig bombákról beszélni. Nem. Fél háromkor valami egészen más történt, csak Ön ezt nem tudja. Éppen az a vicc, hogy fél háromkor állt meg. És nem negyed ötkor vagy hétkor. Ugyanis fél háromkor jöttem mindig haza. Mármint éjjel fél háromkor. Majdnem mindig fél háromkor. Épp ez a vicc. Rájuk nézett, de Ők levették a szemüket róla. Nem találta tekintetüket.

Az órája felé bólintott. – Akkor természetesen éhes voltam, ugye? És mindig rögtön lementem a konyhába. Majdnem mindig fél három volt. És akkor mindig jött az édesanyám. Akármilyen halkán nyitottam is ki az ajtót, ő mindig meghallotta. Amikor a sötét konyhában valami ennivalót kerestem, hirtelen kigyulladt a fény. Akkor ott állt a házikabójában, piros sállal a nyaka körül. És meztláb. Mindig meztláb. És a konyhánk még kölapos is volt.

Hunyorított, mert a fény számára túl erős volt. Mert ő már aludt. Hiszen éjszaka volt. – Már megint ilyen későn – mondta. Mást soha nem mondott. Csak ezt: – Már megint ilyen későn – Akkor megmelegítette nekem a vacsorát, és nézte, hogy eszem. Ekkor mindig összedörzsölte lábait, mivel a kőpadló hideg volt. Cipőt ilyenkor sohasem húzott.

Addig ült ott mellettem, amíg jól nem laktam. És amikor a szobámban lekapcsoltam a villanyt, még hallottam, hogy a tányért elrakja. Minden éjszaka így volt. És legtöbbször fél háromkor. Ez egészen magától értetődő volt. Hiszen mindig ezt tette. És sohasem mondott mást, mint:

– Már megint ilyen későn – Minden alkalommal ezt mondta. És én arra gondoltam, soha nem lesz másképp. Ez számomra olyan magától értetődő volt. Ez az egész. Hiszen mindig így volt. Egy lélegzetvételnyi időre csönd lett. Aztán halkán mondta: – És most?

A többiekre nézett, de nem találta tekintetüket.

Akkor az óra fehér-kék kerek képébe mondta: – Most, most már tudom, hogy ez a Paradicsom volt. A valódi Paradicsom. A mellette ülők hallgattak. Aztán a nő szólalt meg: – És a családja?

Zavartan mosolygott: – Ó, a szüleimre gondol? Igen, ők is odavannak. Mindegyikük odavan. Mindegyikük, képzeljék el! Mindegyikük odavan.

Zavartan mosolygott, egyikről a másikra. De ők nem néztek rá. Ismét fölemelte az órát és nevetett. Nevetett: csak ő van itt. Csak Ő. És az a legszebb, hogy pont fél háromkor állt meg. Pont fél háromkor.

Aztán többet nem szólt. Egészen öreg arca volt. És a férfi, aki mellette ült, a cipőjére nézett. De nem látta.

Csak a Paradicsom szóra gondolt.

Németből fordította:
NYÁRI GÁBOR
IV. C

NEMZETKÖZI IFJÚSÁGI LEVÉLÍRÓ VERSENY, 1974

Az első helyezett *Glück Mária*, a pécsi Komarov Gimnázium és Postaformai Szakközépiskola tanulója lett.

Levelét az UNION POSTALE című folyóiratban hét világnyelvre lefordítva megjelentették. (német, angol, arab, kínai, spanyol, francia, orosz).

Közzöljük a nyertes levelet:

Glück Mária: ITT JÁRT A POSTÁS BÁCSI

Kedves Márta!

Leveled megkaptam, örömmel fogadtam.

Ma kedd van. Szerda óta várom a postást. Hazamegyek a suliból (még fagyit sem eszem az úton, hogy előbb hazaérjek).

Na persze, ebéd – Egyél rendesen! Elvisz az első szél, ha nem eszel! – És így tovább. Aztán letelepszem az asztalhoz. Megnézem az órarendet. (Előbb felülről lefelé, majd alulról felfelé, hogy jobban teljék az idő.) Mitek, történelem – bár jönne már a postás bácsi. Magyar – már majdnem egy hete várok. Csengetés. Felugrom, rohanok ajtót nyitni.

– Csókolom, Ila néni – köszönök lehangoltan.

– Szervusz, Marikám, anyukád?

– Tessék bejönni, itthon van.

Csalódottan ülök vissza az asztalhoz, persze az ablakkal szembe. Szóval Julius Caesar külpolitikájában – ...most már igazán jöhetne. És megtanulom Julius Caesart (de azért holnap majd a szünetben még egyszer elolvasom). Mitek. Az kész, különben is a függvényeket tudom, ha nem, akkor majd Erzsébet sűg. Moliere: Fösvény. Hát ez igazán nem volt szép Harpagontól. Vén zsugori, mindig csak az a pénz!

Jaj, holnap be kell vinni a mitek korrepetídlásra 20 Ft-ot. Szóval a Fösvény – hát igen, az ott, kinn az utcán a szomszéd srác, nem pedig a postás. Az előbb Gizi néni, a házból, most meg János. Hídba, nincs szerencsém, most már eléggé dühös vagyok. És most, egyszercsak: Brrrr! Vágtatok az ajtóhoz. Nem tudom elfordítani a kulcsot.

– Ja persze, hiszen nyitva van! Na végre!

– Csókolom, Pista bácsi!

– Szervusz, levelet hoztam!

– Jaj de jó!

Kicsit csodálkozva néz rám. – Hát persze, azt. Kezében ott szorongat egy kék borítékot.

– Hogy tetszik lenni, olyan rég tetszett itt járni.

– Jól vagyok, a gyerekek is ... A múltkor, amikor...

Ott szorongatja a kezében! A címet nem látom, de bizonyára nekem szól. Képzeld el ezt az izgalmat! Már olyan ideges voltam, de ő csak beszél, beszél. Kedvem lett volna kivenni a kezéből.

– És aztán? – kérdezem.

– Aztán semmi – mondja kicsit szemrehányóan, hisz vége a történetnek.

– Ja, hát nagyon érdekes volt – mondom, mintha tudnám, miről lenne szó.

– Miért nem adja ide azt az átok levelet? Na most! Mozdul, és nyújtja felém:

– Tessék, ha ez olyan fontos neked, hát itt van! Gyorsan elveszem.

– Köszönöm szépen! Csókolom!

– Szervusz, szervusz – mondja Pista bácsi.

Gyorsan becsukom az ajtót, de ő még ott áll, és kezét a sapkájához emeli. Most elmegy. Mosolyogva ránézek a borítékra, hirtelen a betűk összefutnak előttem... Bélyeg nincs rajta... A feladó és a címzett géppel van írva:

Wéber József
7623 Pécs
Simmelweis u. 12.

Fa.: Kertészeti Vállalat
Pécs

Megérted, hogy ez milyen rossz érzés volt.
Ezzel zárom soraimat. Mielőbbi válaszodat várom:

Pécs, 1974. V. 17.

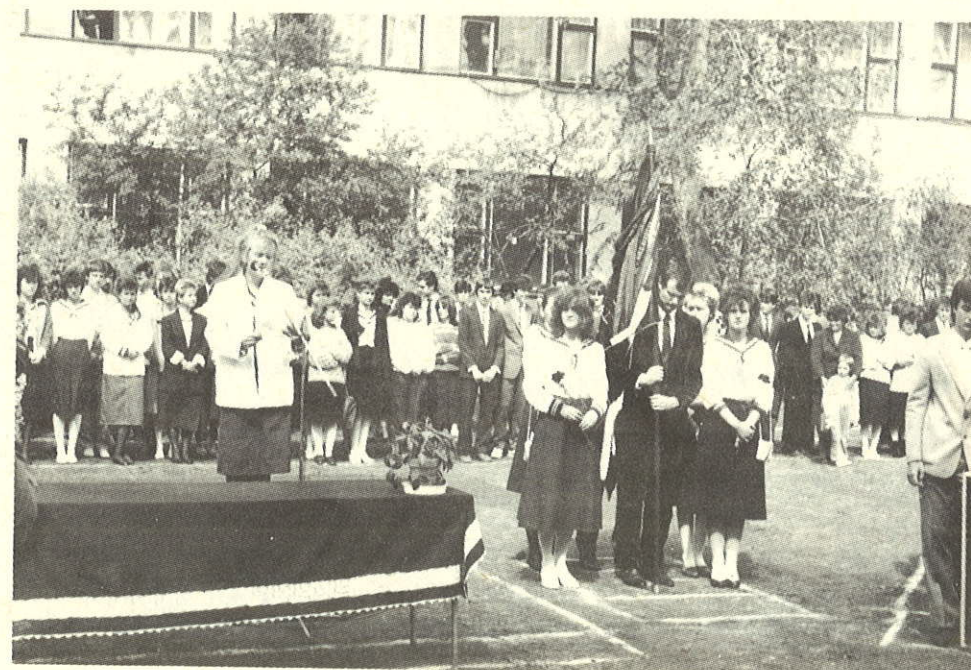
MARIKA



Didkélet



Didkélet





Diákélet



VOLT KOMAROVISTÁK LEVELEIBŐL....

Mai elidegenedett, értékvesztett és az iskolával hangosan elégedetlen világunkban bátorítást és megerősítést kapunk volt tanítványaink leveleiből. Álljanak itt a példák!

Hogyan emlékeznek volt iskolájukra azok, akik már végeztek? Az első évfolyamból Kiss Erika és Tóth Sándor levele:

Kedves volt Iskolatársaim és mai ifjú Komarovisták!

Köszönöm érdeklődő leveleteket és kötelességemnek érzem, hogy felkéréseiteknek eleget tegyek.

Kérdezitek, hogy mit jelentett az akkori Újmecsekajai Gimnáziumba járni? Egy szóval válaszolhatok: az „Ifjúságot”.

Nem, egyáltalán nem érzem magam a nagy öregnek, de az a 25 év felettünk is eljárt, s ez az időszak egyéni életünkben is nagyon sok fontos fordulatot hozott.

Érettségi után sikeres felvételit követően a POTE hallgatója lettem. Végzés után a Gyermekklinikára kerültem, ahol szakvizsgámig gyakornokként dolgoztam, s ezt követően már 10 éve körzeti gyermekszakorvosként gyógyítok. 15 éve férjhez mentem és boldog családi légkörben neveljük két szép, egészséges, értelmes gyermekünket.

Iskolámért, a közösségért mindig tevékenykedő fiatal voltam, s ma tanács-tagként és Pécs város Tanácsa Végrehajtó Bizottságának tagjaként dolgozom jelenünkért és jövőnkért.

Ifjúkori álmaimat úgy érzem, hogy tanulással, szorgalommal, kitartással és hűséggel megvalósíthattam; melyhez alapot iskolánktól is kaptam.

20 éves érettségi találkozónkon jó volt látni a baráti arcokat; felidézni a komoly és humoros történeteket; megidézni szeretett és tisztelt Tanárainkat, sokuknak már sajnos csak az emlékét.

Világfájdalmas kamaszkorom számos kérdésére a könyvtárban kaptam választ és iránymutatást egy nagy tudású, halk szavú embertől, Czirfusz János tanár úrtól.

Ilus nénire számtalanszor gondolok napi munkám – gombfelvarrás, cipzárjavítás, ruhaigazítás – kapcsán, aki amellet, hogy női szabás -varrást tanított, izlésünket formálta, s még saját készítésű ruháinkból divatbemutatót is rendeztetett velünk.

S aki korát megelőzve – új, korszerű szellemet alkalmazva – a természet-tudomány titkaira, a biológia szépségére oktatót bennünket és pályánkat jelentősen befolyásolta, Takács Laci bácsi – már szintén csak tanítványai munkájában él tovább.

A magyar nyelv és haza szeretetére, – önálló felkészülésre, jellemünk és személyiségünk fejlesztésére tanított és nevelt saját példamutatásával is szeretett osztályfőnökünk, Kardos Piroska néni.

A tanulás mellett vidám élet folyt gimnáziumunkban; mely a tudást és tapasztalatot átadni akaró fiatal tanáraink és a tanulni, tenni akaró diákok igazi partnerviszonyának volt köszönhető.

Az évenkénti osztálykirándulások, KISZ vezetőképző táborok, klubdelutánok, építőtáborok, társadalmi munkák, sportversenyek az osztályokat igazi közösségekké alakították.

Most én is kérdezni szeretnék Tőletek, mai Iskolatársaim!

1. Ragyog-e a tisztaságtól gimnáziumotok úgy, mint 20–25 évvel ezelőtt a mi iskolánk, amikor házi tisztaságversenyeket rendeztünk?
2. Szervezték-e vérremenő osztályok közötti sportversenyeket, mint ahogy mi azt tettük? (pl. kosárlabda, kézilabda, atlétika, foci, szertorna sportágakban).
3. Működnek-e vezetőképző táborok, ahol az iskola diákvezetőit készítitek fel? (Főz-e még olyan finom tojásos lecsót Mica néni, mint amilyenek az ízét még ma is emlegetjük?)
4. Élnek-e olyan diákkormányzattal működő szakkörök, mint amik nálunk működtek? (természettudományi, előadásművészeti, film, matematika, ének, nyelvi szakkörök)
5. Folyik-e olyan értelmes, közösséget kovácsoló munka KISZ-Bizottságokban, mint negyedszázaddal ezelőtt?

Kérdéseimre választ remélem a jubileumi ünnepségünkön majd kapok. Kívánom, hogy jó egészségben (mely az egyik legfőbb emberi érték!) tanuljatok, dolgozzatok, hogy az ifjúkorotokban kapott örök emberi eszmét felnőtteként megőrizve, utódaitoknak átadhassátok.

VARGÁNÉ dr. KISS ERIKA

A Komarov Gimnázium elődje az Újmecsekaljai Gimnázium volt. Velünk „Kezdődött”, mi voltunk az elsők. Ez volt az új városrész, Uránváros első gimnáziuma. Mi, jórészt bányászcsaládok gyermekei, akkor úgy köszöntünk: „Jószerecsét!”

Mivel elsők voltunk, nem volt hagyományunk, de a szülői házból hoztuk a példát, a szorgalmas, nehézségtől nem megriadó munkásemberek, anyáink, apáink példáját.

A kezdés nehézségein (kezdetkor nem volt padunk, nem voltak virágok, képek a falon, a szertárakat mi töltöttük fel, stb.) lelkesedéssel, tenniakarással, a mi is megmutatjuk elszántságával jutottunk túl. Szerveztünk színjátékos szakkört, iskolarádiót, KISZ-eztünk, sportoltunk, voltunk építőtáborban.

Öröm visszaemlékezni tanárainkra. Micu néni és Piroska néni magyaróráira, — sajnos Piroska néni már nem él. Ma is tanulságos visszagondolni Tóth János tanár úr történelem óráira, és nem utolsósorban Takács László tanár úr, az osztályfőnökünk emberségére. Korai halála ma is elszomorít. Tőle tanultam meg szeretni a biológiát, ez határozta meg pályaválasztásomat is; agrármérnök lettem.

Ma is hiszem, hogy egy ember életében igen jelentős a családi példa és a középiskolai szárnybontogatója a szellemnek, a formálódó jellemnek.

Most, hogy ez évben 25 éve, hogy elkezdtük az első osztályt, külön örömöm, hogy „éretté” nyilvánításom színhelyén „érlelik” legnagyobb fiunkat. Öröm tapasztalnom, hogy a ma már hagyományokkal rendelkező „Komarov”-ban ma is sok munkásember gyermekét nevelik, edzik, szoktatják, szakmát is adva segítik „éretté” válásukat.

Mi, a volt komarovisták sokan élünk és dolgozunk Pécsen, a megyében. Ha nagy hagyományörző találkozóink nincsenek is, mégis tudunk egymásról. Közülünk is kikerültek jó szakmunkások, technikusok, tanárok, orvosok, mérnökök. Vannak közülünk, akik külföldön élnek és sajnos már halottaink is vannak.

Az én sorsom alakulásában meghatározó volt a komarovos indítás, mely megfelelő alapul szolgált a továbbtanuláshoz, az állandó képzéshez. Szakmérnöki és felsőfokú politikai diplomát szereztem, 30 évesen doktoráltam. Munkafeladataim jelenlegi állomása: a Baranya Megyei Tanács elnökhelyettesének választottak meg 1988. január 1-jétől.

Dr. TÓTH SÁNDOR

A legtöbb levél, amelyet volt komarovistáktól kaptunk — akiket azzal kerestünk meg, hogy írjanak a nálunk töltött évekről —, ilyenféleképpen kezdődik:

„Megtisztelve érzem magam, hogy ennyi év távlatában még eszükbe jutottam volt iskolám tanárainak.

Mit jelentet nekem a gimnázium? Négy felejthetetlen évet.”

SZABÓ ESZTER

környezetvédelmi vizsgáló mérnök

„...egyedül mindig biztosan tudtam: gimnazista nagyon szívesen lennék akárhányszor, akármeddig! Miért? Talán a legfőbb ok, hogy olyan jó légkörű közösségben sem azelőtt, sem azóta nem éltem. Igaz, sok mindent meghatározott az, hogy mi voltunk az alapítók, hogy tanárainkkal együtt teremtettük meg azt az iskolát. Mindig mi voltunk a legnagyobbak, s nagyon komolyan hittük, hogy tőlünk függ, milyen lesz az iskola légköre, s ami még fontosabb: milyen lesz a híre a városban.”

REGELENÉ SOLTI KATALIN

tanár

„Kiváló matematika tanárainknak köszönhettem, hogy a műszaki pályán elindulhattam. Érettségi után a Budapesti Műszaki Egyetem Építőmérnöki Karára mentem. Nagyon büszke voltam az iskolámra, mert Pécsről hatan voltunk az évfolyamon és abból négyen a Komarov Gimnáziumból.”

dr. MESKÓÉ BÉKEFI DIÁNA

építőmérnök

„Gimnáziumi éveimre visszatekintve nagy hálával gondolok a matematikát, fizikát tanító Takács tanárnőre (Mária néni) és a biológiát, kémiát oktató Takács tanár úrra. Úgy érzem, reál érdeklődésem kibontakoztatásában e két rendkívüli egyéniségű pedagógus meghatározó volt, így egész mostani életem és pályám alakításában döntő volt az ő szerepük. Úgy érzem, elsősorban Nekik köszönhetem egyetemi felvételemet és későbbi sikeres szereplésemet.”

PÁLVÖLGYI KÁLMÁN
agrármérnök

„Gyakran gondolok gimnáziumi éveimre, mert életem egyik legszebb, és későbbi sorsomat legjobban meghatározó időszaka volt. Akkor döntöttem el, hogy műszaki pályát választok. Ez elsősorban az „osztinak” – Egyedi Jánosnének – köszönhető, aki a matematika és fizika iránti lelkesedésével megszerettette velem ezeket a tudományokat. Köszönhető még tekintélyt parancsoló kémia tanárnőmnnek és kedves fizikaszakkör-vezetőmnnek. Ezért lettem azután a BME-n villamosmérnök.”

ELMER GYÖRGY

A sok komarovos házaspár közül az egyik:

„Hogy mit jelentett nekünk az iskola? Mindent, amit a kamasz emberke világra nyitott szeme befogadhat – elsősorban munkát és sok-sok új emberi érzést. – Gärtner tanárnő érdekes osztályfőnöki óráit, ahol szabadon vitatkozott tanár és diák az érdekesítő témák labirintusában.

– Pál tanár úr szigorú, de mindig igazságos döntéseit, amelyet mindig jellegzetes humora tarkított (nálá sohasem lehetett kiszámítani a felelést).
– Tóth tanár úr érdekes történelem óráit, – sorolhatnám még sokáig.
Minden tanárunkhoz fűződik valami kedves emlékünk, sok-sok apró kis élmény, amely fel-felbukkan felnőttkorunk hétköznapijaiban, az emlékezés melegségével töltve el az embert. Az osztályközösség kialakulása, az egymásért való felelősség, a negatív jelenségek visszaszorítása közös erővel, ez mind-mind az itt kialakult fogalmakhoz tartozik.

Összefoglalva mondanivalónkat: mindig szeretettel gondolunk vissza arra az iskolára, amelynek épületében az első diákok voltunk, s mindent elkövettünk azért, hogy a város patinás iskoláit utánozva eredményeinkkel bebizonyítsuk: képesek vagyunk megalapozni iskolánk jó hírét.”

POPOVICS GYÖRGY
elektrotechnikus
és
BÉKEFI ZOLTÁN
szállítmányvezető

„Arra a kérdésre, hogyan gondolok a gimiben eltöltött évekre, milyen emlékeket őrzök, a következőket tudom mondani, de csak címszavakban, hisz minden egyes blokk külön történetet rejt magában:

– az első szilvás tábor varázsa – a hajnali köd, hideg víz, száraz szilva, böngészés, kocsiszíros kenyér, az esti tábortűz, az éneklés, és azt, hogy rengetegen aludtunk egy szobában – újra elmennék.

– aztán az órák, a versenyek és a vetélkedők, az eredményes szereplésért a jutalomkönyvek, az ülésrend, a dolgozatok, a folyosón befejezett házi feladatok, a szóbeli felelések (a ma megúsztam öröme), a csínytevések, melyekről még hadd ne szóljak, hisz kollégák lettünk – mind egy pillanat, egy hangulat, mely részese annak, hogy ilyenné lettem.”

SZILI CSILLA
tanár, – népművelő

„Nagyon szépen köszönöm kedves levelét, melyből arra következtetek, hogy nemcsak én gondolok vissza szeretettel gimnáziumi éveimre, de tanáraink sem felejtették el.

Köztudott, hogy egy tantárgyat nemcsak a maga szépségeért lehet szeretni, nagyon sok függ a jó tanár-diák kapcsolattól, az oktató megnyerő egyéniségétől, mely természetesen a szigorúságot nem zárja ki. Tanítottak, s tanulni is megtanítottak, s ennek is köszönhetem, hogy iskolapadból iskolapadba ülhettem. Gimnáziumi érettségim megszerzése után a Pécsi Orvostudományi Egyetemen folytattam tanulmányaimat, majd 1985 szeptemberében orvosi diplomát kaptam cum laude minősítéssel.”

SZIKRÁNÉ
dr. SZŐRÖS ANNA
orvos

„A Komarov Gimnázium és Szakközépiskola számomra sokat jelent. Mi, mint a kezdő évfolyamnak egyike, az új épület honfoglalói, a hagyományok alakításának voltunk részesei. A magam nevében nyugodtan mondhatom, de talán általánosan is érvényes, hogy a régi középiskolákkal szemben a kellő ismertség és elismertség kivívása úgy a sport, mint a tanulmányok, társadalmi élet terén, visszatekintve is szép, nagy feladat volt.

Jól esik, ha olvasom a volt második otthonom új tanulóit, sportolóit országos sikereit, ennek fényében a kezdet emlékei még szebbé válnak.”

KERTÉSZ ISTVÁN
közgazdász

„Az 1973–77-es években tanultam a Komarov első, akkor induló testnevelés tagozatos osztályában.

A gimnáziumi évek nem voltak könnyűek: a versenyzés, az edzés, az emelt óraszámok mellett a tanulmányi munkában is helyt kellett állnunk. Számomra mégis nagyon sokat jelentett, jelent ez a négy év. Tanáraink segítőkészsége, gondoskodása nem múlt el nyomtalanul.

A gimnáziumi érettségi után a Tanárképző Főiskola biológia-testnevelés szakán folytattam tanulmányaimat. Ott éreztem meg igazán a gimnázium nyújtotta ismeretek értékét. Azt a könnyedséget, amellyel a főiskolán a különböző sportágak és biológiai ismeretek magasabb szintű elsajátítását végeztem, a gimnáziumi évek, tanáraink órái és órán kívüli munkája, magas képzettsége, a baráti, meleg légkör tette lehetővé.

Ma már én is tanár vagyok, köszönöm Nekik, hogy emberségesen, gondoskodóan, szeretettel, bár szigorúan foglalkoztak velünk, velem.”

PALKÓNÉ BESENYEI MÁRIA
tanár

„És a legkellemesebb emlékem: a négy év emlékeként (talán elismeréseként?) megkaptam az iskola aranyjelvényét, ezzel is elősegítve, hogy a későbbiekben is büszkén vallhassam: „Én KOMAROVOS voltam!”

SZALÓKI CSABA
postaforgalmi előadó

„Tulajdonképpen a középiskolás évek voltak azok, amelyek során először érezhettük, hogy önálló személyként kezelnek bennünket és nagymértékben magunk alakíthatjuk saját dolgainkat. Kiváló partner volt ebben az osztályközösség, a gimnázium és nem utolsósorban Pécs városa, az általa képviselt szellemi és kulturális háttérrel együtt.

A középiskolás évek után alkalmam nyílt több közösségben is megfordulni, de azt hiszem, minden szempontból az itteni kívánczik az első helyre.

Annak ellenére, hogy akkor valóban egy minden szempontból fiatalnak tekinthető intézmény tanulói voltunk, bátran állíthatom, hogy tanáraink között is jónéhány igazi egyéniséggel találkoztunk. Ők voltak azok, akiknek a nevére még most, sok év távlatából is pontosan emlékezünk, akiknek az óráin együtt volt humor és dráma, szigor és szeretet. Földmérő tagozatos lévén, a középiskolai évek egyúttal egy szakmai közösségbe való tartozás és hivatásszeretet kialakulását is megalapozták. Komarovistának és földmérőnek lenni még a felsőoktatási intézményekben is összetartó erőnek számított.”

BÁNYAI LÁSZLÓ
földmérő mérnök

„Az iskolai emlékek sokszor eszembe jutnak nekem is. Az ott eltöltött négy esztendő nekem biztos alapot nyújtott a további terveim megvalósításához. Az általános képzést tekintve szilárd és következetes alapokat kaptunk a sikeres érettségi vizsga megszerzéséhez, illetőleg az általános műveltségünk továbbfejlesztéséhez. A szakmai oktatást kiemelkedően jónak tartom iskolánkban. Főiskolai tanulmányaim alatt szilárd bázist jelentettek számomra, úgy is lehet fogalmazni, hogy erre építkeztem.

Összességében úgy érzem, hogy alapvetően meghatározta életemet a középiskolai indíttatás és igen sokat köszönhetek iskolámnak, tanárainknak, a KISZ szervezetnek és a diáktársaknak, hogy idáig jutottam.”

KUTHY ANTAL
ellenőrzési csoportvezető
Debrecen, Postaigazgatóság

És végül, de nem utolsósorban a volt tanítványok, most kollégák gondolataiból:

„1967–71 között voltam a Komarov diákja az első földmérő osztály tanulójaként. Mi voltunk az elsők, akik már az új iskolában kezdtünk tanulni. A „komarovos diákéletnek” nem voltak hagyományai, mégis könnyű volt a beilleszkedés, mert nagyon pezsgő, sokszínű munka folyt. Kollégista voltam, és mindig úgy éreztem, hogy mi komarovosok jobban összetartunk, inkább támaszkodunk egymásra, mint más középiskolások.

Négy nagyon szép évet töltöttem itt diákként és amikor 9 év múlva visszatértem tanítani, igazán nem volt nehéz beilleszkedni, pedig nem volt pedagógiai gyakorlatom. Hálás vagyok azoknak a kollégáknak, akiket diákként ismertem meg és tanárként olyan gyorsan befogadtak.

Büszke vagyok arra, hogy abban a középiskolában taníthatok, ahol diák voltam. A „komarovos diákéletnek” most már vannak hagyományai, az iskola sem festékszagú már, mégis minden szeptember elején ugyanazzal a jóleső szorongással jövök vissza, mint amit 1967. szeptember 1-jén éreztem.”

HEILMANN JÁNOS
földmérő mérnök, szaktanár

Lengvárszky Attila orosz-történelem szakos tanár levele:

Rablóbból – Pandúr

A tanárnő éppen akkor lépett le a járdáról, amikor a piros Skoda csikorgva fordult be a gimnázium előtti kis utcába. Két harisnyamaszkos, fegyveres alak ugrott ki az autóból: egyikük elemes játékpisztolyát fölfelé tartva a levegőbe lött (minek következtében az furcsa, mekegő hangot hallatott), és a kocsiba tuszkolta a megfélemlített asszonyt.

Az iskolában aznap nem volt tanítás. A „hangos” válságdíjért könyörgött: 1 forint öt filléresekben, félórán belül a kerítésnél; tantuszt nem fogadnak el...

Ma 9 év után, – milyen a történelem fintora – az egykori rablók egyike a tanárnővel együtt siet órára, s miközben az azóta sem változott apró, de

energikus lépteket figyeli, eszébe jutnak a csínyek: a tapétával befalazott ajtó, a fogakra ragasztott kék papír, a sorbanállás az igazgatói előtt („mert kizártuk a tornateremből a tesitanárt”), s a harcok, a küzdelmek ott az ajtó felőli padosor utolsó előtti padjában – a forradalmak objektív és szubjektív fel-tételeivel, Euklidész gyötrelmes kaptatóival a matekórákon, miközben az izzadó tenyérben ott feszült a használni sosem mert puska.

Lassulnak a lépések órára menet, mert a diákkor még oly közel kísért, s 43 perc virrasztás maga is szép teljesítmény egy orosz vagy történelem órán. Azután már az osztályban, immár a katedra másik oldalán, halványulnak az emlékek, s a fiatal magister lelkesedésével, egy J. betűs nyomán „nem közép-iskolás fokon” növekszik a követelmény: „A Mindenséggel mérd magad!” – Mert kilenc éve már tudni illendő, hogy a rettenetes tények halmaza csak összefüggéseikben rendezhetők magunkba, és hogy az álarcot le kell vetni, mielőtt ránk merevedik, és mert itt volt a személyes példa az áldozatban és indíttatásban: a Mindenség felé...

Szívdobbanás a csengetés, de ma már nem megváltás, csak figyelmeztetés; s a hirdetésben a lelkesedés hangja nem fakult: csak mintha a diákfülekben Odüsszeusz viasza oldhatatlan masszává sűrűsödne: pedig a szirének földje messze maradt már. A viaszt pedig ki kell olvasztani, hisz azért jöttünk így össze.

Profétaság ez, egykori magisterek között, kiknek tisztelet az indíttatásért, s most újra – a befogadásért. Tisztelet a közjük állótól, a befogadottól. Tisztelet. De méginkább: feladat.

LENGVÁRSZKY ATTILA



Diákélet

„ÜZENET EGYKORI ISKOLÁMBA”

Kedves mai Komarovisták!

Nem csak a hatás kedvéért választottam ezt a címet, hanem mert ennek az Ady versnek az igaza jutott eszembe akkor, amikor felkértek, írjak a régi komarovista életről.

1968–72-ig voltam az iskola diákja földmérő szakon.

1968 őszén még gyerekként, tele szorongással léptem be az iskola kapuján. Félttem a középiskolától és félttem a szakmától, amiről nem sokat tudtam. És ezután négy igazán nagyszerű év következett.

Olyan tanárok tanítottak bennünket, akiktől a tananyagon kívül is sokat tanulhattunk.

Az évek múlásával rájön az ember, hogy az a plusz talán még fontosabb is volt. Hogy mit jelentett az a mélységes humanitás és hazaszeretet, amit történelem órán Tóth tanár úr próbált átplántálni belénk. Vagy mennyire meghatározta későbbi gondolkodásunkat az a sokszor könyörtelenül kemény számonkérés, amit matematika órán Kárpáti tanár úr megkövetelt. És mennyire lényeges az a szakmaszeretet, amit a PGTV-től óraadóként tanító szakemberek – azóta sokan már kollégáim – igyekeztek belénk oltani. (Pálmai Miklós, Dobó Rudolf, Szabó Sándor, Szilvási József).

Végül, de nem utolsó sorban meg kell említenem azt a tanáregyéniséget, – aki már nincs közöttünk – akitől mind szakmailag, mind emberileg, a legtöbbet kaptuk. Bornemisza Imre tanár urat, aki sokunk emberré, alakításának meghatározó egyénisége volt.

Természetesen akkor sem csak tanulásból állt a diákélet. Egy új iskola nyüzsgő-mozgó életébe kerültünk be.

Szívesen emlékszem vissza sok forró hangulatú bajnoki kosárlabda mérkőzésre. Vagy a péntek esti Olympia bárban eltöltött „bulikra”, ahol az iskola zenekara zenélt.

És még sok más, kellemes diákélményre.

Kis visszaemlékezésem végén azt kívánom Nektek, a 25 éves Komarov diákja-inak, hogy majd az 50 éves évfordulóra kiadandó évkönyvben Ti is ilyen szép emlékekről tudjatok beszámolni.

UZSOKI ZOLTÁN
földmérő mérnök
a PGTV osztályvezetője

AZ ISKOLA VEZETŐI

Igazgató:

1963–1965	Szokolszky Oszkár
1965–	Szentirányi Józsefné

Igazgatóhelyettesek:

1963–1965	Szentirányi Józsefné
1965–1970	Kovács László
1968–1971	Kis Horváth Jenő
1971–1985	Kardos Istvánné
1971–1978	Somkuti Ede
1979–1982	Kőszegi Gábor
1983–	Muráth Ferenc
1985–	Balogh Tiborné

Gazdasági igazgatóhelyettesek:

1963–1965	Meződi Béláné
1965–1966	Tenki Istvánné
1966–	Dr. Sárvári Jánosné

A NEVELŐTESTÜLET TAGJAI 1963-TÓL

1. Dr. Antal Borbála	1971–
2. Babits Lajos	1973–1977.
3. Babits Lajosné	1975–1977.
4. Baksa Jenő	1963–1978.
5. Balogh Tiborné	1963–
6. Bazsóné Dégi Ibolya	1986–
7. Bebesi Károlyné	1980–
8. Berényi László	1969–1971.
9. Bodai Józsefné	1976–1981.
10. Bornemisza Imre	1968–1981.
11. Bódis Lászlóné	1967–1970.
12. Bődörné Marton Éva	1987–
13. Burány Imre	1973–1976.
14. Dr. Buvári Andrásné	1964–1976.
15. Czakó Zsuzsanna	1969–1980.
16. Czéh Lászlóné	1977–
17. Czipser Károlyné	1986–
18. Dr. Czirfusz János	1963–1976.
19. Dr. Czirják Józsefné	1975–
20. Császár Lajos	1964–1966.
21. Dobay Péterné	1972–1977.
22. Egri János	1966–1971.
23. Egyedi Jánosné	1969–
24. Elekes István	1966–1968.
25. Fenyősi Gyuláné dr.	1983–1987.
26. Frey István	1981–1982.
27. Gáspár Gábor	1977–
28. Gärtner Júlianna	1967–1982.
29. Hajdinák Miklós	1977–
30. Hajdinákné Csorba Eszter	1973–1981.
31. Halmos Éva	1976–1981.
32. Dr. Hartmann Gyuláné	1963–1981.
33. Heilmann János	1980–
34. Hohner Klára	1970–
35. Kardos Istvánné	1963–1985.
36. Káli István	1973–
37. Kárpáti Ferenc	1967–1970.
38. Kárpáti Ferencné	1967–1987.

39. Keszthelyi Gyula	1976–
40. Kézdi Éva (Talló Jánosné)	1972–
41. Kis-Horváth Jenő	1964–1971.
42. Kiss Jenő	1964–1968.
43. Kocsis Margit	1969–1982.
44. Komáromi Istvánné	1987–
45. Koncz Károly	1982–
46. Koszorus László	1971–1973.
47. Kovács László	1963–
48. Kovácsné Bubreggh Erzsébet	1976–1985.
49. Kósa Pál	1982–1985.
50. Kőszegi Gábor	1973–1982.
51. Dr. Kuhn Ferencné	1979–
52. Dr. Kun Lászlóné	1969–1973.
53. Ladányi László	1968–1980.
54. Lakatos Árpád	1969–1972.
55. Lantos Miklósné	1967–1974.
56. Lengvárszky Attila	1987–
57. Ligeti Andor	1970–1976.
58. Dr. Litz Józsefné	1965–1967.
59. Lizitzky Béláné	1973–1986.
60. Lóczy István	1981–1983.
61. Magasi András	1985–
62. Mattenheimer Gyulasi Elvira	1984–
63. Maul Borbála	1984–
64. Mayer Zoltánné	1981–
65. Máté Magdolna	1970–1986.
66. Medveczki Lászlóné	1970–1971.
67. Meliorisz Béla	1982–
68. Metz Éva	1986–
69. Morvai Dezső	1963–1975.
70. Muráth Ferenc	1970–
71. Nagyiván Mária	1971–1973.
72. Nagy Józsefné	1970–
73. Nagy Márta	1970–
74. Nagyné Gál Margit	1986–
75. Oláhné Váczy Gyöngy	1981–
76. Dr. Orlóci Istvánné	1967–1972.
77. Oszetzky Egonné	1964–1978.
78. Osztertag Zoltán	1987–
79. Pandur Béláné	1985–
80. Papné Betlehem Márta	1982–

81. Papné Hideg Ilona	1982–
82. Pálfay Ágostonné	1963–1970.
83. Pál József	1964–
84. Pál Józsefné	1971–
85. Pelle Olivérné	1967–
86. Pfléger Ferenc	1971–
87. Dr. Sas Béláné	1963–1974.
88. Dr. Sass Gábor	1969–1971.
89. Sárvariné Lóky Gyöngyi	1975–
90. Schlitzer Mária	1980–
91. Schrem Jánosné dr.	1967–1973.
92. Somkuti Ede	1970–
93. Somogyi Csabáné	1965–1967.
94. Sulyok Éva	1975–1977.
95. Szabad József	1987–
96. Szabadkai Róbertné	1978–1986.
97. Szabó István	1984–1985.
98. Szabóné Bárdos Csilla	1987–
99. Dr. Szakály Sándorné	1970–
100. Szalai Lászlóné	1982–1987.
101. Szelci Margit	1984–1987.
102. Szentcsanak János	1975–1987.
103. Szentirányi Józsefné	1963–
104. Szokolszky Oszkár	1963–1965.
105. Szűcs Erzsébet	1986–
106. Takács László	1963–1975.
107. Dr. Takáts Ágostonné	1963–1967.
108. Tillai Anikó	1975–1984.
109. Tóth János	1963–
110. Varga Judit	1985–
111. Dr. Végh Józsefné	1971–1981.
112. Dr. Vigvári Mihályné	1966–1973.
113. Vörös József	1973–
114. Dr. Wild Katalin	1972–1974.
115. Dr. Zágony Rudolf	1965–1970.
116. Zákányiné Pusztai Andrea	1969–1970.
117. Zeiler Simon	1965–

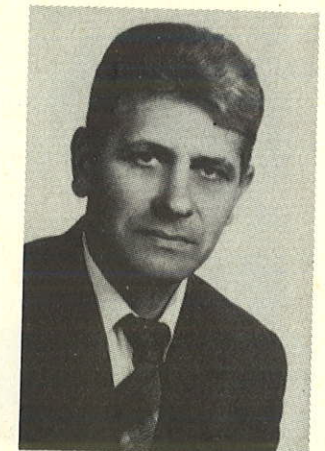
A TANTESTÜLET ÉS SEGÍTŐI A JUBILEUM ÉVÉBEN



SZENTIRÁNYI JÓZSEFNÉ
igazgató
magyar-történelem szakos
tanár



BALOGH TIBORNÉ
igazgatóhelyettes
kémia szakos tanár
mk. vezető



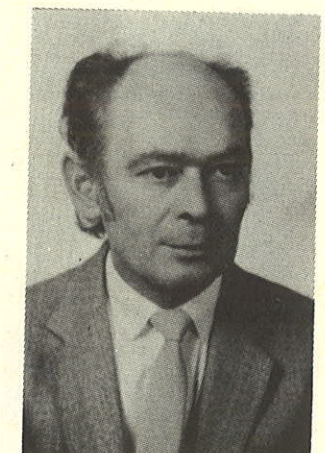
MURÁTH FERENC
igazgatóhelyettes
német szakos tanár



dr. SÁRVÁRI JÁNOSNÉ
gazdasági ig. helyettes



PÁL JÓZSEF
gyak. okt. vezető
postaforgalmi
szaktárgyak tanára
mk. vezető



KOVÁCS LÁSZLÓ
gyak. okt. vezető,
földmérési szaktárgyak
tanára, mk. vezető



dr. ANTAL BORBÁLA
postaforgalmi szaktárgyak
tanára



BAZSÓNÉ DÉGI IBOLYA
kémia-fizika szakos tanár



BEBESI KÁROLYNÉ
magyar-rajz szakos
tanár



dr. CZIRJAK JÓZSEFNÉ
német szakos tanár
mk. vezető



EGYEDI JÁNOSNÉ
matematika-fizika szakos
tanár



GÁSPÁR GÁBOR
testnevelés szakos tanár
tagozatvezető



BÖDÖRNÉ MARTON ÉVA
angol szakos tanár



CZÉH LÁSZLÓNÉ
testnevelés szakos tanár
mk. vezető



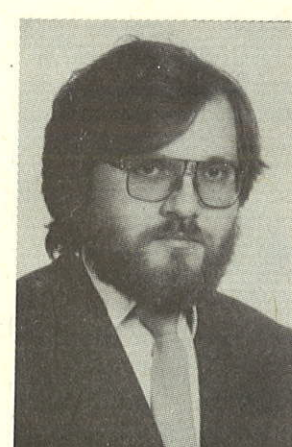
CZIPSZER KÁROLYNÉ
oroszl szakos tanár



HEILMANN JÁNOS
földmérési szaktárgyak
tanára



GYIMESI ZOLTÁNNÉ
könyvelő



HAJDINÁK MIKLÓS
földmérési szaktárgyak
tanára



HOHNER KLÁRA
német-angol szakos tanár



KÁLI ISTVÁN
földmérési szaktárgyak
tanára



KÉZDI ÉVA
magyar-francia szakos tanár
mk. vezető, szaktanácsadó



KESZTHELYI GYULA
testnevelés szakos tanár



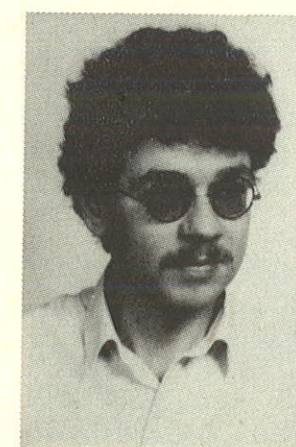
KOMÁROMI ISTVÁNNÉ
orosz szakos tanár



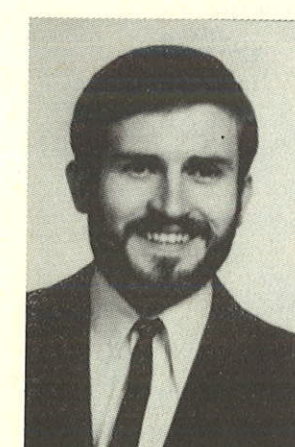
KONCZ KÁROLY
fizika-matematika szakos
tanár



dr. KUHN FERENCNÉ
angol szakos tanár
könyvtáros



LENGVÁRSZKY ATTILA
történelem-orosz szakos
tanár



MAGASI ANDRÁS
magyar-történelem szakos
tanár



MAUL BORBÁLA
magyar-orosz szakos tanár



**MATTENHEIMNÉ
GYULASI ELVIRA**
angol-orosz szakos tanár



MAYER ZOLTÁNNÉ
angol-orosz szakos tanár



MELIORISZ BÉLA
magyar-rajz szakos tanár



MESTER ANTALNÉ
védőnő



METZ ÉVA
magyar-német szakos tanár



OLÁHNÉ VÁCZ GYÖNGY
magyar-történelem szakos
tanár



OSZTERTAG ZOLTÁN
technika szakos tanár



dr. PALATINUS LÍVIA
iskolaorvos



NAGY JÓZSEFNÉ
testnevelés-néprajz szakos
tanár



NAGY LÁSZLÓNÉ
könyvelő



NAGY MÁRTA
matematika szakos tanár



PANDUR BÉLÁNÉ
postaforgalmi szaktárgyak
tanára



**PAPNÉ
BETLEHEM MÁRTA**
ének-zene szakos tanár



PAPNÉ HIDEG ILONA
orosz szakos tanár



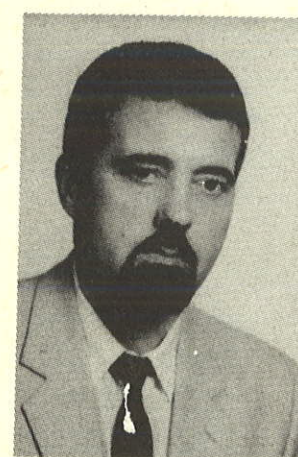
PÁL JÓZSEFNÉ
postaforgalmi szaktárgyak
tanára



PELLE OLIVÉRNÉ
kémia-fizika szakos tanár



PFLÉGER FERENC
matematika-fizika szakos
tanár, mk. vezető



SZABAD JÓZSEF
matematika szakos tanár



**SZABÓNÉ
BÁRDOS CSILLA**
földrajz-biológia szakos
tanár



dr. SZAKÁLY SÁNDORNÉ
orosz-angol szakos tanár
mk. vezető



**SÁRVÁRINÉ
LÓKY GYÖNGYI**
történelem-földrajz szakos
tanár, mk. vezető



SCHLITZER MÁRIA
matematika-fizika szakos
tanár



SOMKUTI EDE
testnevelés szakos tanár
szaktanácsadó



SZIJJÁRTÓ GYÖRGYNÉ
adminisztrátor



SZÜCS ERZSÉBET
magyar-történelem szakos
tanár



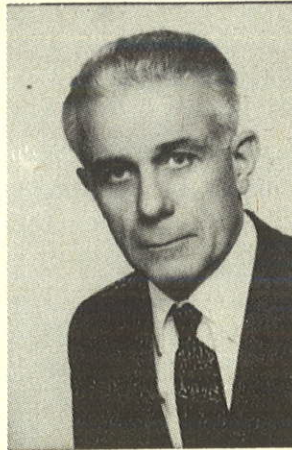
TIHANYI JÓZSEFNÉ
laboráns



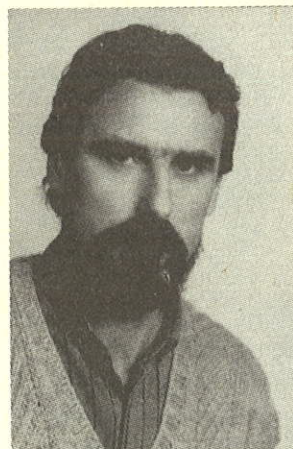
VARGA GYULÁNÉ
könyvelő



VARGA JUDIT
matematika-fizika szakos
tanár



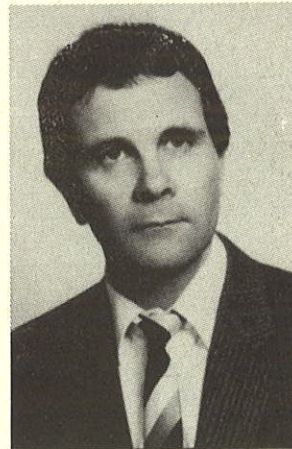
TÓTH JÁNOS
történelem-földrajz szakos
tanár



VÖRÖS JÓZSEF
fizika-matematika szakos
tanár, mk. vezető



dr. ZÁGONY RUDOLFNÉ
iskolaittár



ZEILER SIMON
biológia-földrajz szakos
tanár

KITÜNTETETT NEVELŐINK

Balogh Tiborné
Bazsóné Dégi Ibolya
Dr. Czirják Józsefné
Egyedi Jánosné
Gáspár Gábor

Káli István

Keszthelyi Gyula
Kézdi Éva
Kovács László

Muráth Ferenc

Nagy Józsefné

Pál József

Papné Hideg Ilona
Pelle Olivérné
Pfléger Ferenc
Szabad József
Sárváriné Lóky Gyöngyi

Somkuti Ede

Oktatásügy Kiváló Dolgozója
Miniszteri Dicséret
Miniszteri Dicséret
Oktatásügy Kiváló Dolgozója
Miniszteri Dicséret
Kiváló Munkáért
Testnevelés és Sport Kiváló Dolgozója
Kiváló Munkáért
Sport Érdemérem
Testnevelés és Sport Érdemes Dolgozója
Miniszteri Dicséret
„Közbiztonságért” érem
A Térképészet Kiváló Dolgozója
A Bajai Állami Gazdaság Kiváló Dolgozója
KISZ KB Dicsérő Oklevél
Kiváló Munkáért
Kiváló Úttörővezető
Népi Iparművész cím
Dicsérő Oklevél – KISZ KB
Szocialista Kultúráért
Oktatásügy Kiváló Dolgozója
Kiváló Munkáért
Szakminisztériumi Vezérigazgatói Elismerés
Szakminisztériumi Vezérigazgatói Dicséret
Aranykoszorús KISZ-jelvény
Miniszteri Dicséret
Miniszteri Dicséret
Kiváló Társadalmi Munkás
KISZ KB Dicsérő Oklevél
Kiváló Munkáért
Úttörőkért Emlékplakett
Miniszteri Dicséret
Kiváló Úttörővezető
A Testnevelés és Sport Kiváló Dolgozója
10 év az úttörősportért emlékérem
A Bajai Mezőgazdasági Kombinát
Kiváló Dolgozója
Haza Szolgálatáért Érdemérem Ezüst Fokozata
A Magyar Népköztársaság Minisztertanácsa
Sportérdemérem Bronz Fokozata
Elismerő Oklevél a Honvédelmi
Minisztérium Politikai Főcsoport-Főnökétől

Dr. Szakály Sándorné

Szentirányi Józsefné

Tóth János
Vörös József
Zeiler Simon

Honvédelmi Érdemérem
Kiváló Munkáért – két alkalommal
KISZ Aranykoszorús Érdemérem
KISZ Aranykoszorús Érdemérem
Kiváló Egészségügyi Nevelő
Vöröskeresztes Munkáért Ezüst Fokozat
Térképészet Kiváló Dolgozója
Oktatásügy Kiváló Dolgozója
Munkás Paraszt Hatalomért
Oktatásügy Kiváló Dolgozója
Miniszteri Dicséret
Miniszteri Dicséret

VOLT KOLLÉGÁK LEVELEIBŐL.....

Az iskola 25 éves történetében természetesen vannak olyanok, akiket máshova szólított az élet tőlünk. Úgy érezzük, nem szakadtak el a hozzánk kötődő szálak. Tudunk róluk, tartjuk a kapcsolatot. Az évkönyv gondolatának megszületésekor rögtön tudtuk, hogy helyük van e dokumentumban. Levelünkre, amellyel megkerestük őket, ilyen válaszokat kaptunk:

Az alapítók közül:

„Mikor bementünk az új iskolába, – ahol még padok sem voltak, – és álltunk az üres teremben, – és cseppet sem voltunk elkeseredve, – ez számomra van olyan szép emlék, – mintha egy jól berendezett iskola várt volna ...keményen küzdöttünk azért, hogy munkával, becsülettel jó hírnevet szerezzünk az iskolának.”

dr. TAKÁTS ÁGOSTONNÉ
matematika-fizika
tanár

Egy levél, amiből semmit nem tudtunk kihagyni:

„Kedves Micu! Ismerős és Ismeretlen Kollégák!

1965–1970-ig tanítottam Nálátok. Iskolánk nem volt irigylésre méltó helyzetben a neves, nagy hagyományú, régebbi intézmények mellett. Magam is kezdőként, némi szorongással léptem be a GIMNÁZIUM kapuján.

Minden testületnek, osztálynak hangulata, légköre van. Ezt valahogy azonnal megérzi az ember, megérzi, hogy hova lépett be, milyen emberek veszik körül. Az értelem tudatosítása csak később, jóval később következik.

Emlékszem, abban a szívesen befogadó, baráti légkörben kezdeti természetes szorongásaim napok alatt eltűntek. Igazgatónőnk a bemutatkozáskor didáknak nézett, igaz, én is kellemesen meglepődtem, hogy ő lesz a főnököm.

Az első kép, amely a tanáriba léptemkor fogadott:

Takács tanár úr szalmakalapban járkal föl s alá, valami anekdotát mesél nevetve, hozzám lép, kezet nyújt barátságosan.

A közeli asztal mellől Czirfusz János érdeklődő, komoly tekintete fordul felém. A testületben hamar barátokra leltem. Jól esett mindenki segítése és érezni, átélni azt a légkört, amely ezt lehetővé tette.

Most is emlékszem a hosszú beszélgetésekre, vitákra és örömökre és a bosszankodásokra is, az időnként sikertelennek látszó, de legtöbbször eredményt hozó közös erőfeszítéseinkre. Mindannyian valami jobbat, többet akartunk. És mindenekelőtt bizonyítani: mi sem vagyunk alábbvalóak más iskoláknál. Erre a bizonyításra – hiszem –, hogy nincs szükségetek már. Mindez a múlté. A tények, eredmények indokolják munkátokat.

Hálás vagyok a sorsnak, hogy kezdő éveitekben én is ott dolgozhattam Veletek, hogy barátotokká, munkatársatokká fogadtatok.

Emlékszem az első órám első perceire.
A kíváncsi vagy közömbös, rokonszenvező vagy csalódott szemekbe nézve rögtön az az érzésem támadt, nem is olyan könnyű tanárnak lenni...
Öt év alatt több tárgyat is tanítottam. Emlékezetes számomra az az év, amelyben éppen nem szaktárgyamat, a művészettörténetet tanítottam angolul, és a gyerekek is angolul feleltek. Ez a legtöbbet emlegetett közös élményünk, amelyre későbbi találkozásainkkor is mindig szót kerítettünk. A gyerekekkel kapcsolatban igazi és mély nosztalgiam osztályfőnökségem idejéből való.
Ott tanultam meg, hogy tanítani nem annyit tesz, mint ismeretet átadni és „behajtani”, hanem sokirányú érdeklődést felkelteni az ember és a világ iránt.
Cserébe sok szeretetet kaptam és máig is tartó ragaszkodást.
Gondolhat-e vissza másként, mint köszönettel, szeretettel és hálával arra az iskolájára a tanár, amelyben mindezekből részt kapott?!

(1970 óta a Janus Pannonius Tudományegyetem közgazdasági karán tanítok angol és német nyelvet.)

További munkáimhoz sok sikert, egymás iránti toleranciát és jó egészséget kívánok a régi szeretettel.”

dr. ZÁGONY RUDOLF
egyetemi adjunktus
tanszékvezető

Részletek:

„A több profilú iskolában gyors helyzetelemzésre és alkalmazkodásra volt szükség ahhoz, hogy mielőbb megismerjem az intézmény belső életét. A régebbiről ismerős, valamint a számomra új kollégák segítőkészsége, derűs barátsága sokat segített a beilleszkedés nehézségeinek feloldásában.

A visszaemlékezésben is köszönet illeti Öket ezért a gesztusért. Visszapillantásom egyben számvetés is. Mit is jelentett számomra a Komarovban tanítani? Mindenképp hivatástudatot és felelősséget. Itt, ebben az iskolában ismertem meg a középiskolás korosztály rendkívül színes, érdekes életfelfogását, magatartását és gondolkodását. Tapasztalataim megerősítettek abban a hitemben, hogy sok az értékes, többet, jobbat akaró fiatal. Természetesen hamis nosztalgiát jelentene, ha csak felhőtlen képeket idéznék a múltból. A tanár, az osztályfőnök számára váratlan, embert próbáló szituációk is adódnak, amikor helyesen kell döntenie a tanítvány, az iskola és önmaga érdekében. A helyes, egységes értékrend kialakításában sokat jelent a jó tantestületi kollektíva. Felidéződnek a tantestületi értekezletek és az osztályozó konferenciák. A Komarovban a diák mindig a gondolkodás és a tettek középpontjában állt. Ezt a pedagógiai alapvetést ma is nagyra értékelem. A tartalmas, értékes fiatalokat így önálló, szabad egyéniségekké sikerült formálnunk, akik ma már felnőttként, az élet különböző területein bizonyítják be helytállásukat. A megadott lehetőségekkel azonban a diákok különbözőképpen tudtak élni. Voltak, akik félreértelmezték a szabadabb légkört, a diákcentrikus elveket. A pedagógus számára

azonban az is sikerélmény, ha velük később találkozva, megfontolt felnőttként vonták le az elmulasztott lehetőségek nagy tanulságait.

Tandri munkám mellett másik szakterületem, a közművelődés kiegészítő lehetőségeit is kerestem a Komarovban. Az iskolavezetéstől mindig inspirációt és feladatokat, szabad tevékenységi teret kaptam ehhez a munkához. Emlékezetesek maradtak az iskola irodalmi színpadával megvalósított sikeres produkciók, amelyeknek sorában csúcsteljesítménynek számítható a helikoni bemutatókon kapott arany oklevél. Komoly és tréfás műsorok, ünnepélyes iskolai rendezvények és zöldnapi bohózatok egy-egy megszeretett közösség emlékképét idézik fel bennem. A tanórán kívüli közösségi élet sokszínű kibontakoztatását jelentette számomra a KISZ tanácsadó tanár és a KISZ patronáló tanár feladatainak ellátása. A Komarovból sokan kerültek ki közéleti szereplésre és vezetésre alkalmas fiatalok. A tandri kollektíva nevelő szándékával mindig segítette ezeknek a készségeknek a kibontakoztatását.”

dr. VÉGH JÓZSEFNÉ
Baranya Megyei Tanács VB.
közművelődési csoportvezető

„Hosszú évek teltek el a hőskor közös küzdelmei óta, mégis szeretettel emlékszem ottlétemre, családi közösségünkre, kis és nagy ünnepségeink meghitt perceire éppúgy, mint a vívódásaimra és a mindennapok sok-sok munkájára. Hálásan gondolok a tapasztalt régi kollégák segítőkészségére, a fiatalabbak irántam tanúsított bizalmára, a tartalmas KISZ munkára, osztály és iskolai rendezvényre, a változatos szakköri életre, kiállításainkra, ragyogó kirándulásainkra bel- és külföldön, a társadalmi munkára – a szentlőrinci paprikázástól a bajai szilvaszedésig –, a szaktantermek létesítésére, első osztályom első karácsonyának meghitt, szeretetteljes hangulatára, gyermekeink számára rendezett kedves Mikulás ünnepségekre, a tandri tornaórák és az utána következő fagyik és dumcsik légkörére, a zöld napok vidámságára és a lelkes mérkőzéseinkre, az iskolai konyha finom főztjére, a szinte felsorolhatatlan sok jó és rossz élményre, melyek így vagy úgy segítettek életutamon.”

dr. SZÁRAZ ERZSÉBET
egyetemi adjunktus

„Nagy szeretettel gondolok vissza Rátok, az ott eltöltött időre. Sokszor hozom példának fel – mostani munkahelyemen – azokat a módszereket, ahogy mi egyes dolgokat megoldottunk.

....Türelmet és kötelességet tanultam Tőletek.

Emlékeimben a legszebb sikereim elérése is Hozzátok köt. Az egyetem elvégzése, tudásban való gyarapodásom is a Ti segítségetekkel valósulhatott meg.”

dr. NÉMETHNÉ CZAKÓ ZSUZSANNA
földrajz-rajz
tanár

„.... egy évvel az újmecsekáljai gimnázium megalakulása után Szokolszky Oszkár, az akkori igazgató hívott, hogy jöjjenek át ide, s én megragadtam az alkalmat, hogy közel kerülhessek a lakásunkhoz. Tulajdonképpen azóta érzem magam itthon Pécsen és ezen belül szűkebb környezetünkben, az Uránvárosban, mióta a Komarovba kerültem.

Az első perctől kezdve megfogott az a közvetlen baráti, sőt családias légkör, amely az akkor még kis létszámú tantestületben uralkodott. Tudtuk, hogy a semmiből kell felküzdenünk magunkat, megalapoznunk az iskola jó hírét, és ezt mindnyájan személyes ügyünknek tekintettük. Tudomásul vettük, hogy a város régi neves iskolái elszívják a legtehetségesebb gyerekeket, de mi szeretettel vállaltuk azokat, akik hozzánk jöttek, és igyekeztünk nekik a legtöbbet nyújtani, minden bennük rejlő képességet kifejleszteni. Szerveztünk korrepetációsokat, előkészítő tanfolyamokat, és minden pozitívumot jutalmaztunk. Nálunk nemcsak a kitűnő tanulók kaptak jutalmat, hanem azok is, akik más téren voltak példamutatók: szorgalomban, közösségi munkában, kézimunkában, zenében, sportban, stb. És a gyerekek ezt megérezték, általában szerették az iskolát.

....Közben eltelt 24 év, s most, bár formálisan nem vagyok az iskola alapító tagja, egy kicsit mégis annak érzem magam. Sajnos, azóta sokan eltávoztak közülünk olyanok, akikkel együtt éltük át a „hőskort”, s akik még a 10 éves évfordulón itt voltak.

....De az iskola megmaradt, és ma sem feledkezik meg a régekről, mindig megkapjuk a meghívót a hagyományos Komarov karácsonyra, pedagógus napokra, stb. Szívesen jövök vissza, és ha szükség van rám, szívesen jövök segíteni is, amíg győzöm egészséggel.”

dr. BUVÁRI ANDRÁS
matematika-fizika
tanár

„Öregfiú létemre kicsit meghatódtam a hozzám intézett sorok olvasása közben, hogy gondoltak rám.

Felidéződtek azok a kellemes és kedves évek, amit az iskola falai közt töltöttem. A 40 éves munkaviszonyom alatt (1987. február 26-ától volt meg) a leghosszabb ideig voltam a Komarovban....

.... az iskola Nevelőivel, mint a kollégákkal jó, meghitt, baráti viszonyom volt. A volt tanítványok megbecsülését pedig abban látom, hogy sokszor meghívnak értekezési találkozójukra. Igyekeztem nem csak szellemi, de fizikai munkámmal is hasznosítani magam, s remélem kezem munkája még megtalálható a volt iskolámban.”

LADÁNYI LÁSZLÓ
technika tanár

„Köszönöm a kedves sorokat, melyekkel megkerestek, mint a Komarov-ban dolgozó egykori tanárt. Úgy érzem, hogy ebből a figyelmességből az akkori munkában eltöltött időszak kellemes emléke tér vissza.

Az iskola tanárait, különösen a fizikusokat már korábban is ismertem és szakfelügyelői megbízatásom után az első utam ide vezetett. Kellemes meglepetéssel (vagy talán természetességgel) vettem tudomásul, hogy a fizikus kollégák (Dr. Buvári Anrásné, Kiss Jenő, Pelle Olivérné, Egyedi Jánosné) mennyire fogékonyak, s mennyire hatékonyan lehet velük együtt dolgozni.

....Felügyeleti munkám során megismertem Baranya megye és Pécs város (akkor még Pécs mj. város volt) középiskoláinak nevelőtestületeit. A Komarov tantestületében megnyilatkozó kölcsönös szimpátia alapján úgy döntöttem, hogy kérem áthelyezésemet ehhez az iskolához. Az iskolavezetés ezt örömmel elfogadta, így az 1971/72-es tanévet a Komarovban kezdtem.

Várakozásom beigazolódott, az iskolavezetéssel és a kollégákkal együtt, – úgy vélem – hatékonyan tudunk dolgozni a nevelő-oktató munkában. Ezen együttműködés eredményeként az 1971/72-es tanévben a Baranya megyei (Pécs is beleértve) Budó fizika versenyen az iskola diákjaiból álló 4 fős csapat 3. helyezést ért el. Ez volt az akkor pár éves iskola első kimagasló eredménye fizikából, amelyet továbbiak követtek, figyelembe véve az OKTV versenyeket is.

Visszagondolva az ott eltöltött néhány évre a fizika tanítás örömein, gondján túl szívesen emlékszem az ott dolgozó kollektívára, akik figyelmességükkel, alkotó pedagógiai tevékenységükkel nagyban segítettek egyéni munkámban.”

dr. SAS GÁBOR
igazgató
Zrinyi Miklós Szakközépiskola

A fiatalok:

„A Komarov Gimnáziumban töltött évek (1976–1981) fontos szerepet játszottak életemben. Ez az iskola volt első munkahelyem. Szerencsés voltam, mert egy segítőkész, kellemes tanári közösségbe kerültem. Az iskolavezetés, az idegennyelvi munkaközösség és a kollégák mindent megtettek a kezdő tanárok felkarolásáért. Így könnyű volt a beilleszkedés. Szakmailag igen jól felkészült, lelkiismeretes tanárokkal dolgozhattam együtt. Meglepető volt számomra az, hogy mennyire jó itt a tanár-diák kapcsolat, mennyire fiatalos, humánus szellem uralkodik az iskolában.”

HALMOS ÉVA
angol-országi tanár

„A Komarov nekem a pályakezdés éveit jelentette.

1975 márciusában, mint közvetlenül végzés előtt álló egyetemi hallgató kerültem az iskolába. Ami mindjárt az elején meglepett és nagyon jólesett, az a tantestületben uralkodó közvetlen, meleg, családias, légkör volt.

....Sohasem felejttem el az első közös tantestületi karácsonyestet, aminek olyan hangulata volt, hogy szinte csodálkoztam; ilyen is lehet egy munkahelyen.

Ami a tanítást illeti: Elsőként többek között egy postás szakközépiskolai osztályt tanítottam. Bár nehezen értették meg a matematikát, nagyon igyekeztek. Alig néhány évvel voltam náluk idősebb, szinte baráti alapon kezeltem Őket, s ezzel soha nem éltek vissza. Nagy részben nekik köszönhettem, hogy pár hónap tanítás után úgy éreztem: **szeretek tanítani, megtaláltam a pályát**, amin szívesen fogok dolgozni. Később is mindig szívesen tanítottam postás osztályokat.

Nagy szeretettel emlékszem vissza 1981-ben induló saját osztályomra és Muráth Feri 1981-ben végző osztályára. Gyakran találkozom mostanában ezeknek az osztályoknak volt tanulóival. Néhányan az enyémmel hasonló korú kisbábát tolnak a babakocsiban. Ilyenkor, ha velük beszélgetek, teljesen elfelejtjük, hogy valamikor tanár – diák kapcsolatban voltunk. Jó barátok, „egyenrangú anyák” vagyunk.

....Most jelent meg második könyvem: középiskolai szakköri füzet, melynek címe: Topológiai és gráfelméleti érdekességek.

Változatlanul zenélek, énekelek a Mecsek kórusban, az Ifjúsági Ház vonószekarának koncertmestere vagyok, bár ezeket a tevékenységeket most rövid időre szüneteltetem a kisbaba miatt.”

TILLAI ANIKÓ
matematika-fizika tanár

„Tizenkét év! Ennyi volt.

A Komarovban lettem azzá, ami vagyok, a Komarovban lettem tanár! Ezen idő alatt sok szép feladatom volt. Osztályfőnökségek. Majdnem három földmérő osztályt vittem ki. Az utolsó osztályom most negyedik. Sokszor visszahívnak különböző rendezvényeikre.

....Szívesen emlékszem a kollégákra! Barátaim maradtak ott. Velük – távozásom után is – tartom a kapcsolatot.

Vallom, hogy az embernek bizonyos időközönként meg kell újítania önmagát. Ehhez kellenek új feladatok, új környezet.

Ezért távoztam tizenkét év után!”

SZENTES JÁNOS
matematika-fizika tanár

Egy kedves „szakközepes” óraadó tanárunk:

.....Visszatekintve a huszonegy év előtti indulásra csupa szép és kellemes emlék jut eszembe, még ma is szerencsésnek érzem magam, hogy részt vállalhattam az újtípusú szakoktatási forma létrehozásának munkájából. Pedig nem volt könnyű feladat. Teljesen új kitaposatlan ösvényen járva kellett bizonyítanunk azt a ma már mindenki által elfogadott tényt, hogy a szakközépiskolai forma sikeresen oldja majd meg a földmérési szakembergárda derek hadának utánpótlását és a továbbtanulók számára is megfelelő alapozást ad.

A nehézségek más forrása, – mai kifejezéssel élve – a tárgyi feltételek hiányossága volt. Az első évfolyamnak például a tanulmányi idő négy évének alig kis részében tudunk tankönyvet adni a kezébe, akkor is csak elősokszorosított, ábrák nélküli példányokat. A többi időt gyors házi jegyzetek stencillel sokszorosított példányaival (hála a Pécsi Geodéziai és Térképészeti Vállalat vezetősége toleranciájának) és a gyerekekkel való jegyzeteltetéssel hidaltuk át. Be kell vallanom, hogy a nagyobb energiaigény ellenére ennek azért voltak előnyös oldalai is, hiszen így az oktatónak módja nyílt egy kicsit a saját feldolgozására szabni a tanterv által követelt tananyagot, amit természetesen nagyobb meggyőződéssel tudott továbbadni, mint a más által merevebbre szabottat.

....És ilyen feltételek mellett sikerült a tantervben előírtnál bővebb anyagot megtanítani és megkivánni a tanulóktól, négy egész három tizedes földméréstan érettségi átlagot elérni, és olyan osztályt kibocsátani az iskolából, melynek több mint a fele felvételt nyert felsőoktatási intézményekben. És ezek az adatok nem csak az első, de a további éveket is jellemezték.

Mi volt a mérleg másik serpenyőjében, hogy ilyen mértékben ellensúlyozta a hiányosságokat és megengedte az eredményeket. Ha egy mondattal kellene válaszolnom, azt mondanám, hogy a mostoha tárgyi körülményekkel szemben nagyon kedvező személyi feltételek álltak. És itt elsősorban az iskola vezetőinek és oktatógárdájának a szerepét kell kiemelnem. Hamar kiderült, milyen jól választott a szakmai főhatóságunk, amikor ezt az iskolát választotta Pécsre a földmérési szakközépiskola elhelyezésére, mert itt nem csak befogadták, de igazi otthont, olyan környezetet nyújtottak a számára, melyben minden jóindulatú törekvés és munka bőven kamatozhatott. Bennünket külső oktatókat és gyakorlatvezetőket az iskola vezetősége szívélyesen fogadott, folytonos jóindulatú figyelemmel kísérte munkánk minden lépését, jó partnere volt újtípusú törekvésünknek, segítette beilleszkedésünket az iskola közösségébe. A matematika és fizika tanárok – ha kellett a tananyag átcsoportosításával is – igyekeztek minél jobban megalapozni a földméréstan anyagát, és az egész tanári kar tapintatosan segített átjutni azokon a buktatókon, melyeken pedagógiai, didaktikai téren való járatlanságunk folytán nélkülük megakadtunk volna.”

NAGY PÁL JENŐNÉ
földmérő mérnök

AVE KOMAROV!

A nyugdíjas is álmodik
az iskoláról, néha — néha;
a folyosóról zsvaj hangzik,
s mintha rá várna tábla, kréta...

A nyugdíjas is álmodik,
de kit feleltet — a diákja —
messze repült, s a gyermekét
hozza maholnap iskolába....

A nyugdíjas is álmodik;
beszélgetésre várják tán oda;
hol helye volt sok évekig:
odafenn a tanárba.

Mi nyugdíjasok álmodunk;
s úgy érezzük, haza jövünk,
mert iskola, osztály, diákok...
nekünk ez volt az életünk....!

Máté Magdolna
magyar-történelem és postás szakos
tanár

A TANULÓK NÉVSORA A JUBILEUM ÉVÉBEN

POSTAFORGALMI SZAKKÖZÉPISKOLA

I. A

Osztályfőnök: Dr. Antal Borbála

Balogh Ivett
Bék Krisztián
Biró Ágnes
Cserni Csilla
Dani Gabriella
Dragovics Dóra
Gálos Judit
Gáti Enikő
Grisnik Ágnes
Gyimesi Szilvia
Győre Beatrix
Gyuricza Csaba
Horváth Mónika
Horváth Rita
Imre Rita
Kalmár Zsuzsanna
Kasza Tünde
Katona Péter
Kavas Tünde

Kohn Zita
Kovács Ágnes
Kresz Ildikó
Lászlai Kamilla
Mérei Darinka
Nagy Erika
Nagy Krisztina
Ócs Szilvia
Péter Ildikó
Polgár Klára
Poór Tünde
Sasvári Leticia
Schneider Mónika
Schmidt Timea
Sümegi Szilvia
Szijártó Andrea
Török Andrea
Varga Valéria
Vén Mónika

FÖLDMÉRŐ SZAKKÖZÉPISKOLA

I. B

Osztályfőnök: Heilmann János

Agócs Róbert
Ács Eszter
Balog-Farkas András
Barabás Andrea
Bátai Sándor
Bede Gábor
Besenyei Zoltán
Bodó János
Dancsó Zsolt
Dorn Mónika
Farkas Attila
Galambos Andrea
Gombár Zsuzsanna
Hermann Mónika
Hosszú Gréta
Józsa János
Katy Rita
Koronics András
Kovács Rudolf

Krausz Beatrix
Magyar Kinga
Mező Györgyi
Moldván László
Molnár Gábor
Mózes Hajnalka
Pap Gábor
Páldy Balázs
Piros László
Radnai Zoltán
Soós Natália
Szabó Tünde
Szamosi Szilvia
Szerdahelyi Csaba
Tardik Nóra
Vadász Veronika
Walli Judit

GIMNÁZIUMI OSZTÁLY

I. C

Osztályfőnök: Metz Éva

Aknai Péter
Bálint Edit
Benács Ibolya
Berkovics Lilla
Gara Levente
Gáspár Stefánia
Herczeg Rita
Herendi Kinga
Hoffman Ede
Holub Zsuzsanna
Kertész Gábor
Király Krisztina
Kovács Boglárka
Láng Tímea
Molitor Anita
Molnár Anett
Németh Erika

Novákovics Noémi
Ömböli Mónika
Paár Zsuzsanna
Póttendi Erzsébet
Schiszler János
Simon Zsuzsanna
Solti Péter
Szekeres Ildikó
Széman Szilvia
Tobak Katalin
Tóth Anetta
Várdai Lília
Vincze Vanda
Vörös Marianna
Zadravecz Andrea
Zilahy Kriszta

GIMNÁZIUMI OSZTÁLY

I. D

Osztályfőnök: Maul Borbála

Bank Szilvia
Bátor Mónika
Csongor Zsanett
Csordás Miklós
Csuka Géza
Dankó Mónika
Fischer Krisztina
Heinrich Szilvia
Heizler Péter
Kapus Gábor
Kardics Ágnes
Keresztes Ágnes
Kész Roland
Kisbáró Edina
Kőszegi Orsolya
Krehó Edit
Leidecker Lejla
Ludas Beatrix

Mernyó Rita
Nagy Gabriella
Orosdy Orsolya
Osztrogonácz Erika
Pál József
Schiffer Erika
Sellei Katalin
Somogyi Botond
Soó Krisztina
Szczaurski Péter
Szilágyi Zsolt
Takács Gábor
Tárnok Zsuzsanna
Tóth Zoltán
Varga Rita
Várda Friderika
Vecsernyés Anikó

TESTNEVELÉSI SPECIÁLIS OSZTÁLY

I. E

Osztályfőnök: Koncz Károly

Bagyari Katalin
Bakonyi Ferenc
Balogh János
Bors Balázs
Csizmadia Zoltán
Farkas Diana
Fáy Krisztina
Fehér Emőke
Fehér Ildikó
Gáspár Gábor
Huszár Angéla
Iványi István
Karádi Tünde
Kollár Zsolt
Koncsecskó Margit
Kovács Ágnes

László Gábor
Látkóczy Andrea
Lengvári Anett
Marosi Zoltán
Mentzel Tamás
Oberitter Róbert
Palotás Brigitta
Parragi Gabriella
Pátkó Norbert
Reiger Marianna
Székelyhidi Edina
Szombati Anita
Tallósi Zoltán
Turi Szabolcs
Trapp Gábor
Vierti Nóra

POSTAFORGALMI SZAKKÖZÉPISKOLA

II. A

Osztályfőnök: Pál Józsefné

Balatoni Tünde
Balázs Ildikó
Belvárácz András
Bencze Judit
Botyánszki Ildikó
Brozovics Katalin
Buzási Anikó
Csürös Mónika
Deli Ágnes
Farkas Annamária
Gubicza Gabriella
Havasdi Ilona
Hock Henriette
Hopp Henrietta
Jánosy Éva
Káta Nóra
Kepl Blanka
Kiss József
Kiss Zita

Kis Tóth Zsófia
Kozma Gabriella
Küszter Zsuzsanna
Molnár Tamara
Neubauer Judit
Ördög Andrea
Putics Ildikó
Rabb Bernadett
Szabó Tünde
Szekeres Szilvia
Szél Bernadett
Tárnai Gabriella
Tóth Andrea
Tóth Bernadett
Tóth Noémi
Újvári Gabriella
Vörös Tünde
Weibl Mónika
Zavagyil Ildikó

FÖLDMÉRŐ SZAKKÖZÉPISKOLA

II. B

Osztályfőnök: Káli István

Barabás Zoltán
Bayer Beáta
Bódis Éva
Csíkos Norbert
Csonka Anita
Csutor Nikolett
Ferencz Éva
Franczen Roland
Fróna Róbert
Gera István
Gicz Zsolt
Gitta Barnabás
Gungl György
Horváth Gábor
Horváth Valéria
Illés Zoltán

Karsa Oszkár
Kengyel Károly
Keresztes Andrea
Kindlein Renáta
László Katalin
Márfai Róbert
Mester Gábor
Rába Zoltán
Rémes Tibor
Rostás Richárd
Sárközi Erika
Till Bálint
Tóth László
Trischler Tamás
Varga Beatrix
Vincze Attila

GIMNÁZIUMI OSZTÁLY

II. C

Osztályfőnök: Vörös József

Balogh Gabriella
Bencze Ilona
Borbás Mónika
Buczkó Lehel
Elek Ágnes
Farkas Attila
Fehér Tünde
Gyéresi Gyula
Hauser Tamás
Hirth Beáta
Horváth Róbert
Juhász Mónika

Koch Zoltán
Kopeckzy Eszter
Lévai Gabriella
Molnár Ágnes
Pfléger Zoltán
Pocskai Dalma
Szabó Kinga
Szabó Livia
Szabó Zoltán
Szilágyi Judit
Vácsi Zsuzsanna
Vukics Szilárd

GIMNÁZIUMI OSZTÁLY

II. D

Osztályfőnök: Bazsóné Dégi Ibolya

Auth Eszter
Bodó Eszter
Boros Tamás
Csányi Csaba
Deixler Andrea
Éder Anita
Fazekas Zsuzsanna
Fröhlich András
Garai Gabriella
Heinrich Gertrúd
Heller Ildikó
Hilcz Erika
Horváth Márta
Jobb Anita
Kovács Mónika
László Anikó

Molnár Krisztina
Novográdecz Ágnes
Pap Előd
Radnai Zsolt
Ronczyk Mónika
Sági Rita
Schmidt Erika
Solti Eszter
Sulyok Zsolt
Szabó Eszter
Szabó Enikő
Székely Máté
Tancsik Beáta
Tóth Andrea
Tóth Csaba
Török Viktória

TESTNEVELÉSI SPECIÁLIS OSZTÁLY

II. E

Osztályfőnök: Keszthelyi Gyula

Bimbó Ágnes
Fischer Eszter
Harka Szabolcs
Hock Andrea
Kész Janka
Kis Gergely
Kővári Beáta
Kővári Zoltán
Kulcsár Tünde
Lacovics Valéria
Lengvári Réka
Lőrinc Antal
Mang László
Máté József

Nagy Katalin
Perlaki Mónika
Plisz Csaba
Povázsay László
Priol György
Reith Róbert
Solymos Roland
Stibi Anita
Szabó Éva
Szabolcs Gábor
Szalontai Eszter
Tapasztó Gergely
Ujpál Géza

POSTAFORGALMI SZAKKÖZÉPISKOLA

III. A

Osztályfőnök: Pál József

Balog Ágnes
Bauer Míra
Benkő Judit
Enyezd Eszter
Gregus Andrea
Hegedűs Ibolya
Hideg Zsolt
Hikli Krisztina
Horváth Anikó
Horváth Zsófia
Hrisztov Balkov Éva
Juhász Györgyi
Kiss Eszter
Kiss Krisztina
Kiss Tünde

Lipcsik Zoltán
Melczer Mercédes
Németh Erika
Németh Zsolt
Pankász Viktor
Pálfi Vera
Petrohán Tímea
Pöttendi Csilla
Putics Judit
Somogyi Anikó
Schmidt Gabriella
Speizer Anita
Szijártó Gabriella
Varga Leticia
Volcsányi Judit

FÖLDMÉRŐ SZAKKÖZÉPISKOLA

III. B

Osztályfőnök: Hajdinák Miklós

Bazsánt Ottó
Bán Attila
Becker István
Béres Bernadett
Bodrog Gergely
Buczku Csaba
Czár Gábor
Csutor Charlotte
Fogt János
Forgó Zoltán
Fullér Ferenc
Gyimesi Mónika
Gyórfy Csaba
Herbert Andrea
Izsó Árpád
Karakán Béla

Kovács Zsolt
Márton Lajos
Nemes Gábor
Péhl Gábor
Polgári Éva
Port Attila
Rabb József
Rácz Klaudia
Sipos Tamás
Somlai Judit
Sós Zoltán
Szekeres Zsolt
Tamás László
Ternóczky Zoltán
Vácsi Ildikó
Weisz Ildikó

GIMNÁZIUMI OSZTÁLY

III. C

Osztályfőnök: Magasi András

Balog Edina
Baumann Norbert
Bencsik Andrea
Csorbics Judit
Deli Mária
Dubla Péter
Elter Mercedes
Encs Ilona
Gyulai Kincső
Illés Anita
Jandó Ágnes
Jávorn Márta
Kőszegi Andrea
Madaras Tünde

Máy Gabriella
Oberhauser Péter
Radó Beáta
Scholcz Csilla
Spierig László
Szalay Szilvia
Szendelbacher Ervin
Szobi Judit
Takács Rita
Talló Zsolt
Tischler Szilvia
Urbán Diána
Várnagy Csanád

GIMNÁZIUMI OSZTÁLY

III. D

Osztályfőnök: Pelle Olivérné

Berlován Kinga
Boros Virág
Cselkó Kálmán
Dózsa Csilla
Gombos Brigitta
Gulyás Ibolya
Gyenge Gábor
Hilgert Tünde
Kardos Gabriella
Katics Andrea
Kész Péter
Láng Anita
Láng István
Lutz Zsuzsanna
Meizer Györgyi Andrea
Mihálovics Andrea

Móro Csilla
Nagy Barnabás
Nagy Orsolya
Nyári Zsuzsanna
Pallós Petronella
Rémes Sarolta
Szabó Piroska
Szarka Amália
Székely Ildikó
Tóth Ildikó
Tóth János
Tóth Sándor
Török Gabriella
Treitz Edit
Vallyon József
Weisz Gabriella

TESTNEVELÉSI SPECIÁLIS OSZTÁLY

III. E

Osztályfőnök: Bebesi Károlyné

Bódog Tamás	Lőry Zoltán
Braxatoris Éva	Lukács Tamás
Czehmann Anikó	Murai Zoltán
Czving Andrea	Paizs Zsolt
Csiga Zsolt	Papp Zsuzsanna
Dér Andrea	Polgár Tímea
Hali Zsolt	Rott Ferenc
Irimi Gabriella	Szabó Anita
Kellner Róbert	Szabó Zsolt
Keresztes Beatrix	Szitkay Katalin
Kertész Tamás	Szűcs Yvette
Kővári Andrea	Tóth Edina
Laskay Szilvia	Török Ágnes
Lendvai Katalin	Unti Zsolt
Lenner Róbert	Vincze Károly

POSTAFORGALMI SZAKKÖZÉPISKOLA

IV. A

Osztályfőnök: Papné Hideg Ilona

Almási Gábor	Lovász Éva
Bőhm Tünde	Matusa Andrea
Fauszt Renáta	Meitert Éva
Fáth Mária	Müller Andrea
Fischer Szilvia	Pucsi Éva
Garai Gábor	Reinhardt Anita
Gyöngyösi Gábor	Sáska Judit
Hucker Éva	Szépe Ágota
Iván Nóra	Szűcs Andrea
Katona Ágnes	Újvári Edit
Kerék Valéria	Vető Judit
Kovács Hedvig	Vidák Éva
Krémer Mariann	Weinreich László
Kundeán Ibolya	Zilinszki Zsuzsanna

FÖLDMÉRŐ SZAKKÖZÉPISKOLA

IV. B

Osztályfőnök: Kovács László

Bósz Róbert	Lehmann Linda
Dobos Dezső	Lovász György
Dobos Szabolcs	Mester Gyula
Dorozsmai Gábor	Nagy Csaba
Dréher Róbert	Nagy Zsolt
Fogas Attila	Oszvald Marietta
Hangya Péter	Pölöskei István
Heller Anita	Ragályi Csilla
Jéger Ibolya	Rostás János
Jobb Gábor	Schmidt Éva
Kerekes Kornél	Simon Dezső
Kilián Zsolt	Simon Ildikó
Kocka Ágnes	Sudár András
Kovács Antal	Szurdi Gábor
Kovácsévics István	Tatár Zoltán
Láng Zoltán	Zelefai Tamás

GIMNÁZIUMI OSZTÁLY

IV. C

Osztályfőnök: Meliorisz Béla

Berta Orsolya	Papp Zsuzsanna
Fehér Ágnes	Pásztor Ilona
Fehér Dóra	Pataki Veronika
Gombos Tünde	Perényi Krisztina
Gombos Zsófia	Proksza Gabriella
Homolai Zsófia	Rádi Richárd
Horváth Zsolt	Róth Gabriella
Kiss Erzsébet	Sashegyi Katalin
Koppány Ildikó	Somogyi Ildikó
Kovács Tünde	Szabó Noémi
Kurucz Éva	Szalai Éva Erzsébet
Magyar Viktória	Szentes Emese
Muráth Eszter	Ternyák Orsolya
Nyári Gábor	Tóth Ildikó
Ott Krisztina	Wellesz Andrea

GIMNÁZIUMI OSZTÁLY

IV. D

Osztályfőnök: Tóth János

Balogh Andrea
Bán Éva
Berta Krisztina
Daczó Tünde
Dévics Judit
Elter Dénes
Fuderer Anita
Horváth Zoltán
Iharosy Judit
Kása József
Kismándor Timea
Lakatos Gabriella
Markó Mónika

Meggyesi Beáta
Nagy Eszter
Nagy Mária
Nagy Timea
Papp Szilvia
Radnai Zoltán
Remeczky Zoltán
Rébay Judit
Sárosi János
Sikó Christian
Szalay Tamás
Szegedi Szilvia
Szemelyácz Andrea
Vranesics Gabriella

TESTNEVELÉSI SPECIÁLIS OSZTÁLY

IV. E

Osztályfőnök: Pfléger Ferenc

Ambach Gabriella
Binder Gabriella
Bite Attila
Csillag Dezső
Csordás Anikó
Dolmány Csilla
Fűrész Zoltán
Füzesi Gábor
Györpál Árpád
Hadnagy Attila
Kolai Irén
Koller Zoltán
Kordé Emese

Kozmann Judit
Kozsich Andrea
Lukács Mária
Magyar Ágnes
Mármárosi Magdolna
Matyi József
Priol Norbert
Rónaszéki Zsuzsanna
Tillai Katalin
Tóth Bernadette
Tóth Zita
Vojtek Andrea

ZÁRSZÓ

1983. június 3-án a Komarov Gimnázium tanári kara pedagógusnapi kirándulást tett az Ormánságban. Megkértek, hogy mint volt gyakorlati oktató kalauzoltam őket a múzeumban és a drávaiványi műemlék templomban. Szívesen vállaltam, hisz több mint tíz éven keresztül végeztem a tanulók egy részével a gyakorlati foglalkozásokat.

Bár már 8 éve nyugdíjban vagyok, de még sok jó ismerős és jó barát van közöttük, így elhatároztam, hogy a pedagógusnap alkalmából fel is köszöntöm őket, mégpedig a drávaiványi műemlék templomban. Így is történt és úgy vélem, hogy ez jól is esett talán mindannyiuknak.

Engedjék meg, hogy mély tisztelettel és őszinte igaz szeretettel köszöntsem a tisztelt tanári kart, nemcsak a kirándulásuk örömeire, hanem mivel pedagógusnapi is ez a kirándulásuk.

Tisztelt Tanári Kar, Kedves Barátaim!

Jogunk és kötelességünk ünnepelni. Sokszor úgy érzem, a társadalom, de még inkább a családokon belül több elismerést, megbecsülést és tiszteletet érdemelnének.

Talán még a pirosbetűs ünnepek sorában is el lehetne helyezni ezt a napot. Tanárok, nevelők! Ők azok, akik gyermekeink nevelésén, tanításán, emberré válásukon hosszú éveken át fáradoznak. Nevelőszülőknek is nevezhetnénk őket.

A szülőtől, az édesanyától megtanulják gyermekeink az „Édes anyanyelvet”, és ezt az édes anyanyelvet a tanárok, nevelők, Önök csiszolják, formálják tovább. Megtanítják a helyes betűvetésre, olvasásra, nevelik a jóra, a szépre, a hazaszeretetre, és nevelik munkára is. Önök a gyermekeink második szülei, nevelőszülők, mert attól fogva, hogy a gyermekeink az iskolába kerülnek, már ketten nevelik a gyermekeket, a szülők és a nevelők.

Mi felnőttek, szülők, nagyszülők jól tudjuk, mit jelent az, hogy nevelni, tanítani.

A tanítás nem mesterség, hanem felelős hivatás, amely áldozatos, odaadó, hivatást szerető munkát igényel.

Az iskola nemcsak ismeretnyújtó intézmény, hanem a jellemformálás műhelye is.

Ismerjük gyermekeink makacsságát, dacosságát és mindmegannyi vadhajtságát, amit ebben a korban már feltétlen nevelni, nyesegetni kell, és ebben adják meg az igazit a nevelők, a tanárok.

A tisztelet és nagyrabecsülés érzésével tekintünk Önökre, az Oktatókra, Nevelőkre, és szeretnék valami nagyon meleg hála-szót találni, amely mélyebben, szívesebben hangzana, de bárhogy is kutatom ezt a szót – nincs! Olyan szegény az emberi nyelv? A kérésre egész sor szavunk van; könyörgök, esdekelek, rimámkodok. A hálára csak egy, „Köszönöm”!

De ezt a szót őszintén mondom.

Köszönöm Önöknek azt a fáradhatatlan sok-sok munkát, energiát, melyet a társadalmi céljaink valóra váltásáért, a képzetesebb, műveltebb, világnézetben haladó, újabb és újabb ifjú generációk felneveléséért tettek.

Kívánom végezetül, hogy az igazi, a jó nevelői munka legszebb dicsérete azonban az legyen, hogy a tanítványaikból derék, dolgozó munkások, szakmájukat szerető iparosok, tanítók, tanárok, mérnökök kerüljenek ki, akik egyértelműen hitet tesznek amellett, hogy emberré-nevelésükben tanáraiknak, nevelőiknek letagadhatatlanul nagy érdemeik vannak, és térjenek is néha-néha vissza tanáraikhoz ezt kinyilvánítani.

A további munkájukhoz jó erőt, sok-sok munkakedvet és jó egészséget kívánok nagyon sok sikerrel az életben.

1983. június 3.

PÁPAI JENŐ
postahivatal-vezető, Sellye

EMLÉKEZÜNK

Iskolánknak az elmúlt 25 évben 117 tanára volt. Mindig megtesszük, de amikor 25 év tanári névsorát összeállítjuk, külön is emlékezünk azokra, akik hosszú időn át dolgoztak velünk, de a mai napot már nem érhették meg, a béke örök álmát alusszák.

Kegyelettel gondolunk Pálfai Ágostonnéra, Ilus nénire, az első szabás-varrás gyakorlatvezetőjére; Kis Horváth Jenő tanár úrra, a magyar és matematika tanárra, osztályfőnökre és igazgatóhelyettesre; Kardos Istvánnéra, Piroska nénire, a magyar-német szakos tanárra, a segítőkész igazgatóhelyettesre, Bornemisza Imre tanár úrra, bányamérnökre, a földmérő szaktárgyak kiváló oktatójára; Császár Lajos tanár úrra, a mindig jókedvű magyar-orosz szakos tanárra; dr. Czirfusz János tanár úrra, a nagyműveltségű magyar-latin-orosz szakos tanárra; Takács László tanár úrra, a kiváló kémia-biológia szakos tanárra; dr. Zsolt Zsigmond iskolaorvosra, Zsiga bácsira, az egészséges életmód kialakításáért rengeteget dolgozó nevelőre.

A TANTESTÜLET



MECSEKI ÉRCBÁNYÁSZATI VÁLLALAT

A vállalat jó kereseti lehetőséget és a bányász szakmában képzést, továbbképzést, illetve második szakma megszerzését biztosítja a munkát vállaló fiatalok részére.

Felvételre keresünk: vájárokat, segédvájárokat, csilléseket, lakatosokat;

Föld alatti szállításhoz: szállító csilléseket, mozdonyvezetőket;

Egyéb területre: iparosokat, esetenként szellemi foglalkozásúakat.

A felvett dolgozók hűségjutalmat, természetbeni járandóságot, albérleti hozzájárulást, többlet szabadságot kapnak.

Feltétel: alkalmassági vizsgálat

Levélben érdeklődőknek részletes tájékoztatást adunk.

Telefon: 72/15-856

PÉCSI GEODÉZIAI ÉS TÉRKÉPÉSZETI VÁLLALAT



vállal

mérnökgeodéziai munkákat

- forgókemencék mérése
- darupályák mérése
- gépalapok kitézése
- mozgás és elmozdulás vizsgálatok
- kitézési és ellenőrzési mérések

mezőgazdasági célú távérzékelési feladatokat

- talajmelliorizációhoz
- rendezési tervekhez
- növénykárosodás felméréshez

építészeti fotogrammetriai feladatokat

- műemlékvédelem
- épületrekonstrukció

földfotogrammetriai munkákat

- különböző külszíni bányák
kubatura számításához felvételek

beruházások (lakótelep, gyártelep)

- kitézés
- megvalósulási térképkészítés
- építésszerelés-irányítás
(panel, univáz, alagútszal, stb.)
- pincefelmérések
- tervezési alaptérképek
- geodéziai szoftverek készítése, fejlesztése

nyomdaipar

- fényszedés
- ofszetnyomás
- térképsokszorosítás, síkmásoló eljárással

DIVAT, GYORSASÁG, PONTOSÁG = TRITEX

**„BŐRKONFEKCIÓNK
VILÁGSZÍNVONALON”**



TRITEX

KERESKEDELMI VÁLLALAT
Pécs, Közraktár u. 1. 7631

A v
tov
a m

Felv

Föld

Egyé

A fe
albér

Feltét

Levél

Telefo